

100 jaar jong èn springlevend

R.V.V. Schiebroek '94 jubileumboek ter gelegenheid van het 100-jarig bestaan

Voorwoord

Schiebroek '94, een unieke club

Als zoon, broer, neef, kennis van oud-Unicummers en als amateur-dorps historicus schrijf ik natuurlijk graag een voorwoord voor dit boeiende jubileumboek. Een boek vol nostalgie, precies zoals dat hoort. Als kind was ik lid van DOS '32 en dus heb ik zelf gevoetbald tegen Unicum en Schiebroek. Mooie herinneringen dus, zeker aan de twee keer dat ik zelf scoorde en de familie langs de zijlijn stond. Dat het eeuwfeest gevierd kan worden op een door de eendrachtige inzet van velen opgeknapt sportcomplex maakt het allemaal nog feestelijker. Het afgelopen jaar werden een kunstgrasveld aangelegd en extra kleedkamers gebouwd. Ook werden de toegang tot het complex, de (oude Unicum-)kantine, de bestrating en het trainingsveld opgefrist. Het complex is een 3e Klasser ondertussen meer dan waardig.

Honderd jaar voetballen in verenigingsverband is niet niks en daar mag best wel even bij stil gestaan worden. Want dat verenigingsverband is juist zo belangrijk. Vroeger al, maar nu in onze toch veel meer anonieme en geïndividualiseerde samenleving nog meer. Juist in een vereniging leer je dat het geheel meer is dan de som der delen. Juist in een teamsport leer je dat je je moet opofferen voor het teambelang om succes te kunnen hebben. Je plaats houden, je eigen rol vervullen, de ander de ruimte te geven op zijn of haar sterke punten, elkaars zwakheden opvangen: het zijn lessen voor altijd. Maar het verenigingsleven zorgt ook voor gezelligheid en plezier, voor aandacht voor elkaar, voor sociale contacten, soms voor het leven.

Zonder de betrokkenheid en inzet van vrijwilligers en sponsors zou sport in Nederland voor velen onbetaalbaar en dus onmogelijk zijn. Hun inzet is letterlijk onbetaalbaar en dat geldt voor de jeugdtrainer op de vroege zaterdagmorgen, de terreinman die vrijdagmiddag de lijnen trekt, de dames achter de bar, de redacteur van de nieuwsbrief en de penningmeester. Allen zijn even waardevol, want ze dragen zo een steentje bij aan de vereniging, de een kan niet zonder de ander. Dat is mooi en ik hoop dat dat ook de volgende honderd jaar zo zal blijven.

Voor de komende jaren ligt de uitdaging voor de vereniging vooral in het aanhalen van de relatie met de omgeving, de bewoners van Schiebroek en Hillegersberg. De vereniging was door de vele fusies toch wat los geraakt van zijn omgeving en het is goed dat die relaties weer aangehaald worden. De ontwikkeling van de Brede School biedt wat dit betreft ook nieuwe mogelijkheden en dus kansen. Schiebroek '94 loopt daarin voorop in de deelgemeente en dat maakt dat ik u vol vertrouwen een mooie toekomst kan toewensen.

Schiebroek '94, het ga je goed!

Anton Stapelkamp

dagelijks bestuurder Sport en Recreatie deelgemeente Hillegersberg-Schiebroek

Voorwoord

Samen staan we sterker

Als voorzitter is mij gevraagd een voorwoord te schrijven voor het jubileumboek. Een hele eer, want het is immers een bewaarnummer en het behelst een historie van 100 jaar. Het is ook een moeilijke opgave, want ik ben nog niet zo lang lid (23 jaar) als vele anderen binnen deze vereniging, dus heb ik wat minder historisch besef.

Het moeilijke van een fusie is de diverse clubculturen te laten samensmelten. Dat is niet eenvoudig vooral ook omdat men elkaar niet zo vaak ziet. Zaterdagmensen zie je niet veel op zondag en andersom. Toch denk ik dat wij er redelijk in geslaagd zijn om na wat onwennige jaren één vereniging te zijn. Wij hebben een bestuur waarin een goede mix van de zaterdag- en zondagafdeling is vertegenwoordigd. Wij hebben meer spelers op de zaterdag (mede door de jeugd) dan op de zondag, dus is het ook logisch dat er meer vrijwilligers en sponsors uit de zaterdagafdeling komen.

Wel past het in onze toekomstvisie te streven naar meer activiteiten vanuit de zondagafdeling. Wij hebben bij de gemeente bewerkstelligd dat wij nog op ons vertrouwde complex aan de Hazelaarweg mogen blijven spelen. Wij hebben zelfs een renovatie van het complex voor elkaar gekregen, zonder onze eigen R.V.V. Schiebroek '94 identiteit te verliezen. Om dit in de toekomst te handhaven, moeten wij echter groeien en moet ons complex, zeker op de zondag en op werkdagen, een betere bezetting krijgen. Hiervoor zijn een aantal ideeën. Wij willen autonoom groeien, met name door middel van damesvoetbal en jeugd. Daarnaast zijn er mogelijk hele teams of verenigingen die over willen komen voor met name de zondagafdeling, maar ook andere sporten zouden welkom zijn. Er zijn al gesprekken met de (deel) gemeente om aan de Hazelaarweg tot een multifunctioneel sportcomplex te komen. Daarnaast zijn er intensieve contacten met zowel de basis- als middelbare scholen in de omgeving. Zo maken scholen op werkdagen vaak gebruik van ons complex. We hopen op deze wijze ook weer nieuwe leden te werven.

Al met al is er de afgelopen jaren veel bereikt, maar er is ook nog heel veel te doen. De ambitie is om kwantitatief en kwalitatief te groeien. In de komende vijf jaar willen we naar de 2e Klasse van de KNVB. Dat vereist een grotere investering in een betere jeugd(opleiding) en een professionelere instelling, training en begeleiding bij de senioren.

Allen die hebben bijgedragen aan dit jubileumboek en andere leden van de jubileumcommissie wensen u veel leesplezier en hopen dat u nog lang betrokken blijft bij de R.V.V. Schiebroek '94.

Ger Henkelman
Voorzitter

A handwritten signature in blue ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke at the end.

Inhoudsopgave

1. Buiten de lijnen	6
2. Ieder zijns weegs: van begin tot 1945	12
1910 - 1920: Scoren Is Ons Doel	12
1920 – 1930: Een unieke aangelegenheid	14
1930 – 1940: Schiebroek krijgt vorm	17
1940 – 1945: De oorlog en Door Eendracht Saam Verbonden	21
Foto tombola 1910–1945	23
3. Groeien, krimpen, bouwen en fuseren: 1945-1994	26
1945 – 1960: Wisselend succes en wassende jeugd	26
1960 – 1970: Bouwen en bloeien	31
1970 – 1980: Dubbeltjes gaan en dames komen	36
1980 – 1994: Op weg naar het einde en een nieuw begin	42
Foto tombola 1945-1994	51
4. Met elkaar, voor elkaar: Schiebroek '94 tot 2010	54
De fusie: een nieuw begin en feest vooraf	54
De “Heen en Weer” in Schiebroek	57
Voetbal pur sang: G-voetbal	69
Sponsoring, mogelijke fusies en andere rode draden	77
Foto tombola 1994-2010	84

5. Tweeduizend jaar ervaring 88

Inleiding	88
Zaterdag Veteranen 1: De Poolse Landdag	89
Zondag Veteranen 1: De kampioenenmachine	100
Zaterdag Veteranen 2: Een goed en hecht stel	105
Hoe verder?	110
Foto tombola veteranen	112

6. Schiebroek '94 en de toekomst 114

Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst	114
Een blik in de verte	123
Foto tombola jeugd	125

Verantwoording	128
Foto's seniorenteam 2009-2010	130
Foto's jeugdteams 2009-2010	133
Overzicht voorzitters verenigingen	138
Bestuur Schiebroek '94 2009-2010	139
Jeugdbestuur en jeugdcommissies Schiebroek '94 2009-2010	140
Algemene informatie Schiebroek '94 2009-2010	141
Sponsors jubileumboek	142

Colofon

Auteur Martin van de Lindt

Vormgeving BeeldinZicht, Peter Snaterse

Druk Paperware

Buiten de lijnen

In 1994 is de Rotterdamse Voetbalvereniging Schiebroek '94 (R.V.V. Schiebroek '94') ontstaan uit de verenigingen S.I.O.D., C.S. Unicum en DESV/Schiebroek. Laatstgenoemde vereniging ontstond in 1987 uit een fusie tussen D.E.S.V. en V.V. Schiebroek. Het voorliggende boek beschrijft vanaf 1 januari 1910 (de oprichtingsdatum van S.I.O.D.) op hoofdlijnen de geschiedenis van onze moederverenigingen, (de aanloop naar) de fusie in 1994 tot een gezonde voetbalclub met ruim 400 leden, en de periode tot januari 2010.

Zonder verleden is er echter geen heden en geen toekomst. We kunnen de wegen van onze moederverenigingen, het samengaan en de jaren tot op heden alleen maar begrijpen als we ook vanuit het verleden kijken. Echter, de ontwikkeling van onze voetbalclubs staan niet op zichzelf, maar vinden plaats binnen en zijn het gevolg van een steeds veranderde maatschappelijke context. Anders gezegd: de ontwikkelingen binnen de lijnen van de clubs werden en worden bepaald door grote veranderingen er buiten.

In 1879 stichtte Pim Mulier de onlangs uit het betaald voetbal verdwenen Haarlemse Football Club. Tien jaar later, op 8 december 1889, werd De Nederlandschen Voetbal- en Athletischen Bond (NVAB) opgericht met Pim Mulier als eerste voorzitter. Bij de oprichting van de NVAB waren slechts elf clubs bij betrokken, waaronder twee Rotterdamse: de Rotterdamsche Cricket- en Football-Club "Concordia" en de Rotterdamsche Cricket- en Football-Club "Olympia". Eigenlijk was voetbal in die dagen een elitesport. Vanaf het begin van de oprichting bestond er discussie over het in de bond opnemen van atletiek. In 1895 werd besloten dat atletiek niet langer deel zou uitmaken van de bond en werd de naam gewijzigd in Nederlandschen Voetbalbond (NVB). In 1929 kreeg de bond het predicaat Koninklijk: de Koninklijke Nederlandse Voetbal Bond (KNVB). Het betaald voetbal deed in 1954 zijn intrede in Nederland en mede door een verregaande commercialisering is de KNVB vandaag de dag het instituut van het Nederlandse voetbal met een impact die het voetbal verre overstijgt.

Bovenstaande ontwikkeling is echter niet zo geruisloos en gladjes verlopen als men zou denken. Immers, het uit Engeland overgewaaid voetbal werd in ons land in het begin van de vorige eeuw steeds populairder. Het veranderde van een elitesport in een breedtesport. Een ontwikkeling die je, zij het vele decennia later, ook ziet in andere sporten, zoals bijvoorbeeld tennis. Het gevolg ervan was dat overall spontaan voetbalclubs werden opgericht. Misschien moet je wel spreken van café-elftallen, want

---

1 In het vervolg Schiebroek '94 genoemd

Enkele beroemdheden van verschillend pluimage

- **Joop Beun**, D.E.S.V., speler van het Rotterdams Elftal en reserve van het Nederlands amateurelftal, midden jaren vijftig.
- **Arie de Bruijn**, trainer van S.I.O.D. in de jaren zestig, aanvoerder van SVV en de eerste stopperspil van het Nederlands elftal, begin jaren vijftig.
- **Ok Formenoy**, medeoprichter van S.I.O.D., speler van Feyenoord en Sparta, en international.
- **Jochem van der Hoeven**, C.S. Unicum, speelde vanaf het midden van de jaren '90 voor onder andere Sparta en Vitesse en was 12-voudig jeugdinternational.
- **Joyce Hoogendoorn**, Schiebroek '94 Meisjes A1, uitgenodigd voor het Rotterdams Meisjesteam, 2009.
- **Peter Jacobs**, eind jaren zeventig van Feyenoord naar C.S. Unicum als voetballer en leider.
- **Jorrit Jorritsma**, inwoner van Schiebroek en schaatser, in 1968 gehuldigd in de kantine van V.V. Schiebroek.
- **Astrid van Keulen**, DESV/Schiebroek, speelde met het C-elftal van Rotterdam in 1993 diverse wedstrijden.
- **Gerard van der Korput**, oud-Feyenoorder, begin jaren zestig trainer van V.V. Schiebroek.
- **Cees Makor**, S.I.O.D., alias "de Zingende Keeper", rond 1915.
- **Loukas Patsoulas**, C.S. Unicum, de enige Griekse deelnemer ooit aan het EK en WK schaatsen in 1989.
- **Dick van Putten**, C.S. Unicum, speelde in het seizoen 1958-1959 met het Nederlands Zaterdagelftal tegen Frankrijk.
- **Wim van der Steene**, trainer van Schiebroek '94 (za), voetbalde tussen 1979 en 1987 voor onder andere Feyenoord en FC Den Bosch.
- **Arjan Steigenga**, C.S. Unicum, keeper van het Rotterdams Jeugdelftal in het seizoen 1981-1982.
- **Eddie Treytel**, van V.V. Schiebroek naar Xerxes naar Feyenoord. Schoot tijdens de wedstrijd Sparta-Feyenoord een meeuw uit de lucht.
- **Bente v.d. Velde**, Schiebroek '94 Meisjes A1, speelde in 2008 met de Rotterdamse Meisjes selectie tegen de Utrechtse Meisjes selectie.
- **Michel van Wattum**, C.S. Unicum, speelde eind jaren '80 voor Excelsior.
- **Warry van Wattum**, C.S. Unicum, kwam in de periode 1988 tot 2001 uit voor onder andere Excelsior, FC Groningen en Eendracht Aalst en speelde in het Nederlands Militair Elftal

veelal lag daar toch het begin. Deze combinatie is in de loop van de jaren trouwens nooit verloochend, want menig team van onze moederverenigingen heeft met de naam van een café op borst en /of rug lopen pronken.

Vanwege de ongebreidelde groei aan voetbalclubs ontstond er behoefte om in een meer georganiseerd verband te voetballen. De in 1894 opgerichte Rotterdamsche Voetbalbond (RVB) voorzag in deze behoefte. Naast de RVB waren er echter talloze andere competities, soms georganiseerd door individuele cafés en / of bedrijven. Lang niet alle verenigingen sloten zich dan ook direct aan bij de RVB. Zo was er bijvoorbeeld de Onderlingen Rotterdamsche Voetbalbond die zelfstandig een competitie organiseerde. Deze bond ging later trouwens wel op in de RVB.

Je zou kunnen zeggen dat het voetbal de eerste decennia van de vorige eeuw in een chaotische aanloopfase naar de vorm waarin we het nu kennen en nu is georganiseerd, verkeerde. Het is in deze chaotische tijden van uit de grond schietende paddenstoelen dat onze moederverenigingen S.I.O.D., C.S. Unicum en V.V. Schiebroek zijn ontstaan. Misschien waren de voetbalclubs wel de uitkomst van een zoektocht van mannen naar iets anders dan kerk en werk. Ook de wortels van D.E.S.V. liggen in feite in een chaotische tijd, namelijk de Tweede Wereldoorlog. Hier is echter de lotsverbondenheid van de oorlog een aanwijsbare reden.

Direct na de Tweede Wereldoorlog werd er logischerwijs vooral gedacht in termen van wederopbouw en het lenigen van de woningnood. Kenmerkend voor deze periode, laten we zeggen tot 1960, is de ontwikkeling van nieuwe tuinsteden, wijken, zoals de 110-Morgen en Schiebroek. De laatstgenoemde was in 1941, net als Overschie en Hillegersberg, geannexeerd door de gemeente Rotterdam. Dat was een tegenvaller voor de welgestelde inwoners van Schiebroek, hoofdzakelijk wonend in het gebied rond de Molenvijver en de Adrianalaan, die tot op dat moment de hogere belastingdruk van de gemeente Rotterdam hadden kunnen ontlopen. Schiebroek en de 110-Morgen werden dus gebouwd in de jaren vijftig. De straten in Schiebroek werden vooral vernoemd naar bloemen en bomen. De straten in de 110-Morgen naar Griekse goden en helden.

In de jaren tachtig had C.S. Unicum in de persoon van Loukas Patsoulas trouwens ook een Griekse held, maar dan wat minder vaak bezongen dan voor Griekse helden gebruikelijk is. Sowieso telden de moederverenigingen in de loop der jaren diverse beroemdheden, terwijl Schiebroek '94 ook nu over talenten beschikt, die mogelijk een mooie sporttoekomst voor zich hebben.

Schiebroek en de 110-Morgen werden, net als zo veel wijken in die tijd, ontwikkeld volgens een vast recept: portiekflats te midden van veel groen en water in de sociale huursector en in het zogenoemde stempelpatroon. De wijken trokken vooral jonge gezinnen aan en groeiden tot in totaal een kleine 20.000 inwoners. De jonge gezinnen vormden een vruchtbare voedingsbodem voor de voetbalverenigingen. Vooral voor V.V. Schiebroek en C.S. Unicum, die in de eerste helft van de jaren zestig

een eigen plekje aan de rand van Schiebroek, ons huidige complex, kregen. Je zou kunnen zeggen dat de ontwikkelingen van V.V. Schiebroek en C.S. Unicum sterk gekoppeld zijn aan de (bevolkings-) ontwikkeling van de wijken. Voor S.I.O.D. en D.E.S.V. zou het langer duren voordat er een eigen locatie werd gevonden en was er eigenlijk geen directe band met de wijken Schiebroek en de 110-Morgen.

Na de periode van wederopbouw raakt Nederland in een stroomversnelling. Televisie en auto doen hun intrede en krijgen een dominante plek in onze samenleving. Veel mensen hebben meer financiële armslag en wie de mogelijkheid heeft, vertrekt eind jaren zestig en begin jaren zeventig, al of niet gedwongen door de stadsvernieuwing, naar nieuwe wijken, zoals Ommoord en Prins Alexanderpolder. Sommigen zoeken hun heil in de zin van “huis met tuin” nog verder en komen terecht in groeikernen zoals Spijkenisse, Ridderkerk, Zoetermeer, Barendrecht, etc. In veel gevallen blijven de leden hun oorspronkelijke voetbalvereniging nog trouw.

Ruimtelijk gezien, zijn ook de voetbalverenigingen aan het bewegen: wie kan, verlaat het centrale Laag Zestienhoven en zoekt een eigen stek met clubhuis. Mede door de toegenomen welvaart en onder invloed van de eerste internationale voetbalwedstrijden op televisie, zien we vanaf eind jaren vijftig en begin jaren zestig bij onze moederverenigingen ook de eerste buitenlandse contacten ontstaan in de vorm van internationale toernooien en bezoeken aan het buitenland.

De tachtiger jaren worden voor veel clubs in Rotterdam problematisch en in deze periode wordt vaak de basis gelegd voor talloze verplaatsingen en fusies. De moeilijkheden voor verenigingen als S.I.O.D., D.E.S.V., V.V. Schiebroek en C.S. Unicum kennen in zijn algemeenheid verschillende, deels samenhangende oorzaken. Begin jaren tachtig wordt Nederland getroffen door een diepe economische crisis en bij de overheid, dus ook de gemeente Rotterdam, dringt het besef door dat de bomen niet altijd tot in de hemel kunnen groeien. Een nieuwe zakelijkheid steekt de kop op. Fikse bezuinigingen op het sportbeleid zijn het gevolg en de accommodaties moeten efficiënter worden benut. Deze lijn van denken wordt nog eens versterkt doordat de gemeente Rotterdam grond en geld (bouwgrond levert een veelvoud op van “sportgrond”) nodig heeft voor nieuwe infrastructuur en wijken, zoals Prinsenland, Zevenkamp, Oosterflank, etc. Deze wijken trekken een breed en vaak jong publiek en het gevolg is dat in wijken als Schiebroek en de 110-Morgen de vergrijzing toeslaat. In deze wijken zien we het aantal nieuwe leden van de sportclubs dan ook snel afnemen. De consequentie is een kleiner wordend ledenbestand dat bovendien sterk vergrijst. Bij de clubs in de nieuwe wijken vindt het omgekeerde plaats. Verder hebben Schiebroek en de 110-Morgen te maken met een snelle instroom van allochtone bevolkingsgroepen, die vooralsnog niet of nauwelijks binding met de clubs hebben. Dit geldt ook voor de leden die jaren geleden zijn weggetrokken naar de randgemeenten en waarvan de kinderen inmiddels lid zijn geworden van de lokale sportclubs. Overigens zijn ten tijde van de millenniumwissel allerlei plannen in gang gezet om

Vernieuwing Schiebroek, Maskerbloemstraat, 2004 (links) en 110-Morgen, vernieuwd Minervaplein, 2010 (rechts)

ongewenste ontwikkelingen, zoals bijvoorbeeld vergrijzing, in Schiebroek en de 110-Morgen te keren. Meest in het oog springend is wel de enorme herstructureringsoperatie in de twee wijken. In de 110-Morgen ging de herstructurering op 7 april 2004 van start met de feestelijk sloop van de Ajax-flat. Deze naam is volgens de officiële bronnen niet meer terug te vinden in de hernieuwde 110-Morgen omdat het naam-bordje met de regelmaat van de klok werd gestolen. Taco, Wikkie Wokkel en Marcel: toch niet door jullie? Een andere, zij het niet officieel bevestigde, reden was dat de verhuur- en verkoopbaarheid van de woningen nihil zou zijn. Welke Rotterdammer wil er nu in de Ajaxflat wonen?

Individueel

In het voorgaande is het woord “voetbalvereniging” trouwens met opzet vervangen door “sportclub”. Immers, lid worden van een voetbalvereniging is in de jaren tachtig allang geen vanzelfsprekendheid meer. Voorheen min of meer elitaire sporten als tennis en hockey oefenen inmiddels ook de nodige aantrekkingskracht op de jeugd en afzwaaiende, c.q. oudere voetballers uit. Bovendien waren en zijn er naast voetbal nog zo veel (leuke) dingen te doen: uitgaan, studie, reizen, bijbaantjes, etc. Verder worden als gevolg van onder andere een toenemende individualisering teamsporten langzaam maar zeker minder populair en zien we de opkomst van individuele sporten als hardlopen, fitness, etc. Deze kunnen namelijk beoefend worden, wanneer het de sporter het beste uitkomt.

Binnen S.I.O.D., D.E.S.V., V.V. Schiebroek en C.S. Unicum worden talloze initiatieven ontplooid om het ledental en de financiën op peil te houden en / of te brengen. Variërend van het opstarten van nieuwe activiteiten, zoals bijvoorbeeld damesvoetbal en tennis, tot het houden van allerlei ledenwervingsacties en smeebedes om meer zelfwerkzaamheid. Ook de zoektocht naar sponsors zien we bij alle vier de clubs terug. Vanaf de jaren tachtig loopt dan ook bijna elk zichzelf respecterend elftal van jeugd tot senioren met een bedrijfsnaam op het shirt. In het begin was dit bij de senioren meestal de naam van de bakermat van veel verenigingen, namelijk een café. Wat dit betreft, was en is het altijd zo dat hoe lager het elftal speelt, des te groter de vraag is wie nu eigenlijk wie sponsort.

VAN DE PENNINGMEESTER.

Hoewel er nog enige zwakke broeders zijn in het promptly voldoen van de contributie, kan toch met voldoende geconstateerd worden, dat allen er van doordrongen zijn, dat het promptly binnenkomen der contributies een eerste vereiste is. Excuseer mijn al te grote ijver in het vorderen van de gelden, maar dat behoort bij het vak. Ik hoop echter, dat de leden mij zullen voorbijstreven in ijver..... om hun contributie te voldoen.

De bezorgde
penningmeester (1947)

DISCO-AVOND.

Zaterdag 5 April n.s. is er een Disco-avond in ons clubgebouw met medewerking van de Disco-club
SOUL BEAT
Het medebrengen van een meisje is dringend gewenst.
Jan Crispijn
Aanvang: 20.00 uur.
Einde: ca. 23.00 uur.

De disco (1969)

WEDSTRIJDPROGRAMMA VOOR PUPILLEN - ZATERDAG 6 APRIL 1969

SCHIEBROEK - UNICUM 1	10.30 uur	Haz.weg	UNICUM 4 - NADO V.	10.30 uur	Haz.weg
UNICUM 2 - RFC pup.	10.30 uur	Haz.weg	UNICUM 5 - THE RISING HOPE	10.30 uur	Hazelaarweg
HET NOORDEN - UNICUM 3	10.30 uur	Toepad		11.30.	

De spelers van het 3e elftal vertrekken om 10.45 uur per fiets vanaf Uitweg hoek Kleiweg (bij de Gruyter)

INDELINGEN:

1e elftal	2e elftal	3e elftal	4e elftal	5e elftal
de Jeu	C.Smit	Moerkorke	de Vissor	Hoek
Habema	Roosma	v.d.Von	Struyt	Kerver

Pupillen op de fiets (1963)

Door al deze ontwikkelingen lijkt er gaandeweg van alles veranderd te zijn, maar eigenlijk is veel in grote lijnen bij het oude gebleven. Dezelfde zaken worden slechts op een andere manier ingevuld. Zo is er bijvoorbeeld altijd een zorgelijk kijkende penningmeester, een gekwelde voorzitter die alle kikkers in de kruiwagen moet houden, wordt de jeugd soms aangesproken, maar altijd gekoesterd, is de zoektocht naar gezelligheid van alle jaren en vormt de kleedkamerhumor een onmisbaar bestanddeel van de voetbalcultuur.

Nu wordt er echter niet meer contant betaald, maar maakt de penningmeester gebruik van automatische incasso, communiceert het bestuur niet langer via de weekbrief, maar door middel van de website, gaat de jeugd niet samen met de vaders op de fiets naar een uitwedstrijd, maar worden de kinderen door vaders en moeders met de auto gebracht, is de ouderwetse disco vervangen door het themafeest en is de kleedkamerhumor aangevuld met het uitwisselen van foto's en verhalen via internet. Ook onverminderd belangrijk is de relatie met de (deel) gemeente, maar hiervan is de invulling eveneens belangrijk gewijzigd. Natuurlijk streeft de gemeente nog steeds naar een zo efficiënt mogelijke benutting van de accommodaties, maar tegelijkertijd is sinds het eind van de jaren negentig het besef gegroeid dat verenigingen als R.V.V. Schiebroek '94 een belangrijke en bindende functie voor een wijk hebben. Het bestuur realiseert zich dit terdege en stemt hier haar beleid op af. Dit heeft geleid tot een prima relatie met de (deel) gemeente en zelfs tot een andere invulling van het ons zo vertrouwde speelveld: met kunstgras.

Het is deze achtergrond waartegen onze moederverenigingen zich hebben ontwikkeld en begrepen moeten worden. Het zijn ook deze grote ontwikkelingen en onveranderlijkheden die uiteindelijk hebben geleid tot de fusie van S.I.O.D., D.E.S.V., V.V. Schiebroek en C.S. Unicum tot Schiebroek '94 en tot wat onze vereniging nu is. In meer of mindere mate zijn de ontwikkelingen terug te vinden in de volgende hoofdstukken.

Ieder zijns weegs: van begin tot 1945

1910 - 1920: Scoren Is Ons Doel

De oerknal van waaruit na talloze ontwikkelingen ons huidige Schiebroek '94 is ontstaan, vond honderd jaar geleden plaats. De gebroeders Van Gelderen, de gebroeders Stok, de Van Berkels, de Vogels en P. Garnier besloten in het noordelijk stadsdeel van Rotterdam tot de oprichting van een voetbalvereniging.

De oprichtingsdatum werd vastgesteld op 1 januari 1910 en de naam werd Crooswijk-sche Voetbalvereniging, kortweg CVV. Het tenue bestond uit een zwarte broek en een blauw shirt. Een terrein werd gevonden in het "Noorden" en vandaar werd vertrokken naar de Boschpolder.

Bestuur SIOD, 1910

Aanvankelijk werd buiten bondsverband in de Onafhankelijke Voetbalbond (OVB) gespeeld. Dit beviel om verschillende redenen niet al te goed en er werd dan ook aansluiting gezocht bij de Onderlingen Rotterdamse Voetbalbond. In het seizoen 1913-1914 was het dan zo ver en trad CVV, dat uit twee elftallen bestond, toe tot de RVB. Er werd gespeeld op het terrein Coolpolder met een kleedlokaal in de kelder aan de Hendrik Sorchstraat. De

Eindelijk hadden we een bal gekocht, of liever tweedehands overgenomen. Maar we waren er de koning te rijk mee. Toen kwamen de wedstrijden op de Veemarkt en tegen de R.K.Voetbalvereniging "De Concordiaan", die op een terrein bij de Hildegardiskerk speelde. In die tijd werd ook de Onafhankelijke Voetbalbond opgericht, tengevolge van het feit, dat de Rotterdamse Voetbalbond veel te duur was. De eerste wedstrijd, die wij voor de O.V.B. moesten spelen, was tegen Katendrecht. Wij gingen er vol goede moed heen, maar toen wij in het kleedlokaal kwamen, schrokken wij ons bijna dood, want het was een ploeg bestaande uit worstelaars en gewichtsheffers, allemaal reuzen van kerels en daar moesten wij tegen spelen. Als P.Garnier de bal kreeg toegespeeld en er kwam een tegenstander toelopen, dan liep hij gauw terug, want een duel met zo'n reus was niets voor hem!

De OVB beviel SIOD niet zo

SIOD 1, Kampioen 1e Klasse RVB, 1919-1920

naam van de vereniging moest worden veranderd, evenals het “clubkostuum”. De nieuwe verenigingsnaam werd “Rotterdamsche Voetbal- en Atletiekvereniging Scoren Is Ons Doel”, afgekort AV & RV S.I.O.D.²

In de jaren voor de Tweede Wereldoorlog werd door de atletiektak sporadisch deelgenomen aan lagere competities. De letters “A.V.” stonden er dus niet helemaal voor de sier. Het scoren deden de spelers in toenemende mate getuige de latere successen. De clubkleuren moesten ook veranderen. Het werd een witte broek en een oranje shirt, toen nog “trui” genoemd. In deze periode fuseerde SIOD ook nog met “Red Star”. Dat bleek overigens geen gelukkige combinatie, want een groot aantal oud-leden van “Red Star” verliet al snel SIOD.

Mobilisatie

Aan het begin van de Eerste Wereldoorlog liep het aantal leden van SIOD snel terug. In de eerste plaats vanwege de mobilisatie. Ten tweede vanwege de ongunstige ligging van het kleedlokaal: het was een kwartier lopen met de doelpalen en emmertjes kalk voordat men bij het veld aankwam. Ondanks het feit dat het aantal leden afgenomen was naar achttien voor twee elftallen werd in het seizoen 1915-1916 het kampioenschap van de 3e Klasse RVB behaald! In 1917 werd gefuseerd met “Victoria”, een elftal van café J. Coenraad, terwijl er ook een aantal spelers van “Rotterdam” naar SIOD kwam. Er werd gespeeld op een door de gemeente Rotterdam toegewezen terrein aan de Waalhaven. Weer werd er een kampioenschap behaald en weer moest een andere locatie gezocht worden. Het werd “DE HEUVEL”. De prestaties leden geenszins onder al deze veranderingen, want het eerste elftal werd in het seizoen 1919-1920 ongeslagen kampioen van de 1e Klasse RVB.

² In vervolg SIOD genoemd

Na dit gedenkwaardige kampioenschap van het inmiddels tienjarige SIOD werd de toetreding tot de grote bond NVB (toen nog zonder Koninklijke) een feit. Door toetreding tot de NVB was SIOD weer gedwongen een ander terrein te zoeken. Een stuk land aan de Kleiweg werd met behulp van alle leden geschikt gemaakt om te voetballen. Aanvankelijk ontbrak het geld voor een aantal noodzakelijke werkzaamheden. Dit werd opgelost door de uitgifte van aandelen van vijf gulden, zo nodig te betalen met 25 cent per week. Gebrek aan geld en inventieve oplossingen zijn dus van alle jaren!!

1920 – 1930: Een unieke aangelegenheid

De succesreeks van SIOD kreeg het seizoen 1920-1921 bijna weer een vervolg. Op een haar na werd promotie naar de 2e Klasse van de NVB gemist. Na enige jaren op het terrein aan de Kleiweg in de modder te hebben gespeeld, kreeg SIOD een eigen terrein aan de Rotterdamsche Rijweg in Overschie. Het terrein was gelegen achter de velden van Steeds Hooger, een toenmalige NVB 2e Klasse vereniging die zowaar over een tribune beschikte. Er verrezden twee kleedlokalen en een kantine. Water ontbrak echter omdat de gebouwen midden in de weilanden lagen. Water en melk voor de koffie werden aangevoerd met een roeibootje van boer Ouwendijk die zomers zijn

SIOD in het
"weiland",
1927

schapen op het terrein liet lopen. Er stond een watermolen op het veld die bij overvloedige regenval in werking werd gesteld om de velden bespeelbaar te houden. Vanuit Rotterdam werd de verbinding naar Overschie onderhouden door middel van de paardentram. Bij grote belangstelling voor de wedstrijden van SIOD of Steeds Hooger gebeurde het wel dat er een extra paardentram werd ingezet. In latere jaren werd de paardentram vervangen door een motortram vanaf het Hofplein. Vanwege de aanleg van Rijksweg 13 die twintig meter naast het veld van SIOD kwam te lopen, moest Steeds Hooger haar heil elders zoeken. SIOD kon een tweede veld in gebruik nemen. Ondanks dat in 1928 werd gedegradeerd uit de 3e Klasse NVB, nam het aantal leden flink toe.

Unicum aan het
Schuttersveld

Geen kleedlokalen

In de jaren twintig schoten de voetbalverenigingen als paddenstoelen uit de grond. Op 1 juni 1921, het jaar waarin SIOD nipt de promotie naar de 2e Klasse van de NVB had gemist, werd er een voetbalvereniging opgericht met de naam Voetbal Vereniging "Pengharapan" (V.V.P.). "Pengharapan" was de naam van een Christelijke Jongemannenvereniging annex jongensclub, die reeds bestond vanaf 1899 en waaraan zendeling J. Louwerier zijn Maleise naam "Pengharapan", wat letterlijk "Hoop" betekent, had gegeven. Oprichters van V.V.P., ook wel vertaald als "Voetbal Voor Pleizier", waren de gebroeders P. en J. Lezer, H. van der Hucht, B. Willemse, P. Klapwijk, L. Stoute, A. Stoute, C.D. van Meerkerk en iets later C. van Hout. De eerste wedstrijden van V.V.P. werden gespeeld op het Burgemeester Meineszplein en later aan de Schiedamseweg. Hier waren geen kleedlokalen beschikbaar en dus moesten de spelers zich in de open lucht verkleden. Al spoedig werd V.V.P. een terrein aan het Toepad met kleedlokaal toegewezen. Er werden wedstrijden gespeeld voor de Ring Rotterdam C.J.M.V., maar ook deelgenomen aan seriewedstrijden van Van Stolk & Reese aan het Toepad. De naam V.V.P. was echter geen lang leven beschoren. Op 2 februari 1922, een dag na de Koninklijke Goedkeuring van de statuten van SIOD, hield dominee Oberman in de Schotse Kerk aan het Vasteland een rede over het

onderwerp “Christendom en Sport”. Aan het slot van zijn rede riep hij uitdagend: “Wie is de man, die het initiatief durft te nemen om te komen tot de oprichting van een Christelijke Sportclub?” Nog dezelfde avond togen J. Blacquièrre en S. Korthuys met nog enkele vrienden aan het werk met als resultaat dat op 11 februari 1922 de Christelijke Sportclub “Unicum” (C.S. Unicum³) werd opgericht.

Men kreeg de beschikking over het Schuttersveld als speelterrein en de clubkleuren waren een blauwwit gestreept shirt en een zwarte broek. Unicum groeide in korte tijd tot drie elftallen. Helaas waren er geen mogelijkheden om in competitieverband te spelen. Men was aangewezen op vriendschappelijke of seriewedstrijden, o. a. tegen V. V. P. Een teruglopend ledenaantal was het gevolg en Unicum besloot, indien mogelijk, over te gaan tot een fusie met een andere vereniging. Er werd contact gezocht met V.V.P., dat inmiddels uit nog maar één elftal bestond.

De eerste gecombineerde bestuursvergadering van V.V.P. en Unicum werd gehouden op 10 mei 1924 in één van de zalen van de Christelijke Nationale Werkmansbond aan de Botersloot. Besloten werd te fuseren en de oudste datum van oprichting, zijnde 1 juni 1921, aan te houden, de kleuren van V.V.P., wit shirt en rode broek, te handhaven, terwijl V.V.P. erin toestemde de naam van Christelijke Sportclub Unicum aan te nemen. Een “polderen avant la lettre” eigenlijk met een voor beide partijen aanvaardbare uitkomst.

De eerste ledenvergadering, waarin de fusie bekrachtigd werd, vond plaats op 11 juni 1924. De thuisbasis werd het befaamde Schuttersveld, dat bestond uit koolas. Unicum had met dit veld een waar unicum, echt enig in zijn soort, want wanneer andere velden door zware regenval of andere calamiteiten onbespeelbaar waren, werd er op het Schuttersveld gespeeld. Met een aantal enthousiastelingen werd een half uur vóór de wedstrijd het veld met prikkers bewerkt en kon de wedstrijd doorgang vinden.

Lofdicht van ESKA, huisdichter van Unicum, op de contactavonden, 1925

“Heb je ruzie met je dame
Kijkt ze nijdig als een spin
Loopt ze weer wat te beramen
Wat niet is naar Uwes zin
Breng ze dan maar vlug naar huis toe
En ge komt weer in je hum
Bij je trouwe kameraden
Op de clubavond van Unicum”.

In de eerste jaren waren de successen niet om over naar huis te schrijven. Op de contactavonden, gehouden bij de Internationale Orde van Goede Tempeliers (IOGT) aan de Goudsesingel, was het echter des te gezelliger met dammen, schaken, vlooiën en sjoelen. Wat dat betreft, is er weinig veranderd in de loop der jaren. Nog steeds wordt gezelligheid door Schiebhoek '94 als een groot goed beschouwd, al zijn de activiteiten natuurlijk wel met hun tijd meegegaan en is een feestavond bij een anti-drankvereniging als de IOGT was heden ten dage niet echt een briljant idee.

---

3 In het vervolg Unicum genoemd

In 1927 was er dan toch het succes waarop werd gehoopt. Unicum behaalde haar eerste kampioenschap van de Christelijke Bond van Sportverenigingen. In 1928 werd dit kunststukje herhaald, want het eerste team behaalde het kampioenschap van de 1e Klasse van de Rotterdamse Christelijke Voetbalbond (RCVB). Twee jaar later werd het eerste gestencilde clubblad uitgegeven. Het abonnementsgeld bedroeg 15 cent per maand.

Unicum 1, 1924

1930 – 1940: Schiebroek krijgt vorm

We schrijven inmiddels 1934 als op 9 mei van dat jaar in café Harmonie de voetbalvereniging Schiebroek (V.V.S.) wordt opgericht. Het eerste bestuur werd gevormd door de heren A. de Haan, A.J.H. Weenink, J.J. Hubrechts, J.H.S. Dupont en E.P. Verhaagen. In eerste instantie telde de vereniging slechts twaalf leden. Wat betreft het “uniform” werd op de vergadering van 18 mei 1934 besloten dat dit zou bestaan uit een wit shirt met blauwe ster, zwarte broek en kousen met een witte band. Tevens werd op deze vergadering besloten voor de vast te stellen statuten Koninklijke Goedkeuring aan te vragen. Daarnaast werd medegedeeld dat het in de bedoeling lag, gelet op de lage contributie, eenmalig een inleggeld te heffen van 50 cent. Tot slot werden de clubkleuren gewijzigd in een geel shirt, weer met blauwe ster en de kousen werden versierd met een geel-blaue band.

Aanvankelijk beschikte V.V.S. niet over een eigen terrein en knoopte men onderhandelingen aan met onder andere H.B.M. Deze liepen op niets uit, maar uiteindelijk kwam V.V.S. tot overeenstemming met Insulinde dat speelde aan de Wilgenplas, vlakbij het toenmalige veld van Xerxes.

Op 10 augustus 1934 werd besloten tot de RVB toe te treden. De vereniging groeide tot twee elftallen en er bleek behoefte aan een eigen clublokaal. Dat werd café Corner House aan de Uitweg (nu café De Stal). Er werd zelfs besloten het gymnastieklokaal aan de Bilderdijkstraat te huren. Het voetballen in de zaal zat er kennelijk dus al

Eerste wedstrijd V.V.S.

De eerste wedstrijd van V.V.S. was tegen de SAV, Schiebroekse Ambtenaren Vereeniging (Schiebroek was toen nog een zelfstandige gemeente). De wedstrijd vond plaats op 23 mei 1934 en werd door V.V.S. gewonnen. De wedstrijd werd gespeeld op het veld van Insulinde tegen een huurprijs van zes gulden. Dit voor die tijd hoge bedrag werd noodzakelijk geacht om op een goed bespeelbaar terrein optimaal voor de dag te kunnen komen.

Schiebroek, Hoge Limiet,
jaren '30

vroeg in bij de V.V. Schiebroek⁴. De heer J.P.H. Dhont, burgemeester van de toen nog zelfstandige gemeente Schiebroek, verklaarde zich bereid als beschermheer van de vereniging op te willen treden. In hoeverre dit een positief effect heeft gehad op de ontwikkeling van Schiebroek zal altijd wel een raadsel blijven, maar feit is dat na het eerste jaar het ledental was gestegen van 12 naar 38 en dat de vereniging de goede gaven van 17 donateurs tegemoet kon zien.

Inmiddels was Schiebroek verhuisd naar een terrein aan de Hoge Limiet. Dit terrein stond wijd en zijd bekend om zijn schuine ligging, maar het eerste elftal van Schiebroek ondervond daar blijkbaar meer voor- dan nadelen van, want vanaf 1938 brak er een glorieperiode aan. De kampioenschappen en promoties regen zich aaneen, wat uiteindelijk resulteerde in een plek in de 4e Klasse van de KNVB.

Op 1 juni 1931 vierde Unicum haar 10-jarig bestaan in Odeon. Onderdelen van de festiviteiten waren de aanbidding van de eerste clubvlag en een excursie naar de

---

4 In het vervolg Schiebroek genoemd

De "Unicum familie" met eerste vlag, 1 juni 1931

Wedstrijd ten bate van het clubhuis

Op Hemelvaartsdag 1935 werd door Unicum een wedstrijd gespeeld in Rijsburg tegen Rijsburgse Boys. De uitslag was 2-2 en de recette, zijnde 13 gulden, kwam ten goede van de clubhuiscommissie.

Heineken brouwerij, toen nog aangeduid als Heinekens Brouwerij. Een jaar voor de oprichting van Schiebroek werd aan het eind van het seizoen 1932-1933 door het eerste elftal van Unicum opnieuw het kampioenschap van de 1e Klasse behaald. In het seizoen 1933-1934 vierde Unicum op 1 december 1934 haar 12,5-jarig bestaan met een grote feestavond in alweer Odeon. In hetzelfde jaar werd de contributie vastgesteld op 1 gulden per maand voor senioren en op 50 cent voor personen onder de achttien jaar, inclusief het clubblad. Ook werd een commissie benoemd om de bouw van een nieuw kledlokaal op het Schuttersveld te realiseren. De kosten hiervan bedroegen ongeveer 1000 gulden.

Inmiddels werd met vier elftallen aan de competitie deelgenomen. En tot aan het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog was Unicum redelijk succesvol. Zo werd in het seizoen 1937-1938 zowel het tweede als het eerste elftal van Unicum kampioen. Dit in tegenstelling tot SIOD dat in dit decennium geen enkele maal de kampioensvlag kon hijsen. Minder dan een jaar na de voornoemde successen van het eerste en tweede van Unicum, op 10 februari 1939 om precies te zijn, werd ons oudste nog voetballende lid van Schiebroek '94, Jan Vermeer, geboren.

Unicum 1, kampioen 1e Klasse A van de CNVB, 1937-1938

Spelers: W. v. Abcoude, W. Faassen, C. Meyer, J. v. Maaren, W. v. Heusden, E. v. Trig, C. Muller, K. Meyer, J. Mostert, J. v. Logchem, J. Meyer

SIOD 1, kampioen 1e Klasse NVB, 1940-1941

1940 – 1945: *De oorlog en Door Eendracht Saam Verbonden*

De oorlogsjaren waren voor de verschillende verenigingen geen gemakkelijke jaren, maar desalniettemin waren er ook wat lichtpuntjes te noteren.

Zo behaalde SIOD, waarvan de kantine in 1940 doorzeefd was met kogels, in 1941 het kampioenschap van de 4e Klasse NVB. Ondanks dit succes werd er niet gepromoveerd. Er moest een promotiewedstrijd tegen Concordia uit Delft gespeeld worden en deze ging helaas verloren.

Veel leden van voetbalverenigingen werden door de bezetter afgevoerd naar Duitsland. De noodcompetitie van de NVB (Nederlandse Voetbalbond) deed zijn intrede. In deze periode gingen de principiële bonden, dus ook de NCVB (Nederlandse Christelijke Voetbalbond), op in de NVB (in de oorlogsjaren natuurlijk weer zonder “K” er voor).

In 1942 werd SIOD vanwege de gevolgen van de oorlog van het terrein aan de rijksweg te Overschie verdreven. In die tijd was SIOD één van de eerste verenigingen die op het nieuwe sportcomplex met de welbekende naam “Laag Zestienhoven” ging voetballen. Ook Unicum werd gedwongen haar terrein, het befaamde Schuttersveld, te verlaten omdat dit aangewezen was als opslagplaats voor het puin van het Bombardement van Rotterdam. Er werd uitgeweken naar terreinen aan de Gordelweg. Uiteindelijk werden Unicum eveneens velden op Laag

Geen geld

“Het bestuur van Unicum werd geconfronteerd met de slechte stand der financiën en het materiaal. Financieel tekort 1941/42: 74, 50 gulden, 1942/43: 130 gulden en 1943/44: 8,22 gulden. Stand materiaal: voldoende buitenballen, maar slechts vijf binnenballen”.

NB: Een voetbal bestond destijds (en nog lang daarna) uit een binnen- en een buitenbal.

Unicum bestuur, 1944-1945

Samenstelling bestuur: C. v.

Meerkerk (1e voorzitter), P.G.

Mostert (2e voorzitter), W. v.

Heusden (algemeen

secretaris), J. v. Maaren

(wedstrijd secretaris), P.L. v.d.

Heyden (1e penningmeester),

C. Muller (2e penningmeester),

M. Olf en M.G. Vorstenbosch

(commissarissen)

Zestienhoven toegewezen. Tegen het einde van de oorlog groeide het aantal leden van Unicum tot 36 senioren en 66 junioren, terwijl er maar liefst 30 donateurs vielen te noteren. Een deel van de groei werd veroorzaakt door het feit dat een aantal leden van de opgeheven sportvereniging DWL (Drink Water Leiding) de overstap naar Unicum maakte. Daarnaast was er een onverwachte toestroom van leden als gevolg van een serie wervingsbijeenkomsten. Ondanks deze groei was de financiële en materiële situatie van de vereniging alles behalve rooskleurig.

D.E.S.V. (Door Eendracht Saam Verbonden) werd midden in de oorlog opgericht bij Dick Griep in de Vrijenbansestraat 20, herenkapper in Het Oude Noorden. Vanwege het grote aantal leden van joodse afkomst werd de vereniging door de Duitsers ontbonden. Bij de kapper gingen stemmen op om te gaan voetballen en onder de naam De Griep Boys (DGB) gingen negen klanten, de kapper zelf en zijn bediende René van start aan de Gordelweg tegen SMV. Na de bevrijding werd besloten in RVB verband te gaan spelen. Onder impuls van Joop Hayemeier werd D.E.S.V.⁵ nieuw leven ingeblazen. Dit was mogelijk doordat drie oud-leden van DESV zich bij DGB hadden aangemeld, zodat als DESV bij de bond mocht worden ingeschreven. In 1945 werd Joop Hayemeier opgevolgd door Dick Adema, die zou uitgroeien tot één van de steunpilaren van DESV en later van DESV/Schiebroek.

DESV, 1945. Vlnr staand: Bert

Cors, Dick Griep, Jan van

Yperen, Jan Adema, Bernard

van Ewijk, midden: Joop

Hayemeier. Vlnr zittend: Tinus

de Bruin, Bertus van Vliet,

Kees Riekwel, René van de

Laan, Theo Schellen

⁵ In het vervolg DESV genoemd

3

Groeien, krimpen, bouwen en fuseren: 1945-1994

1945 – 1960: Wisselend succes en wassende jeugd

Diploma, DESV 2, 1948

Ondanks alle perikelen van de oorlog pakten de voetbalverenigingen na 1945 de draad weer op.

In september 1945 speelde DESV aan de Hoge Limiet zijn eerste officiële wedstrijd in de afdeling Rotterdam met niet al te beste schoenen en sportkleding tegen (hoe is het mogelijk) Schiebroek. In de competitie 1945-1946 werd gestart met twee elftallen en werden de thuiswedstrijden gespeeld aan de Abraham van Stolkweg. Het jaar daarop verhuisde DESV naar het gemeentelijke complex Laag Zestienhoven, waar SIOD en Unicum ook nog steeds domicilie hielden. DESV bespeelde het vijfde veld en groeide tot drie elftallen, waarmee het aan de competitie deelnam. Met wisselend succes overigens, maar uiteindelijk vertaalde deze groei zich niet in sportieve successen en belande DESV zelfs in de laagste, de 3e, Klasse van de afdeling Rotterdam. Ondanks het uitblijven van goede resultaten groeide het aantal seniorenelftallen tot vijf en in 1948 kon het eerste juniorenteam op de been worden gebracht. In dat jaar viel er trouwens toch nog een klein succesje te vieren: het tweede van DESV werd kampioen en ontving hiervoor van de bond een diploma.

Inmiddels bestond ook SIOD uit vijf seniorenelftallen, terwijl er maar liefst drie juniorenteams voor de competitie konden worden ingeschreven. In tegenstelling tot

SIOD A, 1948

SIOD 1, kampioen 4e Klasse KNVB, 1946-1947

DESV ging de groei hier wel hand in hand met sportief succes, want in 1947 werd SIOD kampioen en volgde promotie naar de 3e Klasse van de KNVB.

Na enkele jaren in de 3e Klasse te hebben gebivakkeerd, degradeerde SIOD naar de 4e Klasse. De geringe aanwas van leden, waarschijnlijk veroorzaakt door de ongunstige ligging van Laag Zestienhoven, was daar mede de oorzaak van. Tegelijkertijd was de uitstroom van leden zeer gering en zelfs nihil, hetgeen duidt op een sterke verenigingsband.

In de jaren kort na de Tweede Wereldoorlog groeide ook Unicum als kool. Niet in de laatste plaats door het uitdelen van folders (tegenwoordig zouden we dit “flyers” noemen) op scholen met als gevolg dat het aantal juniorenelftallen toenam tot zeven. De geschiedenis zou zich eind jaren tachtig herhalen, want ook toen zette Unicum een soortgelijke wervingsactie op touw. Alleen waren de omstandigheden toen volstrekt onvergelijkbaar (zie pagina 47). Met wisselend succes werd er door de jeugd deelgenomen aan de competitie. Zo werd B1 zowel in 1948 als in 1949 kampioen en A3 in 1950. Een jaar later werd dit huzarenstukje door Unicum A1 volbracht.

In datzelfde jaar (1951) gaf Unicum met de oprichting van een volleybaltak invulling aan het tweede gedeelte van haar naam: sportclub. Eerst werd met twee damesteams deelgenomen aan de competitie en in 1952 volgde een herenteam. Niet bekend is hoelang deze tak van sport binnen Unicum beoefend is. Dergelijke uitstapjes naar andere takken van sport, met name tennis, zien we in de jaren tachtig terug bij DESV/Schiebroek en weer bij Unicum.

Begin jaren vijftig krijgt het officiële clubblad van SIOD “Oranje Wit” (aangeduid als “maandorgaan”) een ander jasje en werd overgestapt van stencilwerk naar offsetdruk. Uiteraard leidde dit tot hogere kosten, maar deze werden goedgemaakt door hogere advertentieopbrengsten. De inhoud van het clubblad, en dat geldt eigenlijk voor alle clubbladen, was van een hoog niveau. Niets ontsnapte aan de aandacht van de

Unicum B1, kampioen 1947

Unicum A1, kampioen 1951

Beste jongens,

De competitie gaat beginnen. Daar wij al enige weken trouw geoeft hebben in vriendschappelijke wedstrijden, komen wij beslagen op het ijs, en hoewel deze wedstrijden geen echte competitiewedstrijden waren, waar je je uiterste best voor moest doen, en vooral trouwe opkomst. Want hoewel wij de achter ons liggende weken niet zo nauw keken, wordt het nu toch zo: als men weg blijft zonder bericht, met onherroepelijk tweemaal reserve komt te staan. Dus men zij gewaarschuwd. De heren Neuteboom, Mosterd, en Hugens vormen de junior-commissie, zodat wel terdege rekening wordt gehouden met jullie verlichtingen.

De volgende punten wil ik jullie nog eens extra onder je aandacht brengen:

1. Ga naar de afgesproken verzamelaats zoals op je aanschrijving vermeld staat.
2. Wacht op de leider, ga nooit uit eigen beweging naar het terrein. Een bestuurslid kan ook wel eens iets te laat zijn.
3. Speel op je aangegeven plaats en loop niet mopperend rond. Heb je bezwaren om op die plaats of in dat elftal te spelen, protesteer dan schriftelijk naar mijn adres, waar elke Maandagavond de junior-commissie vergaderd.
4. Maak dat men zoveel mogelijk in clubcostuum speelt.
5. Rook nimmer in clubtenu (ook al mag men van thuis). Beheers je, en rook na het verkleed.
6. Aanvoerders, laat spelers' hoekvlaggen plaats (verkrijgbaar bij de portier). Na de wedstrijd deze terug brengen.
7. Breng trouw de contributie mede.
8. Als men plotseling verhinderd is door uiterste omstandigheden, kan men tot Maandagavond 7 uur berichten, met de reden waarom men niet geweest is, waarna geen straf volgt.
9. Kijk voetbalschoenen na of er geen spijkers in zitten, want het materiaal is duur.
10. Gedraag je in de kleedkamers waardig, laat geen kranen nodeloos lopen, en stoef zoveel mogelijk buiten kleedgelegenheid.

Contactavond van 8 September 1950

Ook deze avond werd weer druk bezocht en er heerste een gezellige stemming. Het gerucht van deze gezellige avondjes is reeds zover verspreid, dat de verslaggever van de Sportkronek, de heer Aarnoudse, ons deze avond ook eens kwam bezoeken en zich best heeft gemuiseerd.

Ook de S.I.O.D.-ouwetjes komen meer en meer terug en wanneer ik U vertel dat aan één tafeltje Kees en Willen Ketting, Gerrit van Dorp en Puck Christensen zaten, dan gelooft U zeker wel dat daar een sterk woord gevallen is.

Al deze ouwetjes voelen zich meer tot het rustige kaarten aangetrokken; het gedertal om het biljart laten zij liever aan de jongeren over.

Er werd weer met veel misno gekaart, al valt het op dat op deze avond geen hoge gemiddelden werden behaald.

De stand bij het klaverjassen na de eerste ronde is:

1. J. J. v. d. Spek	6097	7. G. v. Dorp	5770	12. W. Ketting	5199
2. W. Bouman	6081	8. C. Nouwen	5769	13. M. Kooiman	5170
3. P. Christensen	5959	9. Kaldenhof	5677	14. J. de Wey	4979
4. W. van Pat	5955	10. H. A. v. d. Ven	5637	15. Kolenbrander	4485
5. A. Cohen	5813	11. F. de Bek	5529		3727
6. C. Breddels	5789				

Nieuwe deelnemers kunnen zich de volgende maand nog opgeven en dingen nog mede naar de vele fraaie prijzen, die er te verdienen zijn.

Mogen we de deelnemers echter wel verzoeken voor 8 uur aanwezig te willen zijn, zodat wij precies om 8 uur kunnen beginnen, zodat het geen nachtwerk wordt? Bij voorbaat dank.

Ten aanzien van de biljartwedstrijden merken wij op dat de grote deelnemers het noodzakelijk maken een wijziging aan te brengen in het tot dusver gevolgde systeem van de te spelen wedstrijden. In verband hiermede zullen deelnemers overeenkomstig hun speelsterkte in groepen worden verdeeld en wel als volgt:

Groep A	Groep B	Groep C
1. J. van Pat	1. B. Wey	1. J. Wey
2. Dekker	2. Egmond, van	2. Bakker
3. Dun, van	3. Weidenberg	3. Koester
4. Hennekes	4. Bliot	4. Velsen, van
5. Marks	5. Wilt, de	5. Masa
6. Zandbergen	6. Holten, van	6. Adel, den

Verslag contactavond SIOD, beschreven in "Oranje Wit", 1950

◀ De jeugd wordt toegesproken, De Unicummer, 1947.

verschillende auteurs. Huwelijken, verjaardagen, geboorten en overlijden, wedstrijden en uitslagen van alle elftallen: alles kwam aan bod. Ook de gezellige contactavonden met klaverjassen, biljarten en dammen in café Van Driel aan de Goudsesingel werden uitgebreid beschreven. Eigenlijk hadden de clubbladen in die tijd veel weg van een krant met "lokaal" nieuws. Zelfs de veteranen werden niet vergeten (zie pagina 88).

De gezelligheid van de vereniging sprak kennelijk zeer tot de verbeelding, want het aantal leden van SIOD steeg tot ruim vierhonderd aan het eind van de jaren vijftig. Het hoogste aantal ooit. Aan de prestaties kan deze groei bepaald niet toegeschreven worden, want die waren in de jaren vijftig alles behalve aansprekend. Dieptepunt was de degradatie naar de RVB in 1958. En dit terwijl er bij DESV juist een kampioensfeestje te vieren viel.

Net als bij SIOD waren ook bij Unicum de prestaties, met uitzondering van de jeugdelftallen, in de jaren vijftig niet om over naar huis te schrijven. Dit ondanks het feit dat in 1957 de eerste betaalde trainer bij Unicum, de heer M. Wervenbos, was aangesteld. Voor zijn salaris van ongeveer 125 gulden per jaar stonden zeven leden

DESV, eind jaren vijftig
 Staand vlnr: Wim Roojers,
 Rinus Wildeboer Schut, Fred Hartman,
 Hennie van Es, Hans Heerwaarden,
 Henk Wildeboer Schut,
 Wim van der Harst, Dick Adema.
 Zittend vlnr: Steef van Hengel,
 Sjaak de Jong, Joop Beun,
 Rinus van Zeist, Cor Jacobs,
 Cock Landzaat, Voor: Dick Griep

Lidmaatschapskaart Unicum, 1953

garant. Dit "garant staan" is trouwens bepaald niet verdwenen uit het voetbal en al helemaal niet uit het betaald voetbal. Het aantal leden van Unicum groeide echter, net als bij SIOD, aanzienlijk.

Vooraf vanwege de bouw van de wijken Schiebroek en 110-Morgen zat de groei in eerste instantie voornamelijk in de jeugdelftallen, waarvan de meesten doorstroomden naar de senioren. Aan het eind van de vijftiger jaren werd er met dertien elftallen aan de competitie

deelgenomen. Meest aansprekende wapenfeit vormde de eerste plaats van Unicum 1 op de Westelijke Bondsday in 1959.

Door de bank genomen had Schiebroek meer dan de andere moederverenigingen in deze jaren succes. In 1952 kon de RVB vaarwel worden gezegd en promoveerde

Schiebroek, kantine en entree Kleiweg, 1957

Schiebroek, kampioen 3e Klasse KNVB, seizoen 1959-1960
 Achterste rij vlnr: P. Kools, B.A. Meuldijk, D. de Graaf, J.W. Vennink, A.P. de Bont, J.L. Paling, G. van der Korput (trainer). Middelste rij vlnr: A. Meuldijk, J. Mostert, J. Lenters. Voorste rij vlnr: U.A. Orgelist, C. van der Nat, R. Blok, P. van Milligen

Schiebroek naar de 4 Klasse KNVB. Na een verblijf van vier jaar op dit niveau moest het weer een stapje terug doen naar de RVB. Ook SIOD degradeerde dat jaar, 1956, naar de RVB.

In datzelfde jaar betrok Schiebroek het nieuwe terrein aan de Kleiweg. Of het aan deze verhuizing heeft gelegen zal altijd wel een raadsel blijven, maar feit is dat Schiebroek in de daarop volgende periode een ongekende bloei beleefde. In 1958 werd gepromoveerd naar de 4e Klasse KNVB en in 1959 naar de 3e Klasse KNVB. Het eerste elftal slaagde erin om in drie jaar tijd op te stromen vanuit de afdeling naar de 2e Klasse KNVB. Onder toezien oog van maar liefst 3.500 toeschouwers werd in het seizoen 1959-1960 op Tweede Paasdag in een zinderende beslissingswedstrijd tegen VDL de stap naar 2e Klasse KNVB gemaakt. Een stap die door de kampioenen op grootse wijze werd gevierd door op een rijtuig en onder begeleiding van een boerenkapel een triomftocht door Schiebroek te maken. Een triomftocht die in 1988 onder de vlag van DESV/Schiebroek zou worden herhaald.

1960 – 1970: *Bouwen en bloeien*

Het nieuwe decennium had voor Unicum een uitstekende start in petto. Behalve dat het 40-jarig jubileum in Lommerrijk werd gevierd, verkregen de statuten van Unicum op 14 januari 1961 Koninklijke Goedkeuring. Tevens werd Unicum verzocht ter gelegenheid van haar 40-jarig bestaan de Bondsdag van de V.C.V. te organiseren. Een bijzondere eer in die dagen en een evenement dat een enorme organisatie vergde. Er deden 27 verenigingen met 136 elftallen mee aan het bijbehorende toernooi dat op Hemelvaartsdag 22 mei 1961 werd afgewerkt op de terreinen aan de Gordelweg. Dat het inderdaad een prestigieus evenement was, blijkt wel uit het feit dat het voorwoord in het programmaboekje geschreven was door de toenmalige burgemeester van Rotterdam, Mr. G.E. van Walsum.

In hetzelfde jaar werden de eerste afspraken met de gemeente gemaakt over het betrekken van een eigen complex aan de Hazelaarweg te Schiebroek. Een jaar later, op 7 juni 1962, stemden de leden met dit voornemen in. Tevens werd besloten tot de oprichting van de “Stichting Bouw en Exploitatie Clubhuis C.S. Unicum”.

Inmiddels had ook Schiebroek vergevorderde plannen voor een eigen complex aan de Hazelaarweg, naast het geplande terrein van Unicum. In eerste instantie waren de plannen van Schiebroek bijzonder ambitieus en leidden tot een ontwerp waarvan de

Wat is de V.C.V?

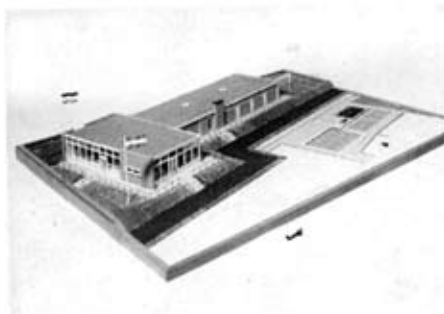
“De V.C.V. is de Centrale van Christelijke Voetbalverenigingen in Nederland, die bij de beoefening van de voetbalsport de Bijbel, als zijnde Gods woord, als richtsnoer stellen en wier leden om redenen van godsdienstige en zedelijke aard, tegenstanders zijn van de Sportbeoefening op Zondag”.

uitgevoerd plan f 70.000.-

*De bouwcommissie:
I. D. Brakman
J. van Laviere
P. van Milligen
W. J. Komein
W. Verspuy*

De bouwplannen van Schiebroek, 1964

1e plan f 160.000.-

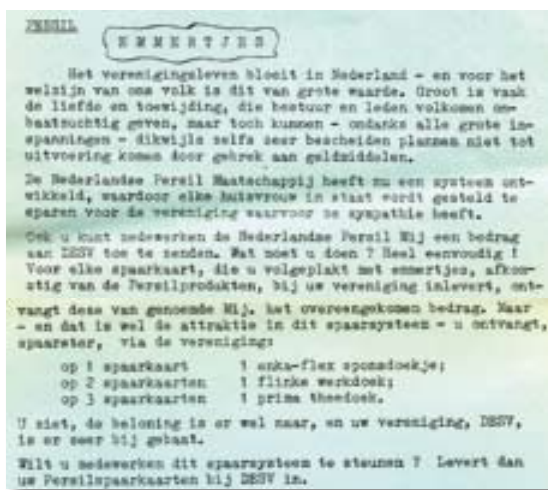
◀ De obligatielening en het nieuwe complex van Unicum, 1964

kosten ongeveer 160.000 gulden zouden bedragen. Vanwege diverse redenen, onder andere de sterk gestegen bouwkosten, werd besloten tot een wat minder luxe onderkomen. De kosten hiervoor bedroegen minder dan de helft van die van het eerste plan, namelijk 70.000 gulden. Dit bedrag werd opgebracht door de vereniging zelf, gemeentelijke subsidie en de uitgifte van obligaties. Zo kon er op 29 februari 1964 met de bouw worden begonnen en werd het complex nog datzelfde jaar in gebruik genomen.

En tot op de dag van vandaag wordt er nog volop gebruik van gemaakt en wel door de onze goede buur Windhondenrenvereniging Rotterdam (WRR).

Inmiddels had Unicum sinds de eerste plannen voor het terrein aan de Hazelaarweg niet stil gezeten. Om het geheel te financieren werd er een renteloze obligatielening uitgeschreven van ten hoogste 25.000 gulden in stukken van 100 gulden op naam. In maart 1963 werd toestemming verkregen van de Raad voor Lichamelijke Oefening voor het complex, bestaande uit "twee grasvelden en een speciaal verhard terrein, terwijl rekening is gehouden met uitbreiding van grasvelden".

DESV en de Persil actie,
1962

Koolas

Met het speciale verharde terrein werd het beruchte "koolasveld" bedoeld. Op het koolasveld mochten de lagere elftallen lange tijd competitiewedstrijden spelen met als gevolg dat er in en om Rotterdam nu nog steeds de nodige oud-voetballers met resten koolas in de knieën rondlopen. Iets meer dan een jaar later, op 7 juni 1964, werd de eerste steen gelegd door oud-voorzitter C. van Meerkerk. Op 29 augustus 1964 werd het clubhuis, dat de basis vormt van onze huidige kantine, feestelijk geopend. Of het door al deze activiteiten kwam, zal altijd wel

DESV: promotie naar 1e Klasse RVB, 1964-1965. Joop Beun op de schouders van Wim Roojers. Links ernaast Dick Griep

in nevelen gehuld blijven, maar het is een feit dat de prestaties van zowel Unicum als Schiebroek ver onder de maat bleven. De laatste maakte het helemaal bont door zowel in het seizoen 1962-1963 als het daarop volgende seizoen te degraderen.

Terwijl beide clubs geld via obligatieleningen trachtten binnen te halen, pakte DESV het via een Persil actie wat bescheidener aan. Dat kon ook, want er waren bij DESV geen dure bouwplannen, zodat de focus gericht kon blijven op het voetbal. De club kreeg bovendien kennelijk de nodige inspiratie uit de in 1964 verkregen Koninklijke Goedkeuring van haar statuten, want in 1965 promoveerde DESV weer naar de 1e Klasse van de afdeling Rotterdam. Dit gebeurde aan de Essenburgsingel na een enerverende beslissingswedstrijd tegen Nestoro. Deze werd met 2-1 gewonnen, nadat beide clubs in de gehele competitie slechts drie verliespunten opliepen. De rest van het decennium speelde DESV met wisselend succes in de 1e en 2e Klasse van de RVB. Wat de huisvesting betreft, werd in 1968 onderdak gevonden bij Unicum, waar bijna tien jaar werd gelogeerd.

Na 25 jaar onafgebroken en zonder succes in de 4e Klasse KNVB te hebben gespeeld, pakte Unicum op 16 april 1966 dan eindelijk het kampioenschap met als trainer de heer J. Otte. Dit 25-jarig verblijf is waarschijnlijk een record. Een ander record was dat er door dertien seniorenteams en tien junioren teams werd deelgenomen aan de competitie! Opmerkelijk was dat een deel van de selectie kort voor het behalen van het kampioenschap zichzelf op een (uiterst gezellige) trip naar Londen had gefêteerd. Dat was wat je noemt een sterk staaltje en is daarna zelden of nooit meer vertoond. Zelfs de huidige zaterdag- en zondagveteranen, toch ook niet vies van een gezellig (buitenlands) avontuurtje, hebben dit nooit gepresteerd. Of zou het komen, omdat ze de laatste jaren geen kampioen meer zijn geworden? Hoe het ook zij, de trip werd in een uitgebreid en zeer gedetailleerd verslag, getiteld "In het spoor van Johnny Walker", beeldend beschreven door de creatieve chroniqueur Jami. Deze Jami, oftewel Jan Middelkoop, stond een paar jaar later als trainer / leider

Unicum, kampioen 4e Klasse
 KNVB, 1966. Staand vlnr:
 Arie Hoogwerff, de heer Otte
 (trainer), Leander Hildebrandt,
 Jan Rotmans sr, Ruud Schilder,
 Jan Vermeer, Wim Gestel,
 Luc Bezemer, Koos Nieuwland,
 Engel Boshuizen, Wim van
 Heusden. Zittend vlnr: Ton Pitlo,
 Hans van Oostrom ,
 Jan Hoogwerff, Rien Spek,
 Jan Schildt, Loek Laurman,
 Rinus Franken

Unicum A1, kampioen
 1968-1969
 Staand vlnr: Jan Middelkoop
 (trainer / leider), Ton Helmich,
 Sjaak Crezee, Ron Labordus,
 Louis den Hartog.
 Zittend vlnr: Cees Ouwendijk,
 Aad van der Ven,
 Cees Otterspeer,
 Martin van de Lindt,
 Ernst Cooman, Max Mulder,
 Bert Vermaak

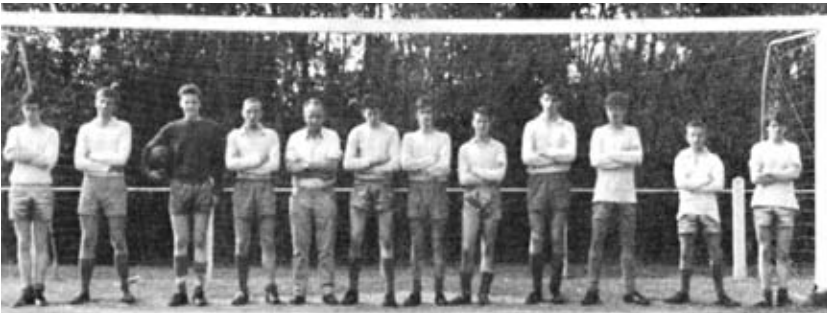

aan de basis van een zeer succesvol Unicum A1. Met dit team werden vanaf de tweede helft van de jaren zestig grote successen behaald met als absoluut hoogtepunt het kampioenschap in 1969. Bijzonder in die tijd was dat elke speler bij de overstap naar de senioren een individuele beoordeling kreeg om de seniorencommissie te helpen bij het indelen van de nieuweling. En het moet gezegd: Jan spaarde zijn discipelen bepaald niet!

In deze jaren was er bij Schiebroek een soortgelijke ontwikkeling te zien. Zo keerde het eerste elftal na een 4-0 overwinning op Schoonhoven in 1967 weer terug in de 3e Klasse van de KNVB en beschikte Schiebroek net als buurman Unicum over een sterk A1. Eerlijk gezegd, bestond er destijds wel enige rivaliteit tussen beide A1 elftallen. Dit was in belangrijke mate terug te voeren op het feit dat de spelers vaak op verschil-

Schiebroek, promotie naar 3e Klasse KNVB, 1967

Schiebroek A1, 1968. Vlnr:
N. Munten, E. van Moorselaar,
E. Kampyon, F. van Loon
Saveur, J. Arends (leider),
H. Rijpstra, P. Munten,
E. Hagen, J. Mijnders,
R. Schuierman, A. van Duin,
P. Ottevanger

SIOD vlag eindelijk op
een eigen terrein aan de
Teugeweg
Voorzitter Leen van
Egmond (links) en
secretaris Jo den Adel
(rechts)

lende scholen zaten en in sommige gevallen wel op dezelfde school, maar in verschillende klassen. Zo zaten de jeugdige Unicummers vaak op de christelijke scholengemeenschap Melanchthon en de jonge Schiebroekers op het openbare Caland Lyceum.

Aan het eind van dit decennium sloeg bij Unicum de malaise toe en werd er afscheid genomen van de 3e Klasse KNVB. SIOD kende daarentegen een fantastische afsluiting van het decennium en bekroonde het seizoen 1969-1970, na eerder al kampioen te zijn geworden in het seizoen 1967-1968, met een fraai kampioenschap van de 1e Klasse RVB. Bovendien werd het zestig jarig bestaan van SIOD gecombineerd met de officiële opening van het eigen complex aan de Teugeweg.

De bouw van het SIOD-complex was trouwens niet zonder slag of stoot tot stand gekomen, want er moest flink gelobbyd worden bij de afdeling Sport en Recreatie van

SIOD, kampioen 1e Klasse RVB,
1969-1970
Vlnr: Sion de Grijp, Hans
Eikelenboom, Piet Hennekes,
Hans Teijn, Wim Stok, Aad
Bloot, Piet van Baarle, Arie van
der Spek, Bertus van Leeuwen,
Aad Copier, Ab Andriessen,
Loek de Lange

Feest aan de Teugeweg, 1970

de gemeente Rotterdam. Maar op 7 maart 1970 was het dan zo ver en werden de inspanningen van bestuur en vele leden beloond met de opening van het genoemde terrein. De opening werd verricht door de heer Langerak, Wethouder van Rotterdam, door met een druk op de knop de SIOD-vlag automatisch te hijsen. “Met een druk op de knop ging onze vlag in top” dichtte de “Vondel van SIOD” destijds. Was er een betere gelegenheid denkbaar dan het bijbehorende terras in te wijden met een feest ter gelegenheid van het kampioensfeest dat jaar?

1970 – 1980: *Dubbeltjes gaan en dames komen*

De afgelopen tien jaar stonden vooral in het teken van groei en de ontwikkeling van een eigen complex voor Schiebroek, Unicum en SIOD. In dit decennium was het de beurt aan DESV om een eigen stek in de wijk Schiebroek te krijgen en hadden alle verenigingen weer hun eigen verhalen. Rode draad is evenwel dat de eerste tekenen van de grote ontwikkelingen, zoals in het eerste hoofdstuk zijn geschetst, zichtbaar worden:

Schiebroek begon te vergrijzen en mensen legden niet meer als vanzelfsprekend hun ziel en zaligheid in de voetbalvereniging. Gelukkig zijn er trouwens nog steeds mensen zoals Wim Roojers en Hans Teijn, om maar eens een paar voorbeelden te noemen, die dat wel doen, anders hadden we als Schiebroek '94 nu niet meer bestaan!

Het decennium ging van start met een kampioenschap van DESV van de 2e Klasse RVB in het seizoen 1970-1971. Ook in 1971 vierde Unicum haar 50-jarig jubileum. Het feest was uitgesmeerd over een aantal dagen, waarin verschillende jubileumwedstrijden waren georganiseerd. Op donderdag 3 juni 1971 vond er zelfs een heuse Herdenkingsbijeenkomst plaats in de Goede Herderkerk in Schiebroek. Op vrijdag 4 juni was er een grote feestavond in gebouw Palace met optredens van onder andere de destijds befaamde Rita Corita en Conny

**“HERDENKINGSBIJeenKOMST in de Goede Herderkerk, Kastanjeplein, Rotterdam.
Aanvang: 20.00 uur. Spreker: Ds. Th. W. A. Rijper. Muzikale medewerking: Addie de Jong, orgel; Frans Vreugdenhil, trompet”.**

DESV kampioen 2e Klasse RVB, 1970-1971. Staand vlnr: Dick Adema, Bob Dorewaard, Henk Wildeboer Schut, Cock Landzaat, Jan Otterloo, Hennie van Es, Hans van Herwaarden, Wim Roojers (trainer), Dick Griep. Zittend vlnr: Bert Lemmer, Theo Speelmeijer, Ferry Stadman, Cock van Tiel, Rob Duvalois, Wim v.d. Hoek, Jannes Bos

Vink. De feestweek werd een dag later afgesloten met een erewedstrijd tussen Unicum en een team van oud-internationals van Feyenoord.

Na het jubileum wordt er in verschillende Unicum-bronnen voor het eerst gerept van een (lichte) terugval van het aantal leden als gevolg van de in Schiebroek op gang komende vergrijzing. Niet alleen liep het aantal leden terug, ook het invullen van de bestuursfuncties leverde steeds meer problemen op. Bovendien was het vanwege een wijziging in de statuten niet meer mogelijk een bestuursfunctie voor langere tijd te bekleden. Kortom, er was, zoals Unicum historicus Adri de Visser destijds opmerkte,

Bestuur Unicum, 1971
 Staand vlnr: A. Hooghwerff, J. van der Kooij, C. Stillebroer, B.J. van Beekom, H.C. Schippers.
 Zittend vlnr: C. Hildebrandt, J.H. Muller, J.P. Martens, A.J.J.M. Voorn, J. van Weelden.
 Niet op foto: J. Velthoven

“Trainer Cor van der Gijp liet ons voor de wedstrijd altijd een slokje sherry nemen. Buiten dat het smerig spul was, hielp het natuurlijk niks. We bleven gewoon slecht spelen. Zijn opvolger, meneer Kheenen, hield vooral van gezelligheid. Hij maakte zich meer zorgen over het feit of de bus voor het uitje naar Valkenburg was geregeld dan over het resultaat van de competitiewedstrijd van die zaterdag”.

“sprake van een instabiele bestuursbezetting”. Ook op het trainersvlak was er geen stabiele situatie: trainers volgden elkaar in hoog tempo op. Het leek wel een duiventil. Successen vielen er echter niet te vieren. Ondanks al deze perikelen, werden er rond 1974 plannen voor nieuwe kleedkamers ontwikkeld. Eveneens in 1974 kon SIOD op 24 maart de kampioensvlag hijsen, waardoor het terugkeerde in de KNVB. In datzelfde jaar, 1974, zette Schiebroek haar 40-jarig jubileum luister bij met een groot feest in de zaal van de Technische School aan de Hazelaarweg. Daarnaast waren er tal van jubileumwedstrijden met als hoogtepunt een wedstrijd van Oud-Schiebroek tegen een team van Radio Veronica. Het duel werd onder grote belangstelling gespeeld en met 2-3 gewonnen door het team van Radio Veronica. Dit resultaat stond in feite model voor de rest van het decennium, want het eerste van Schiebroek wist hierin geen aansprekende resultaten te boeken. Anders lag dit voor de jeugd, die grossierde in kampioenschappen en toernooiwinsten. Wat betreft dit laatste behoort de winst van de Bolleboffen Bokaal in 1975, opgeluisterd door de aanwezigheid van scheidsrechter Frans Derks, absoluut tot de hoogtepunten. Dieptepunt was evenwel dat de beker niet lang daarna uit de kantine van Schiebroek werd gestolen. Met de verschillende recente inbraken in de kantine van Schiebroek '94 nog vers in het geheugen, mag je constateren dat er in al die jaren verdraaid weinig is veranderd. Alleen zijn het nu pc's en tv's in plaats van bekercs die worden gestolen.

We schrijven inmiddels 1977 als DESV, een jaar na de benoeming van Dick Adema en Wim Roojers tot Lid van Verdienste van de RVB, na een periode van acht jaar van

SIOD 1, kampioen 1e Klasse
RVB, 1973-1974
Staand vlnr: Aad Bloot,
Joop den Adel jr, Sion de Grijp,
Piet Hennekes, Hans Teijn,
Wim Stok, Johan v.d. Bout,
Bertus van Leeuwen,
Ab Andriessen, Ed Klouwens
(trainer), Loek de Lange jr.
Zittend vlnr: Aad Copier,
Arie van der Spek, Hans
Eikelenboom, Piet van Baarle

Inbraken

“In de jaren '70 werd er veel ingebroken in de kantine van Schiebroek. Hans Ockeloen nam op een gegeven moment een soort nachtbewaking op zich. Het was alleen jammer dat ie met fles en al bij de jukebox in slaap viel tot 's morgens half tien, als de kantine open ging”.

“inwoning” bij Unicum een eigen dak boven het hoofd aan de Weegbreestraat 14 krijgt. Op het terrein was tot dan toe de Hockeyvereniging Hilleegersberg actief. De hockeyclub fuseerde met twee andere hockeyverenigingen tot (onze huidige buur) Hockeyclub Rotterdam (HCR). HCR betrok vervolgens een naar verluidt kapitaal onderkomen op Laag Zestienhoven. Het vrijgekomen terrein werd door de gemeente Rotterdam toegewezen aan DESV. Vanwege werkzaamheden aan het oude hockeyveld moest eerst nog een tijdje ingewoond worden bij Aeolus. Na het nodige opknappwerk werd het complex, bestaande uit een kleine kantine met aangebouwde kleedlokalen en twee speelvelden en een trainingsveld, op 13 augustus 1977 geopend met een feestelijke receptie. Een paar dagen later, op 17 augustus 1977, werden de bouwplannen van Unicum werkelijkheid en werden de nieuwe kleedlokalen van Unicum in gebruik genomen. De officiële opening werd verricht door oud-voorzitter, erelid en drager van de Zilveren Bondsspeld van de KNVB Coen “Uitslagen!!” Muller. De oude houten barakken met geisers waar je nog een dubbeltje in moest gooien voor warm water, gingen tegen de vlakte. De jeu-de-boules club Maasstad (JBC Maasstad) maakte dankbaar gebruik van de vrijgekomen ruimte en werd de nieuwe buurman.

Incidenteel succes

Op sportief vlak viel er bij SIOD, DESV en Schiebroek in de tweede helft van de jaren zeventig weinig te genieten, al bereikte SIOD in 1976 de finale van de Rotterdams Nieuwsblad Cup (RN Cup). Hierin verloor het voor ruim duizend toeschouwers en met een uitblinkende Piet Hennekes en Aad Copier nipt met 1-0 van de torenhoge

Oud Schiebroek
– Team Veronica,
1974

Wim Roojers en Dick Adema benoemd als Lid van Verdienste Nieuw DESV onderkomen, 1977
van de RVB, 1976

Opening nieuwe kleedkamers Unicum door Coen Muller, 1974

VOEGSTELTING
Ing. kraasopening

DRINKWATERLEIDING ROTTERDAM
POSTBUS 1196 TELEFOON 85 96 44

Formulier C
Abonn. nr. 98042

KENNISGEVING

Aan de Heer/Mr.
Voetbalvereniging "D.E.S.V."
p/a Penningmeester W.S.Roojers
Kraasweg 48
ROTTERDAM-5012

Mit ingang van kraasopening wordt het verschuldigde voor waterlevering enz. ten behoeve van perceel
Veegbreestraat 14

1. verhoogt/vermindert door
2. vastgesteld op:
a. abonnementsbedrag per kwartaal ..... f
b. waterrecht van f 8,75 per kwartaal en het aantal gemiddeld m³ water tegen f 1,25 per m³ (watermeter: 7 m³)
c. brandleiding per kwartaal ..... f

Betaling: 2x en 2x: vooruit en per 3 maanden;
2x: waterrecht en schatting verbruik achteraf en per 3 maanden;
gemeten verbruik achteraf en per jaar onder afrek schattingsbedragen.

Ingevolge de Wet op de omzetbelasting 1962 (B.T.W.) zal het noodbedrag nog met het wettelijk vastgestelde percentage worden verhoogt.

Rotterdam, 10 mei 1977
DIRECTIE DRINKWATERLEIDING.

N.B. Deze kennisgeving is geen nota.
Voor het verschuldigde wordt U t.z.t. een rekening verzonden.
Model 4215 nr 1426. Z.O.Z.

Water voor DESV en het clubhuis, 1977

Unicum 1, promotie 1978

Staan vlnr: Wim Koppen, Aad van der Ven, Hugo van Wattum, Peter Jacobs, Gijs de Jong (trainer), Jan Velthoven (grensrechter), Frans van der Vlist, Ed Vermaat, John Halier, Wim van Dam, Wim Devilee, Coen Muller. Zittend vlnr: Warner van Wattum, Rob Krabbendam, Gerard van Dijk, Peter Neleman, Wim Gestel, Leo Boer, Martin Berghout, Arjan van 't Land

favoriet Spartaan '20, dat in de halve finale Unicum had uitgeschakeld. Een geemotiveerde Eric de Vries, trainer van SIOD, sprak na afloop van een zure nederlaag: "t was toch zeker buitenspel, dat doelpunt? De grensrechter vlagde toch?". Werd de finale in 1976 nog gemist, twee jaar later bereikte Unicum wel de finale van de RN Cup. Jammer genoeg werd er in de finale met 3-1 verloren van Overmaas. Ging de wedstrijd tegen Overmaas de mist in, de beslissingswedstrijd om promotie naar de 3e Klasse KNVB tegen Naaldwijk werd door het team van succetrainer Gijs de Jong op 6 mei 1978 met 2-0 winst afgesloten. Een jaar later stond Unicum opnieuw in de finale van de Rotterdams Nieuwsblad Cup, maar moest na het nemen van strafschoppen zijn meerdere erkennen in de zondag 2e Klasser DRL. In dat jaar, 1979,

Damesteams van DESV
(linksboven), Unicum
(rechtsboven) en
Schiebroek (onder)

werd het toenmalige Unicum 4 kampioen en hiermee werd de basis gelegd voor het huidige Zaterdag Veteranen 1.

In de loop van de jaren zeventig werd bij veel verenigingen het damesvoetbal geïntroduceerd. Onze moederclubs konden bij deze trend natuurlijk niet achterblijven en bovendien was het een manier om nieuwe leden aan de clubs te binden. Bij SIOD, Unicum en DESV was het initiatief helaas geen al te lang leven beschoren. Schiebroek daarentegen etaleerde een duidelijk beleid ten aanzien van het damesvoetbal, wat vooral in het midden van de jaren tachtig tot het nodige succes leidde.

Het decennium werd door Unicum afgesloten met alarmerende berichten over “moeilijkheden met het aan elkaar knopen van de eindjes” en de oproep van voorzitter Jan Steigenga om meer zelfwerkzaamheid te betrachten. In die periode was hij op dit punt bij Unicum een roepende in de woestijn. Mekkeren deden de leden als de besten, maar handjes kwamen er niet of nauwelijks uit de mouwen. Gelukkig is dat, dankzij de vasthoudendheid van Jan Steigenga en de bereidheid van een groot aantal leden, nu ten goede gekeerd. Over één van de allerlaatste zinsneden in de officiële documentatie over de jaren zeventig, waarin werd gesproken over zich in de keuken pro deo beschikbaar stellende dames, zullen we het nu verder niet hebben.

1980 – 1994: *Op weg naar het einde en een nieuw begin*

De roep om meer zelfwerkzaamheid klonk ook in jaren tot aan de fusie onverminderd hard. Zo wijdde in deze periode bijvoorbeeld de weekbrief van SIOD regelmatig de nodige ruimte aan oproepen om allerlei klussen op het complex te verrichten: repareren van ballenvangers, plaatsen van reclameborden, schilderen, etc. Kortom, de zaken die ook nu nog regelmatig moeten gebeuren en waarvoor een groot aantal mensen bij Schiebroek '94 gelukkig de handen uit de mouwen steekt. Voor het eerst werd er ook een duidelijke relatie gelegd tussen ontwikkelingen binnen de gemeente Rotterdam en de noodzaak van zelfwerkzaamheid. De oproep in de weekbrief van SIOD was in 1983 expliciet gekoppeld aan de aangekondigde bezuinigingen van de gemeente Rotterdam op (het onderhoud aan) sportcomplexen ter grootte van 23 miljoen gulden. Ondanks het feit dat de vereniging, evenals DESV, Schiebroek en Unicum, niet zwom in het geld werd het 70-jarig bestaan van SIOD in 1980 groots gevierd in het Rotterdamse Hilton hotel.

In de tussentijd werden er bij DESV plannen ontwikkeld om de accommodatie te moderniseren. Dat was hard nodig, want toen DESV het complex aan de Weegbreestraat zeven jaar daarvoor betrok, was er één gebouwtje met daarin een kantine, keuken, kleedkamers en douches. Er werd een bouwcommissie in het leven geroepen en deze ging tamelijk ambitieus van start. In het eerste plan was er sprake van een gebouw bestaande uit twee verdiepingen. Na lang vergaderen en rekenen kwam men tot de slotsom dat het plan financieel niet haalbaar was. Bovendien nam het bestuur het (verstandige) besluit zich niet te diep in de schulden te willen steken. De gemeente Rotterdam bracht uitkomst en was bereid de bouw van kleedkamers voor haar rekening te nemen. Hierdoor kon het bestaande gebouw als geheel tot kantine worden verbouwd. Martin Keesmaat kwam met een fraai ontwerp waarbij alleen de vier wanden en het dak werden gespaard. De rest werd gesloopt en herbouwd tot een gezellige en authentieke voetbalkantine, waar menig biertje is getapt en feestje gevierd. Op 26 augustus 1983 werd de vernieuwde accommodatie officieel geopend.

70-jarig bestaan SIOD in
het Hilton Hotel
Rotterdam, 1980

Ongeveer een jaar later, in mei 1984, vierde ook Schiebroek feest. En wel ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan. Om de festiviteiten luister bij te zetten werden er allerlei

Kantine DESV
aan de
Weegbreestraat

bijzondere wedstrijden gespeeld. Onder andere tegen een team met bekende Rotterdamse oud-voetballers als Nol Heijerman (Sparta) en Reinier “Beertje” Kreijermaat (Feyenoord). Daarnaast was er een wedstrijd van oud-Schiebroek tegen oud-Sparta met bekende namen als Pim Doesburg, Hans Venneker en Henk “Charlie” Bosveld. Eén van de laatste wedstrijden uit de reeks was die tussen de dameselftallen van Schiebroek en Berkel. Dat was zeker niet vreemd, want Schiebroek beschikte over een uitstekend damesteam dat in die jaren flink aan de weg timmerde en in het jubileumjaar zelfs kampioen wist te worden. Omdat de eerste beslissingswedstrijd tegen HBSS thuis aan de Hazelaarweg in een gelijkspel eindigde, moest er een tweede wedstrijd gespeeld worden. Ditmaal op het terrein van HBSS in Schiedam. Het werd een zinderende wedstrijd met een niet te bedenken ontknoping. Een kwartier voor tijd keek Schiebroek nog tegen een achterstand aan, maar toen trok Helga Muller, net in het veld gekomen, de stand gelijk. Twee minuten voor tijd zette Marlin Breinburg Schiebroek op voorsprong en in de laatste minuut tilde Anita Lagerwaard de stand

Dames Schiebroek, kampioen 1983-1984. Staand vlnr: Ronald de Lange (leider), Yvonne Hoornweg, Jopie v.d. Gaag, Saskia Terlaak, Anita Lagerwaard, Annette Bos, Helga Muller, Marlin Breinburg, Anja Riksen, Ed Riksen (leider). Zittend vlnr: Linda Clerinck, Kitty Woortman, Birgitte de Lange, Anne Bogers, Angeliën Ramkhelawan, Sjan Mijde. Niet op de foto: Carolien Scholten, Joke van Mazijk

Bestuur SIOD, 1985.
 Staand vlnr: Tim Verwoerd, Wim Stok,
 Nel Veldhoen, Bertus van Leeuwen,
 Chris van Dijk, Hans Eikelenboom,
 Cor v.d. Spoel.
 Zittend vlnr: Loek de Lange,
 Jan Engeleman, Joop Bekenbroek,
 Piet van Baarle, Rini Monster.
 Niet op foto: Hans Teijn, Frans Teijn

zelfs naar 1-3 voor Schiebroek. De buit was binnen en promotie naar de 1e Klasse een feit.

Een jaar na het feest van Schiebroek was het weer de beurt aan SIOD om te jubileren. In 1985 werd het 75-jarig bestaan gevierd met onder andere een receptie in de Oostervant en een wedstrijd tegen Sparta. Tijdens de receptie ontving Jan Engelman de Zilveren Speld van de KNVB en werd de 83-jarige Sion de Grijp benoemd tot erelid. Hoewel Sion schipper in ruste was, liet het water hem allerminst los. Per seizoen baggerde hij nog steeds zo'n 1500 meter sloot uit rond het sportcomplex aan de Teugeweg. Een jaar later vierde SIOD weer een feestje: het werd algemeen bekerwinnaar van de RVB door in de beslissende wedstrijd GOZ met 3-0 te verslaan. Bijzonder was dat alle drie de doelpunten in de verlenging werden gescoord. Piet Hennekes benutte een strafschop en Albert Andriessen trof twee maal doel.

Titel

Eveneens in het midden van de jaren tachtig kon Unicum een titel op haar palmares bijschrijven. In 1985 werd Unicum onder leiding van trainer Wim Kooiman, opvolger van clubman John Halier, die op zijn beurt weer de onvergetelijke Harry "Meneer" Bouquet had afgelost, kampioen van de 4e Klasse KNVB. Daar was wel een beslissingswedstrijd tegen Berkel op het veld van Steeds Volharden voor nodig omdat Unicum op de laatste speeldag niet verder kwam dan een 1-1 gelijkspel tegen ROHDA '76 uit Bodegraven. Voor 2000 toeschouwers was Unicum met 2-1 te sterk voor Berkel.

Erg lang wist Unicum niet van de 3e Klasse KNVB te genieten, want twee jaar later werd er alweer gedegradeerd. Weer twee jaar daarna bleek ook de 4e Klasse KNVB te hoog gegrepen en degradeerde Unicum naar de RVB, waar SIOD al vanaf 1985 in bivakkeerde.

In de jaren dat de dames van Schiebroek en later DESV/Schiebroek triomfen vierden, gebeurde er van alles met DESV en Schiebroek. Zo was er het kampioenschap van de hoofdklasse RVB en de hieruit voortvloeiende promotie naar de 4e Klasse van de

Unicum, kampioen 4e Klasse KNVB, 1984-1985.
 Staand vlnr: Wim Kooiman (trainer), Jan Rotmans, Arjan van 't Land, Wim van Dongen, SportSjaak, Hans v.d. Staate, Gerhard Snaathorst, Arie Snijder, Wim van Dam. Zittend vlnr: Rob Krabbendam, Kees Klein Hesseling, Rien de Klerk, Onno Sonbeek, Fred Been, Theo van der Hoeven

Schiebroek viert kampioenschap hoofdklasse RVB, 1987. Vlnr: Jan van Ewijk, Ronald Schouten, Hennie Bakker, Ed Riksen, Frank Lagerwaard, Ab Hubregtse, Ed IJdo, Wil Hubregtse, Robert Jan Top, Piet van Veen, Edwin Langeveld, Aad Ewijk, Paul v.d. Tak, Ronald Hubregtse, Johan Vink

Bestuur Schiebroek, midden jaren tachtig
 Vlnr: Ysbrand Snoei, John v.d. Hoeven, Anton v.d. Tak, Rien van Riet, Piet Aarse, Ronald de Lange, Martin Zwier

KNVB in 1987. Deze werd op de laatste speeldag van de competitie, 10 mei 1987, afgedwongen door Steeds Hooger met 0-3 te verslaan. Bovendien werd Schiebroek winnaar van de Gouden Plak, een soort kampioenschap van Rotterdam. Inmiddels werden de gevolgen van het uitkomen van het rapport "Herstructurering Sportvelden" van de gemeente Rotterdam steeds duidelijker. DESV kwam eigenlijk niet voor in de herstructureringsplannen, maar voor Schiebroek zagen de zaken er veel minder rooskleurig uit. Volgens de normen van de gemeente Rotterdam werden de velden van Schiebroek niet optimaal benut. Als oplossing hiervoor werd door de gemeente gedacht aan een fusie met Hillegersberg. Schiebroek zag echter geen heil in dit voorstel. Tegelijkertijd kampte DESV met een terugloop van het ledenaantal, mede doordat men inmiddels geen jeugdafdeling meer had. Zo raakten DESV en Schiebroek met elkaar in gesprek over een mogelijke fusie en kwam men begin 1987 tot overeenstemming. Omdat er nog van alles geregeld moest worden (naam, contributie,

Enkele bestuursleden van Schiebroek en DESV. Staand vlnr: Rien van Riet (Schiebroek), Wim Roojers (DESV), Cor de Planqué (Schiebroek). Zittend: Ed de Prouw (DESV)

clubkleuren, omgaan met dubbele functies, etc.) en bovendien de waarde van het clubhuis van Schiebroek tegenviel, werd besloten de fusie nog een jaar uit te stellen. Alles kwam echter in een stroomversnelling toen de gemeente Rotterdam besloot de velden van Schiebroek toe te wijzen aan de honk- en softbal vereniging Eurostars, die echter uiteindelijk velden in Capelle aan den IJssel zou betrekken. Het resultaat was dat Schiebroek al in maart 1987 bij DESV introk en de fusie toch versneld plaatsvond: DESV/Schiebroek was een feit. Omdat Schiebroek in 1987 was gepromoveerd, mocht DESV/Schiebroek uitkomen in de 4e Klasse van de KNVB. En de entree was behoorlijk spectaculair. Onder leiding van succescoach Piet van Veen werd DESV/Schiebroek direct kampioen en promoveerde dus naar de 3e Klasse KNVB. Dit werd uitgebreid gevierd met een rijtoer van het kampioenselftal door Schiebroek, een replica van de toer van 1960, en een verkleedpartij van de vrouwelijke variant van de kampioensselectie. In de jaren daarna was het uit met de kampioenspret en in 1991 volgde zelfs degradatie naar de RVB.

Zo aan het eind van de jaren tachtig worden de gevolgen van een aantal in elkaar grijpende ontwikkelingen voelbaar: de vergrijzing van Schiebroek en 110-Morgen, een versnelde instroom van allochtone bevolkingsgroepen met op dat moment weinig binding met het lokale verenigingsleven, de concurrentie van andere sporten en van clubs in de nieuwe wijken en het beleid van de gemeente Rotterdam om efficiënter gebruik te maken van de accommodaties. Voor veel clubs, ook voor onze moederverenigingen, is het dan ook alle hens aan dek. Met name op het financiële vlak. De meeste voetbalclubs willen echter vooralsnog weinig weten van fusies om het hoofd boven water te houden. Alleen als het echt niet anders kan en het "klikt" tussen de betrokken clubs is men bereid te praten. In eerste instantie echter proberen de voetbalclubs op allerlei mogelijke manieren hun financiële dood zo lang mogelijk uit te stellen. De diverse activiteiten van Unicum op dit vlak zijn dan ook in feite exemplarisch voor de club-tijdgeest. Eén van de meest opvallende initiatieven was de

Onderhuur

"In die jaren hadden we bij Unicum ook een American Football club als onderhuurder. De Trojans, heetten ze. Het was natuurlijk de bedoeling dat ze geld in het laatje zouden brengen. Nou, dat ging niet door. Ze kwamen, kleeadden zich om, deden een uur of twee allerlei oefeningen met zandzakken en zo, en vertrokken weer. En als ze al in de kantine kwamen, brachten ze hun eigen sportdrankjes mee".

oprichting van een tennisafdeling binnen Unicum. Dit onder impuls van Jan Rotmans sr. Het tennisinitiatief was mogelijk omdat het trainingsveld "vershoten was van kleur". Het zwarte koolas was immers vervangen door het rode gravel, waarop in de zomermaanden drie tennisbanen konden worden aangelegd. Aanvankelijk was er sprake van een bijzonder florerende tennisafdeling met op het hoogtepunt zo'n 130 leden, die voor een luttel bedrag zoveel konden tennissen als ze wilden. En dat

DESV/Schiebroek, kampioen 4e Klasse KNVB, optocht door Schiebroek, en de vrouwelijke variant van de kampioensselectie, 1988

zeven dagen in de week. Want na enorme discussies gaf het bestuur van Unicum uiteindelijk toestemming om ook op zondag te spelen. Een ware revolutie in die dagen voor de Christelijke Sportclub! Maar ja, de financiële nood was dan ook hoog. Bovendien lagen de banen er dankzij het werk van Nelis Verweij altijd prima bij, zodat een maximale benutting ervan geen problemen opleverde. Af en toe had de niets vermoedende tennisser last van een zogenoemd "Nelisje", maar dat mocht de pret niet drukken. Na een aantal jaren liep het ledental terug en mede vanwege de hogere kosten in combinatie met de geringe bereidheid om zelf de handen te laten wapperen, werd de tennisafdeling van Unicum na een aantal jaren opgeheven. In de tennisperiode werd ook onderdak geboden aan een jeu-de-boule vereniging, de voorloper van onze huidige buur JBC Maasstad. Naast deze min of meer structurele initiatieven was er in 1988 nog een grote wervingsactie. Niet minder dan 1500 brieven werden verspreid in Schiebroek en 110-Morgen om leden voor het tennis en voetbal bij

commissie vastgesteld.

artikel 8.

De leden dienen de contributie en eventuele donatie te voldoen voor 1 april van het desbetreffende verenigingsjaar (begin van het tennisseizoen).
De contributies voor het seizoen 1990 zijn als volgt vastgesteld:
fl 125,00 voor het eerste gezinslid van 19 jaar of ouder.
fl 75,00 voor elk volgend gezinslid van 19 jaar of ouder.
fl 50,00 voor leden van 17 en 18 jaar.
fl 25,00 voor leden t/m 16 jaar.

Contributie voor Unicum Tennis

Unicum te werven. Het werd bepaald niet het succes van de ledenwerfactie van ruim 40 jaar geleden: niet één nieuw lid werd er "gescoord".

Jubileum

Uiteraard was het niet allemaal kommer en kwel in die dagen. Met name 1990 was een jaar vol feestgedruis. SIOD vierde immers haar 80-jarige verjaardag met een groot en stijlvol feest op "de Carolina" op 20 januari. Verder was er dat jaar onder andere een groot Klaverjastoernooi met Pasen (waar trouwens ook gekookt mocht worden) en een veteranentoernooi op Koninginnedag, gevolgd door een fiks Oranjefeest. Niet alleen SIOD had een gedenkwaardige gebeurtenis, ook voor DESV/Schiebroek was het een memorabel jaar. Niet dat er op sportief gebied iets te vieren viel, maar vooral vanwege de onvergetelijke trip naar Aruba, georganiseerd door Humphrey "Bruintje" Breinburg.

Een jaar later, op 1 juni 1991, vierde Unicum haar 70-jarig jubileum. De hele maand juni werden er toernooien en wedstrijden georganiseerd. De feestmaand werd op 29 juni afgesloten met een avond in de aula van de St. Paulusschool aan de Hazelaarweg. Op de achtergrond speelde niet alleen de feestband, maar ook de contacten met SIOD over een vorm van samenwerking.

Op 25 juni 1991 berichtte de dienst Sport en Recreatie van de gemeente Rotterdam aan de heer J. van Zessen van SIOD dat de KNVB, afdeling Rotterdam, toestemming had om de gevolgen van de gemeentelijke bezuinigingen met eventueel betrokken clubs te bespreken. Op 11 november van dat jaar leidde dat tot een gesprek van vertegenwoordigers van Sport en Recreatie en de KNVB (de zogenoemde "gemengde commissie") met SIOD. In dat overleg werden de plannen om gebruik te maken van de velden van Unicum besproken. Begin 1992 werd dit plan goedgekeurd door de "gemengde commissie", wat op 22 april 1992 werd medegedeeld aan SIOD. Deze mededeling werd vergezeld van het advies aan SIOD om zich in te kopen bij Unicum

SIOD 80-jarig bestaan,
1990

DESV/Schiebroek naar Aruba, juli 1990

en van een taxatierapport inzake het complex aan de Teugeweg. De opstellen vertegenwoordigden volgens dit rapport een waarde van 62.000 gulden en de semi-onroerende zaken werden getaxeerd op 35.000 gulden. Enkele maanden later woonde SIOD bij Unicum in.

In 1992 draaide er in Schiebroek en Hillegersberg inmiddels een ware overlegcarrousel tussen allerlei voetbalclubs. Eigenlijk was er sprake van een soort mega-overleg tussen Unicum, SIOD, DESV/Schiebroek, Leonidas, Aeolus, Steeds Volharden en Sporting Lodewijk Pioniers. Het Rotterdams Nieuwsblad meldde op 8 januari 2003 dat Unicum uit het overleg was gestapt en een samengaan met DOS '32 wilde onderzoeken. Thuisbasis zou het terrein van DOS '32 moeten worden. Ook werd in het betreffende artikel gesproken van een s.c. Duyvestein, bestaande uit Aeolus, Steeds Volharden en Sporting Lodewijk Pioniers. Daarnaast werd, volgens het Rotterdams Dagblad, gedacht aan fusie tussen SIOD, DESV/Schiebroek en Leonidas. Met name DESV/Schiebroek gaf, bij monde van Wim Roojers, Bert Ruts, Leo Janssen en Henk de Ruiter, in een historisch interview op dezelfde pagina expliciet aan dat een fusie op de korte termijn onontkoombaar was. Het werd alleen niet Leonidas, zoals we allemaal weten. Wel was het de vooraankondiging van een nieuw begin.

Deel van het taxatie-rapport complex Teugeweg, 1992

Vlnr: Wim Roojers, Bert Ruts, Leo Janssen en Henk de Ruiter, januari 1993

4

Met elkaar, voor elkaar: Schiebroek '94 tot 2010

De fusie: een nieuw begin en feest vooraf

In het begin van de jaren negentig draaide, zoals we hebben gezien, de fusiecarroussel en hierdoor ook de geruchtenmachine, op volle toeren. Steeds weer was de vraag wie nu weer waar weg zou moeten en wie het met wie ging doen. Schiebroek '94 was in de loop van 1993 via voorzitter Ruud Labordus aan de praat geraakt met DOS '32. Dat leidde tot een voorgenomen huwelijk, maar tijdens een buitengewone ledenvergadering van Unicum bleek het voornemen niet voldoende gesteund door de aanwezige leden. Met name het feit dat Unicum naar het complex van DOS '32 moest verkassen bleek het grote struikelblok.

Inmiddels liepen er ook contacten met DESV/Schiebroek en werd er een negen man sterke commissie benoemd die de mogelijkheid van een fusie tussen DESV/Schiebroek, SIOD en Unicum moest onderzoeken. Om een aantal redenen leek dit op voorhand een logische stap. In de eerste plaats had SIOD zich, zoals in het vorige hoofdstuk reeds is beschreven, ingekocht bij Unicum. Maar, en dit is de tweede reden, tezamen hadden zij onvoldoende mogelijkheden om de toekomst financieel onbezorgd tegemoet te kunnen zien. Ten derde zou DESV/Schiebroek op termijn het terrein aan de Weegbreestraat moeten verlaten in verband met de uitbreiding van vliegveld Zestienhoven. In de vierde plaats kon de accommodatie van Unicum met behulp van door de gemeente Rotterdam ter beschikking gestelde middelen een geweldige kwaliteitsimpuls krijgen en geschikt gemaakt worden voor gebruik door de fusievereniging. Hiermee zou voldaan worden aan de belangrijkste wens van Unicum:

aan de Hazelaarweg blijven. Na voorbereidend werk van met name Ron Labordus (Unicum), Leo Janssen (DESV/Schiebroek) en Frans Teijn (SIOD) kwam een voorstel tot stand waarover de leden van de clubs in een Algemene Buitengewone Ledenvergadering moesten oordelen.

Leo Janssen (links),
Frans Teijn (midden),
Ron Labordus (rechts)

Het voorstel hield in dat de drie verenigingen gingen fuseren en de nieuwe fusieclub op het terrein van Unicum ging spelen. Als naam werd de Rotterdamse Voetbal Vereniging Schiebroek '94 voorgesteld. De clubkleuren zouden een groen shirt, groene broek en groene kousen zijn. Verder zou er gestart worden met een zaterdag- en zondagafdeling, een G-team, twee A-teams, 1 B-elftal, twee C-teams, 2 D-elftallen en ook 2 E-teams. Gedacht werd ook nog aan een damesteam. De officiële oprichtingsdatum zou de datum van oprichting van SIOD moeten zijn: 1 januari 1910. Deze voorstellen werden door alle drie de verenigingen aangenomen. Hierdoor konden de officiële documenten, "voorstel tot fusie", worden ondertekend door Leo Janssen (voorzitter DESV/Schiebroek), Ruud Labordus (voorzitter Unicum), Frans Teijn (voorzitter SIOD) en het bestuur van de Vereniging Beheer en Exploitatie opstellen en terreinen Unicum / SIOD gevestigd te Rotterdam. Met de ondertekening was de fusie op papier rond en was de Rotterdamse Voetbalvereniging Schiebroek '94 (R.V.V. Schiebroek '94⁶) op 1 juni 1994 met in totaal 430 leden een feit. Het bestuur zou de eerste twee jaar worden uitgeoefend door een verenigingsraad. Deze bestond uit de leden van de onderzoekscommissie en de functies waren als volgt verdeeld: Leo Janssen (voorzitter), Ruud Labordus (2e voorzitter), Bert Ruts (secretaris), Ge van Vuuren (secretaris), Wim Haring (penningmeester), Jan Rotmans (lid), Ed de Prouw (lid), Rinus van Zessen (lid) Frans Teijn (lid). Verder werd de functie van jeugdvoorzitter bekleed door Marc van Gompel en Ger Jansen. Beiden fungeerden verder als adviseur naar de verenigingsraad betreffende jeugdzaken.

Schiebroek '94

"Schiebroek '94 wordt het nieuwe sportieve visitekaartje van de wijk. We hebben niet voor niets die naam gekozen. We willen wijkgebonden bezig zijn. Daarnaast heeft zo'n naam ook uitstraling naar de sponsors".

6 In het vervolg Schiebroek '94 genoemd

De grote verbouwing
1994-1995

Zestig jarig jubileum,
DESV Schiebroek, 1994

Bovendien werd er een bouwcommissie in het leven geroepen om de verbouwing van het clubhuis te laten realiseren. In het seizoen 1994-1995 werd de verbouwing van het complex aan de Hazelaarweg gerealiseerd en "logeerde" Schiebroek '94 aan de Weegbreestraat. Tijdens de verbouwing werd niet alleen de kantine aangepakt, maar ook de velden en de kleedkamers. In de zomer en vroege najaar van 1995 werden, terwijl er af en toe werd uitgerust onder partytenten, de laatste plooiën glad gestreken en in november 1995 werd het huidige complex feestelijk in gebruik genomen.

Ruim een jaar eerder, in 1994, had DESV/Schiebroek ook alle reden voor een feest, namelijk het 60-jarig bestaan. Tegelijkertijd was echter besloten tot de fusie met SIOD en Unicum, wat het einde van de club betekende. Eigenlijk was er dus sprake van een soort Pasen en Pinksteren op één dag, een christelijk unicum eigenlijk. Het feest, dat werd gevierd aan de Weegbreestraat, werd gecoördineerd vanuit een grote tent, die was neergezet door Peter Heald, Erik de Vos, Gerard Schouten, Wim Roojers, Bas Groen en Willem van Duin, alias Gypsy. Er was van alles te beleven: van boksen, met de wedstrijd tussen Humphrey Breinburg en Aad Klaris als hoogtepunt, tot gekostumeerd voetbal. Dat laatste ging trainer Piet van Veen niet al te best af, want na een glijpartij scheurde hij zijn kniebanden. Daarom was hij 's-avonds niet op de vloer te bewonderen om de klanken van de band "In the Winning Mood" (wie kent ze niet?) dansend luister bij te zetten en miste hij de uitreiking van allerlei fraaie prijzen, zoals kleuren tv's en magnetrons.

De “Heen en Weer” in Schiebroek

Terugkijkend op de afgelopen vijftien jaar kunnen we constateren dat Schiebroek '94 altijd boordevol ambitie heeft gezeten (en nog zit natuurlijk), maar dat moest vooral niet ten koste gaan van de gezelligheid en de humor. En terecht. Het gevolg is echter dat Schiebroek '94 nogal eens de vergelijking met een speeltuinvereniging moet doorstaan en er qua niveau niet altijd sprake is geweest van een stijgende lijn. Sterker nog, veelal lag de van oorsprong Volendamse “Heen en Weer” afgemeerd in de sloot achter of naast het veld en werd er gependeld tussen een klasse hoger en een klasse lager. Soms ook dreigde het schip voor de wal te zinken, maar dan bleef het als door een wonder nog net drijven. Of er ooit iemand een seconde wakker van heeft gelegen, valt trouwens te betwijfelen. Overigens bleef de “Heen en Weer” niet beperkt tot de elftallen. Ook sommige trainers hadden veel weg van een veerbootje. Gelukkig kunnen de passagiers gebruik maken van de trouwste en beste stuurman die er te vinden zijn. Het vereist echter wel een beetje improvisatie, want die staan namelijk altijd aan wal.

Speedboot

Hoe het ook zij, in het jaar van de fusie was er alles behalve sprake van een veerboot, maar eerder van een speedboot. Geheel onverwacht denderden zowel het eerste van de zondag als dat van de zaterdag onder leiding van respectievelijk Piet van Veen en John van der Sluis vanuit de RVB de 4e Klasse van de KNVB binnen. Hoewel het resultaat hetzelfde was, promotie naar de KNVB dus, was het verloop van de competitie behoorlijk verschillend. Het eerste van de zaterdag stond nagenoeg de hele competitie bovenaan, maar zag Groen Wit uiteindelijk voorbij komen en de titel grijpen. Tijdens de nacompetitie pakte het eerste van de zaterdag toch nog haar kans door de wedstrijden tegen WFB en DZB/Zevenkamp winnend af te sluiten. Het eerste van de zondag was daarentegen na vier wedstrijden nog zonder punten. Piet van Veen voegde een paar A-junioren aan de selectie toe en stelde André van Oort aan als assistent. Dat leverde direct resultaat op, want er werd dertien wedstrijden op rij niet verloren. Het resulteerde aan het eind van de competitie in een derde plek achter Steeds Volharder en HION. De beslissingswedstrijd tegen Sporting Lodewijk Pioniers

De beste stuurman

De Schiebroekse “Heen en Weer”

Promotie zondag 1 naar 4e Klasse KNVB, 1994-1995. Staand vlnr: Bram den Braber, Piet van Veen (trainer), Marco Gommers, Sharrif Bouhou, Johan Vink, Gerard Engelbracht, Roberto Neral, Richard Hoefman, Humphrey Breinburg, Hans Teijn. Zittend vlnr: Peter van Oost, Wil Hubregtse, Ab Hubregtse, Ed de Weert, Ron Verschuuren, Robert Jan Top, Ed de Zeeuw

Promotie zaterdag 1 naar 4e Klasse KNVB, 1994-1995. Boven vlnr: Ruben van Diest, Richard Pitlo, John van der Sluis (trainer), Trevis Martina, Kees Geleynse, Harry Overduin. Midden vlnr: Cor Verhoeven, Remco Boshuizen, Hans Peter Olthof, Eric van Wattum, Roel van de Ree, John v.d. Linden, Ronald Hoogenboom. Onder vlnr: Ed de Weert, Ed Hillo, Leo Boer, John Terlouw, Rob Krabbendam, Ton Pitlo

werd met 2-0 gewonnen en het promotiefeest kon begonnen. Een enkeling kon niet wennen aan de gedachte van een zomerstop en eindigde na een forse hoeveelheid Cola Plus al slapend op de middenstip. Ook de geweldige assistent van de zaterdag, Cor Verhoeven, dronk er nog maar eens een lekker extra borreltje op. Cor een beetje kennende, zou dat best eens een boeggolfe kunnen zijn geworden.

Het eerste van de zondag wist echter niet al te lang te genieten van de promotie, want

Ger Jansen, Ruud Wasman, Ed Adema, Ronald Lok, Ron Smit, Anton v.d. Tak, Herm Verhoeff, Alex vd Voort, Raymond Jansen, Martin Muller, Sam vd Heijden, Marcel Muller, Aad Klaris. Niet op foto: Gerard Rebel, Frans Tindal

Aad Klaris 65 jaar, september 1998 (foto boven). Aad stopt, 2003-2004 (foto onder)

al na een paar seizoenen moest er weer een stapje terug worden gedaan. Ook qua aantallen deed de zondagafdeling in die dagen een stapje terug, want het aantal teams werd door samenvoeging van het vierde en het vijfde tot vier teruggebracht. Vervolgens werd er weer gepromoveerd, maar het seizoen 1998-1999 was het voor het vlaggenschip van de zondag weer billenknippen geblazen. Tot drie weken voor het einde van de competitie bungelde het team onder leiding van Wim Dullemond troosteloos onderaan. Er werden uit twintig wedstrijden slechts zeven punten bij elkaar gesprokkeld. Dankzij overwinningen op Meeuwenplaat en CKK sleepte Schiebroek '94 er ten koste van DJSCR met veel pijn en moeite een beslissingswedstrijd tegen Germinal uit. Het werd op sportpark Duijvestein een strijd op leven en dood, die Schiebroek '94 dankzij een treffer van Wil Hubregtse wist te winnen. Hierdoor bleef Schiebroek '94 in de 4e Klasse, terwijl Germinal naar de 5e Klasse verdween. Ondanks de magere prestaties van het eerste, viel er in september 1998 wel degelijk wat te vieren. Niemand minder dan de op 11 augustus 65 jaar geworden clubicoon Aad Klaris, die in een heel erg grijs verleden nog bij Feyenoord in de C-tjes heeft gespeeld, vierde met zijn elftal zijn verjaardag met de competitiewedstrijd tegen Voorwaarts. Het werd een feestelijke middag: Schiebroek '94 won, al werd het nog spannend toen Aad inviel, en Aad werd verrast met twee flessen whisky, bloemen en een taart. Aan het eind van het seizoen 2003-2004 hield Aad, op dat moment één van de oudst nog actieve voetballers in de regio, het helemaal voor gezien. In een speciaal voor hem georganiseerde wedstrijd trad hij één helft op met zijn eigen team en speelde de andere helft met de selectie van de zondag mee. In die wedstrijd wist hij

Degradatiewedstrijd
Schiebroek '94- Germinal (1998-1999)
 “Het was degradatievoetbal van het zuiverste soort. Kwalitatief verschrikkelijk, maar qua spanning moeilijk te evenaren”.

Schiebroek '94 Zondag 1. Promotie naar 4e Klasse, 2000-2001. Staand vlnr: Humphrey Breinburg, Arnold Simonis, Frans Andriessen, Albert Papot, Ed de Zeeuw, Johan Vink, Jörgen Teijn, Willem Dullemond (trainer), Ronald Schouten, Rob Andriessen, Albert Andriessen, René Loendersloot, Hans Teijn (half zichtbaar). Zittend vlnr: Michael Loendersloot, Trevis Martina, Peter van Oost, Wil Hubregtse, Sharrif Bouhou, Mark Bank, Dennis Hoek

zowaar te scoren en was hierop zo trots als de Welbekende Hond met de Zeven Staarten. Uiteraard waren er weer bloemen en whisky. Helaas is Aad in 2009 overleden, evenals Bas Groen, oud-grensrechter van het eerste van de zaterdag, en Bas van de Spoel, die een aantal jaren als leider van het G-team heeft gefungeerd.

Uitstel van executie

Het billenknijpen bij het eerste van de zondag in het seizoen 1998-1999 bleek echter uitstel van executie, want een seizoen later werd er alsnog gedegradeerd. Het grote probleem was dat er te weinig spelers waren. Met name het tweede had continu met

Damesteam Schiebroek '94 eind jaren negentig

een gebrek aan personeel te kampen. Het was zelfs zo erg dat trainer Wim Dullemond vaak zelf met het tweede meespeelde. Het gevolg was dat er regelmatig een beroep op jeugdspelers moest worden gedaan. Uiteindelijk pakte dat verkeerd uit en werd Schiebroek '94 getraakteerd op fikse nederlagen, zoals een 14-1 en 10-0 verlies tegen respectievelijk Dilettant en DONK. Degradatie was dan ook onvermijdelijk. Het verlies van zo'n 15 selectie spelers sinds de fusie zonder voldoende aanwas had zich weer eens laten gelden. Maar de mannen van de zondag toonden zich uiterst veerkrachtig, want na één seizoen promoveerde Schiebroek '94 met Wim Dullemond in 2001 alweer naar de 4e Klasse. Door goals van Jörgen Teijn, Trevis Martina en Wil Hubregtse werd AVS met 3-0 verslagen en was Schiebroek '94 winnaar van de nacompetitie.

AVS speelde een jaar of drie later trouwens ook een rol bij het damesteam van Schiebroek '94. Na de fusie bleek er veel vraag naar een dameselftal te zijn en onder impuls van Marlin Schouten werd de DESV/Schiebroek traditie ten aanzien van het damesvoetbal weer opgepakt. Op een gegeven moment beschikte Schiebroek '94 zelfs over twee damesteams met als hoofdsponsor Aad Klaris. Na het stoppen van een aantal dames ging er één team door. Er werd een trainer aangetrokken van AVS, die ook twee speelsters mee wist te nemen. Lang heeft hij niet kunnen genieten van zijn overstap, want na een incidentrijke wedstrijd bij Hermes DVS gaf een aantal Schiebroekse dames er in 2004 definitief de brui aan en vertrokken anderen naar AVS. Dankzij de "Meiden van Hans Teijn en Marlin Schouten" (zie hoofdstuk zes) gloort er echter weer hoop op een hernieuwde kennismaking met damesvoetbal bij onze club.

Kwam bij de zondagafdeling de "Heen en Weer" in de jaren tot 2001 regelmatig langs, bij de zaterdagafdeling was dat niet veel anders. Het jaar na de promotie werd er door het opheffen van de RVB doorgeschoven naar de 3e Klasse. Na dat seizoen schoof ook trainer John van der Sluis door naar een andere club. Hij werd opgevolgd door Wim van der Steene, ex-prof van ondermeer Feyenoord en FC Den Bosch. "Een

Trainingskamp van de zaterdagselectie

"Onder Wim kreeg het wintertrainingskamp weer een nieuwe impuls. Het eerste weekend van januari werd benut voor de voorbereiding op de tweede helft van het seizoen. Wim zette vol in op een doorstart van de oorspronkelijke opzet van het trainingsweekend, maar zijn plannen werden al snel doorkruist door andere, ook niet onbelangrijke, belangen. Wim paste zich snel en goed aan. Zo werden de trainingskampen gedomineerd door de strijd tussen rood en blauw. Vrijdagavond werden de teams in het kamphuis geformeerd. De basis voor de indeling in teams is tot op de dag van vandaag niet exact bekend. Wel dat niet alleen voetbalkwaliteiten van invloed waren op de sterkte van het team, maar ook intelligentie, prestaties bij de vrouwen en het aantal benodigde slaapuren. Ieder punt telde. Een vroege versie van Expeditie Robinson als het ware. Vanwege het sluiten van het kamphuis in Renesse is het jachtgebied later verplaatst naar Oosterhout".

Zondag 1 voor het
laatst in de 5e Klasse
KNVB, 2008-2009.
Piet van Veen schrijft
het allemaal maar
eens op

stabiele 2e Klasse worden” was het voornemen. Helaas bleven we een soort speeltuinvereniging, waarin de trainer zelf de shirtjes, trainingspakken en ballen voor de wedstrijd verzamelde, moest afwachten of hij een grensrechter had en zelf moest bellen naar spelers. Wim deed het allemaal vol overgave en was binnen de kortste keren een clubmens. Net als Piet van Veen bij de zondag. Ondanks al zijn voetbaltechnische inzichten en kwaliteiten, lukte het Wim niet om Schiebroek '94 voor de 3e Klasse te behouden en daarna weer uit de 4e Klasse te krijgen. Dat lukte ook zijn opvolger niet en evenmin was dat voorbehouden aan Arjan van 't Land. In het seizoen 2001-2002 was Arjan er echter wel erg dichtbij. Na een periodekampioenschap moest in een beslissingswedstrijd worden aangetreden tegen FC Vlotbrug. Het werd een forse 1-5 nederlaag en Schiebroek '94 bleef dus in de 4e Klasse. Het was, daar zijn de geleerden het wel over eens, niet echt de wedstrijd van Gerrit de Keeper, maar al snel was alle ellende weg- en de humor weer aangespoeld. Het hoort bij Schiebroek '94: een zaterdag of zondag niet gelachen, is een zaterdag of zondag niet geleefd.

Na de promotie van het eerste van de zondag in 2001 ging het in het daarop volgende seizoen weer mis en werd er gedegradeerd naar de 5e Klasse van de KNVB. Sindsdien werd door het eerste van de zondag geen gebruik meer gemaakt van de “Heen en Weer” en vertoefde het elftal een aantal jaren in de 5e Klasse. Meestal als middenmoter. Pas in het seizoen 2008-2009 werd de veerboot weer voor het eerste van de zondag uit het dok gehaald: de 5e Klasse werd opgeheven en er werd een plaatsje opgeschoven naar de 4e Klasse van de KNVB.

Schiebroek '94 Zondag 3, kampioen 2005-2006. Staand vlnr: Alex van der Voort (scheidsrechter), Mourad Ben Seddik, Abdil Ben Seddik, Wim Maas, Alex van der Voort, Marvin Mühlenbruch, Said, Mike den Broeder, Sam v.d. Heijden. Zittend vlnr: Aad Copier, John Hertstein, Danny Goedhart, Abdil Ben Sadik, Fuad Ben Sadik, Rens Westhuis, Ed Adema, Gerard Schouten

Inmiddels ging het met het tweede van de zondag ook allerm minst naar wens. Evenals het eerste werd er in het seizoen 2001-2002 gedegradeerd, terwijl het elftal drie seizoenen later zelfs uit de competitie werd genomen. Toch was het zeker niet allemaal kommer en kwel, want in het seizoen 2005-2006 werd het derde van de zondag met aanvoerder Aad Copier na een bloedstollende nek aan nek race met Olympia uit Gouda op doelsaldo kampioen. Het seizoen daarna herstelde het tweede van de zondag zich knap en eindigde als tweede, terwijl het derde promoveerde.

Zaalvoetbal

In het jaar dat het derde van de zondag kampioen werd, kwam er een einde aan een onderdeel van het voetbal dat zijn oorsprong vond in het begin van de zeventiger jaren, namelijk het zaalvoetbal. Elk van de moederverenigingen had wel in meer of minder georganiseerd verband één of meerdere zaalvoetbalteams. Met name Schiebroek en later DESV/Schiebroek waren tamelijk succesvol, terwijl ook Unicum in de zaal bepaald niet slecht presteerde. Ook bij Schiebroek '94 beleefde het zaalvoetbal onder de zaalsecretarissen Jan Vermeer, Ger Henkelman en Frank Lunsingh een bloeiperiode. Zo rond 2000 beschikten wij over maar liefst acht zaalvoetbalteams.

Zaalvoetbal door de jaren heen. SIOD (linksboven), Schiebroek (rechtsboven), DESV Schiebroek (linksmidden), Unicum (rechtsmidden), Schiebroek '94 (linksonder) en Schiebroek '94 Dames (rechtsonder)

Hiervan waren drie zogenaamde hallenteams. Deze teams hadden hun eigen "thuishal". De hallenteams speelden in de Wielewaal op Zuid, in de Margriethal in Schiedam en in sporthal Schiebroek. In het laatste seizoen werd het eerste team van aanvoerder Jörgen Teijn met daverende cijfers kampioen: 18 wedstrijden gespeeld, 52 punten, 133 doelpunten voor en 29 tegen. Ook ons damesteam onder leiding van Monique Knecht knalde er met 151 voor en 67 tegen lustig op los en moest alleen de dames van VVK voor zich dulden. Al met al uitstekende resultaten. Helaas was het niet genoeg om een vervolg aan het zaalvoetbal te geven. Jan, Ger, Frank en alle anderen in de voorafgaande jaren: bedankt voor alle inspanningen voor het zaalvoetbal!

Promotie Eerste Zaterdag, 2002-2003.

Op de foto: Rob Overgaauw, Erik Feenstra, Ruben van Diest, Sharrif Bouhou, Ekrim Zeren, Tim van der Velde, Sander van der Velde, Arjan Volk, Arjen de Keijzer, Arjan Donker, Bert Donker, Jasper Breusers, Arne Labordus, Taco van de Wilt, Raymond Bloot, Pascal van der Ven, Ronald Kramer, Hans Peter Olthof, Ronald Hoogenboom, John dos Santos (trainer), John den Beste (leider)

Ronald Schouten stopt bij het eerste van de zondag, 2004-2005

Werd er door Schiebroek '94 zondag na de millenniumwissel weinig van de "Heen en Weer" gebruik gemaakt, de zaterdag had er zo ongeveer een abonnement op. Het begon allemaal in het seizoen 2002-2003. Met John dos Santos aan het roer werd er tegen Zestienhoven in de laatste wedstrijd van het seizoen gespeeld om het kampioenschap. Zestienhoven had bij het begin van de wedstrijd één punt voorsprong. Beide verenigingen hadden voor de zekerheid vast bloemen gekocht voor de aanstaande kampioen. Tot vlak voor tijd, misschien wel tot in blessuretijd, stond Schiebroek'94 met 1-2 voor. Snel achter elkaar scoorde Zestienhoven de gelijkmaker, en de 3-2. Uiteindelijk wist Schiebroek de stand nog gelijk te trekken, maar het kampioenschap was voor Zestienhoven. Desalniettemin was promotie naar de 3e Klasse een feit. Het seizoen daarna was er een narrow escape van degradatie. Eerst werd verloren van Wassenaar, maar omdat er nog een plekje in de 3e Klasse vrij was, mocht hierom gestreden worden met Koudekerk. Door een ruime overwinning werd een langer verblijf in de 3e Klasse veilig gesteld.

De veiligheid was echter van korte duur, want in het seizoen erna, 2004-2005, degradeerde de zaterdag alweer. Het was trouwens sowieso een desastreuus seizoen voor de zaterdagtak: het tweede werd teruggetrokken en de eerste veteranen belandden op de laatste plaats (zie hoofdstuk 5). Aan het eind van dat seizoen besloot Ronald Schouten, boegbeeld van het eerste van de zondag, het voetbal op dat niveau voortaan aan zich voorbij te laten gaan en bij de veteranen van de zondag te gaan spelen. De seizoenen erna laten voor het eerste van de zaterdag een wisselend, maar bekend patroon zien: de ene keer wordt promotie net gemist en de volgende keer kan degradatie met veel pijn en moeite worden ontlopen.

Promotie Eerste Zaterdag 1, 2007-2008.

Bovenste foto vlnr: Marc van der Steeg,

Jasper Breusers, Arjan Donker, David Stolk,

Marcellino Pronk, Arne Labordus, Michael Smits Schouten, Bilal el Foursi, Vincent Velt, Ricardo van der Gaauw,

Dennis Uithol, Melvin Lieven, Pascal van der Ven, Jaap Koeman, Sander van der Velde, Joop Haanskorf, Fred Bongers

In het seizoen 2007-2008 was het dan eindelijk weer zo ver dat de “Heen en Weer” te water kon worden gelaten. Na een aarzelende competitie start belandde Schiebroek '94 onder leiding van John van Leeuwen tenslotte op een keurige tweede plek, die recht gaf op promotie naar de 3e Klasse. Het was trouwens wel weer het overbekende zenuwslopende werk. Pas ver in blessuretijd van de beslissende wedstrijd tegen Reeuwijk scoorde Bekir Acar de 3-3. Het punt dat Schiebroek'94 hier aan overhield was voldoende voor de tweede plaats in de 4e Klasse van afdeling West II achter de eeuwige rivaal Zestienhoven (waar hebben we dit meer gezien?). Het leidde tot uitzinnige spelers en taferelen. Ook werd er in hetzelfde seizoen nog op een andere wijze historie geschreven. Door een doelpunt van David Stolk werd er op

15 december 2007 voor de eerste keer, zolang als Schiebroek '94 in competitieverband uitwedstrijden tegen Moerkapelle speelt, met 0-1 gewonnen. Het kostte jammer genoeg zo links en rechts een "Rood Kaartje", maar dat werd in het belang van de historie met een Machiavellistische instelling voor één keertje door de vingers gezien. Een jaar later moest een langer verblijf in de 3e Klasse weer in de laatste wedstrijd worden veilig gesteld.

Moeilijk, maar toch succesvol

Behalve het verhaal van de "Heen en Weer" kan op basis van de voorgaande terugblik worden geconstateerd dat zowel de zaterdag- als de zondagafdeling het bij tijd en wijle erg moeilijk hadden. Voor de zondag geldt dat, afgemeten in aantal elftallen, nog steeds. Dat is jammer en daar moet structureel actie op ondernomen worden. Ook al omdat onze accommodatie dan nog beter benut zou kunnen worden. De zaterdagtak laat de laatste jaren een kleine toename van het aantal teams zien. Zo kwam er van Leonidas onder aanvoering van Michel Doorn een heel elftal over. Het team acteert als derde en doet dat bepaald niet slecht, om het maar eens eufemistisch te zeggen. Er wordt zelfs beweerd dat sommige Schiebroekse Scheidsen het tempo en niveau ervan niet aankunnen. Een ander team dat zich de afgelopen jaren tot een vaste waarde heeft ontwikkeld, is het huidige vierde van de zaterdag. Dit team, met Marcel Kaptein als aanvoerder, bestaat voor een deel uit spelers die al lang bij Schiebroek '94 spelen en vormt zodoende een hecht geheel. Jaap van der Meer sr. en Koos de Snoo zijn er iedere week bij, respectievelijk als leider en coach. Leider "Jaap Sr." zorgt er voor dat het wedstrijdformulier weer geheel foutloos ingevuld wordt en Coach Koos verzint elke week een verrassende opstelling met hier en daar een vleugje tactiek. Veelal doet scheidsrechter Henk van de Berg er tijdens de wedstrijd nog een tactisch schepje bovenop. De tweede constatering is dat het tweede elftal het eigenlijk bijna nooit goed kan doen. Zeker niet bij kleine selecties zoals die van een vereniging als Schiebroek '94. Worden de pannen van het dak gespeeld, dan verkassen de beste spelers naar het eerste en heeft het eerste te weinig mensen dan wordt er hoe dan ook uit het tweede geput. Vanuit dit perspectief verdient de tweede plaats van het tweede van de zondag in het seizoen 2006-2007 alle lof. Te meer daar het elftal bestond en nog steeds bestaat uit een aantal jonkies en een aantal spelers op "veteraangerechtigde" leeftijd. Ook de prestatie van het tweede van de zaterdag in het vorige seizoen verdient extra aandacht. Dit team startte het seizoen 2008-2009 namelijk zonder al te hoge

Niets dan lof

"Spelers van het vierde krijgen van de Coach vaak het verwijt dat vakanties maar buiten het voetbalseizoen moeten worden gevierd. Een goed voorbeeld doet goed volgen, zou je zeggen. Echter, het is de Coach in eigen persoon die er jaarlijks op betrapt wordt zich niet aan deze regel te houden. In de maand februari, midden in de o zo belangrijke competitie, gaat hij namelijk in Oostenrijk op de lange latten staan. Hierbij neemt hij niet alleen zijn zoon mee, maar ook vaak andere teamgenoten. Dit vinden wij als team helemaal niet erg. Integendeel; eindelijk een beetje rust in de tent. Nee hoor, alle lof voor de Coach en uiteraard ook de Leider dat ze elke week hun zaterdag opofferen om ons te begeleiden".

Schiebroek Zaterdag 2
kampioen, 2008-2009

verwachtingen. Er was weliswaar aardig wat “vers bloed” in het elftal geïnjecteerd, maar het was nog maar afwachten of en hoe het allemaal paste. Al snel bleek dat het allemaal prima paste, want er werd een ijzersterke bekkerronde gespeeld. Dit vormde aanleiding om bij de KNVB het verzoek neer te leggen een klasse hoger te mogen spelen, namelijk de 4e Klasse. Een terecht verzoek, zo zou de loop van de geschiedenis uitwijzen. Tot aan de winterstop volgde een ijzersterke reeks: louter overwinningen en slechts één gelijkspel. De consequentie ervan was dat RKAVV als enige concurrent overbleef. Met het kampioenschap in zicht werden er door allerlei omstandigheden nog onverwacht veel punten verspeeld met als gevolg dat de thuiswedstrijd tegen RKAVV plots tot sleutelduel voor de titel werd gepromoveerd. Uiteindelijk scoorde Marcellino Pronk twee minuten voor tijd de 2-2, zodat de titel met nog twee wedstrijden tegen zwakke broeders voor de boeg voor het grijpen lag. De eerste wedstrijd op een soort weiland tegen DUNO in Den Haag ging het nog mis, maar de volgende dinsdag thuis tegen Nationale Nederlanden was het dan eindelijk zo ver. Na een bloedstollende wedstrijd waarin de toeschouwers de billen tot bloedens toe samenknepen, werd door treffers van Marciano Somohardjo en Marcellino Pronk een 2-1 overwinning uit het vuur gesleept: voor het eerst in het bestaan van Schiebroek '94 werd er een tweede elftal kampioen. Tijd voor een bescheiden feestje met een heuse kampioensschaal!

Voetbal pur sang: G-voetbal

Als voetbal emotie is, dan is G-voetbal voetbal in zijn meest pure vorm. Nergens zijn de emoties heviger, de tranen oprechter en de vreugde spontaner dan bij deze voetballende jongens en meisjes. Het is een genot om naar te kijken en dankzij de inzet van een groot aantal mensen wordt G-voetbal al vanaf het begin bij onze vereniging gespeeld.

De wortels van ons G-voetbal liggen echter bij DESV/Schiebroek. In 1992 hoorde Leo Janssen van de KNVB dat er een competitie voor het G-voetbal zou worden opgezet. Hij stak zijn licht op bij de voetbalvereniging Hillesluis en besprak de eventuele mogelijkheden met Martin Zwier. Deze verdiepte zich vervolgens in de materie en wist het bestuur van DESV/Schiebroek te overtuigen van het nut en de noodzaak van G-voetbal: een voetbalvereniging heeft immers ook een maatschappelijke taak.

De KNVB stelde aan de begeleiding van het G-voetbal de eis dat op elke twee spelers één begeleider moest zijn en dat de begeleiders een speciale cursus moesten volgen. Voor DESV/Schiebroek hield dit in dat John v.d. Linden (trainer), John Kuipers (leider), Martin Zwier, Henk de Ruiter en Toos Raats de cursus volgden. In mei 1993 werd de eerste oefenwedstrijd gespeeld en in het seizoen 1993-1994 werd er deelgenomen aan de competitie. Verder beleefde het G-team onvergetelijke tijden met uitstapjes naar Walibi en Disneyland Parijs.

Na de fusie in 1994 maakte het G-voetbal dankzij Leo Janssen en Martin Zwier een geruisloze overgang naar Schiebroek '94 en met behulp van sponsor Acrodent Tandtechniek werden tenues, ballen en een personenbusje aangeschaft. De vervoerskosten, bijvoorbeeld wegenbelasting, brandstof, etc. werden een jaar later op bijzondere wijze bij elkaar gebracht. In 1995 liep Hans van Luijpen, bijgestaan door zijn loopmaatje "Haasje Henny", uit Bergschenhoek de marathon van Rotterdam en had zijn kilometers verkocht aan

Martin Zwier, aanjager van het G-voetbal

G-team DESV/Schiebroek 1993-1994 en uitje naar Disneyland Parijs

Knoop in je zakdoek, 1998.
Theo wordt geschminkt
(linksboven), Sylvia en
Marnix tussen de Schiebroe-
kenaren (rechtsboven) en de
winnaars (onder)

vrienden, kennissen en anderen om het G-team financieel te ondersteunen. Enige jaren daarna, in 1999, kwamen de kosten van vervoer trouwens opnieuw ter sprake. Deze keer werd er een subsidieaanvraag voor onder andere de verzekering en wegenbelasting ingediend bij de Stichting Bevordering Volkskracht. De aanvraag werd echter niet gehonoreerd om de simpele reden dat het budget van de stichting ten tijde van de Schiebroekse aanvraag was uitgeput. Langzamerhand raakte het busje ook uitgeput en gaf uiteindelijk in 2001 de geest. Na een korte periode waarin het vervoer via allerlei vrijwilligers werd geregeld, werd (en wordt) het vervoer door RMC (Vervoer op Maat) verzorgd.

In de eerste zes jaar van Schiebroek '94 legde Martin Zwier, samen met in meer of mindere mate Wim Roojers, Willem Beij, Jan Termaaten, Bertus Saleminck, John Bastein, Bas van de Spoel, John Kuipers en Rachid Landjri een stevig fundament voor het G-voetbal binnen onze vereniging. Het fundament rust op KGV: Koninginnedag, Gezelligheid en Voetbal. Natuurlijk (en gelukkig) zijn deze pijlers doorgaans niet van elkaar te scheiden, maar voor de duidelijkheid wordt er in het vervolg toch afzonderlijk aandacht aan besteed.

Koninginnedagtoernooi

Een belangrijke pijler van het fundament werd gevormd door het tot en met 2000 jaarlijks door Martin Zwier georganiseerde Koninginnedagtoernooi, dat uitgroeide tot

een begrip binnen de vereniging en zelfs een aantal Bekende Nederlanders naar ons complex leidde. Na vijf jaar was het evenement, met als vaste fluitisten onder andere Bram den Braber en Hans Teijn, al een fenomeen in Nederland en kwamen er zo'n 120 deelnemers uit onder meer Eindhoven, Bergen op Zoom, Leiden, Zoetermeer en Utrecht.

Over Bekende Nederlanders gesproken! In het eerste jubileumjaar van het G-voetbal werden de spelers zelf Bekende Nederlanders. Sterker nog, als het enige team in ons 100-jarig bestaan hebben zij de televisie gehaald. Op 16 december 1998 reisde het G-team namelijk samen met een grote schare supporters richting Hilversum voor de opnamen van het programma "Knoop in je zakdoek" van de Stichting Teleac / NOT, gepresenteerd door Sylvia Millecam en Marnix Kappers. Het programma werd op 25 april 1999 uitgezonden. In het programma moest een team van Schiebroek '94, bestaande uit Theo Stiebolt, Alex Neeleman, Ruud Alferink en Wadi Alguealla, het in de finale opnemen tegen Wassenaar. Na een aanvankelijke achterstand wist Schiebroek '94 met een ultieme inspanning Wassenaar bij het Ballenspel te verslaan om zo de eindzege te grijpen.

Helaas heeft Martin niet al te lang mogen genieten van dit absolute hoogtepunt, want in het najaar van 2000, iets meer dan anderhalf jaar na de uitzending van "Knoop in je zakdoek", overleed hij. Het spreekt vanzelf dat dit een gevoelige klap was voor de spelers van het G-team, die hem toch als een soort vader beschouwden, en begeleiders. Het Koninginnedagtoernooi van 2001 werd dan ook geopend met een aan Martin opgedragen gedicht.

Uiteraard werd de traditie van de Koninginnedagtoernooien onder de nieuwe secretaris van het G-voetbal, Christa Bouwens, voortgezet. Talloze meer en minder bekenden uit de sport- en amusementswereld hebben de verschillende toernooien met hun aanwezigheid opgesierd, zoals Henk Fräser, Franklin Brown, Arno Kolenbrander en Geert den Ouden. Hierdoor werden de toernooien niet alleen sportief gezien een succes, maar werden zij opgeleukt met allerlei optredens en attracties als sumoworstelen, waarbij zelfs buurman Fred zich niet onbetuigd liet, bungy-run, levend tafelfoetbal, etc.

Tijdens het 10-jarig jubileum van het Koninginnedagtoernooi, waarin trouwens traditiegetrouw ook wordt gestreden om de Penalty Bokaal, beschikbaar gesteld door Acrodent Tandtechniek, en later omgedoopt tot Paul & Paul Trofee, kwam de bekende oud-Feyenoordkeeper Eddie Treytel de prijsuitreiking verzorgen. Helaas niet aan Schie-

Gedicht ter nagedachtenis aan Martin Zwier

Hij was een kanjer van een vent,
iemand die in G-voetbal alles en iedereen kent.
Hij was een man voor het goede doel,
hij deed alles met liefde en met gevoel.
Met hart en ziel zette hij zich in voor het G-voetbal,
hij startte dit G-toernooi, rolde de eerste bal.
Wij denken niet dat iemand hem ooit zal vergeten,
hij was en is onze kanjer dat mag u gerust weten.
Martin, we zullen aan je denken tijdens "ons" toernooi,
we zullen ons best doen voor jou, dat vindt je vast mooi.
Mochten we niet winnen, dan toch geprobeerd,
ook zònder beker zullen we winnen en word je geëerd.

Sumo worstelen en bungee-run

broek '94, maar aan HBSS dat de toernooiwinst greep en aan Vlotbrug dat de Penaltybokaal in de wacht wist te slepen. Een jaar later had Schiebroek '94 meer succes. Weliswaar pakte Ommoord de toernooiwinst en kwam Schiebroek '94 niet verder dan een derde plaats, het werd echter wel winnaar van de zo begeerde Penaltybokaal. En dat voor de eerste keer in de geschiedenis van het G-toernooi! En dat ook nog eens als de bokaal wordt uitgereikt door niemand minder dan de beste linksbuiten die Nederland ooit heeft gekend en Feyenoorder van de Eeuw, Coen Moulijn! De pechprijs was in dit toernooi voor Jaap Buitelaar, die als scheidsrechter geheel onverwacht een opstootje moest sussen, wat hij zeer professioneel deed. Het 15-jarig jubileum van het G-voetbal werd gevierd met een door Carla dos Santos, Rinus Verhart en Ronald Kramer georganiseerd tweedaags internationaal toernooi op Koninginnedag en 1 mei 2009. Althans, "internationaal" was de bedoeling. Helaas lieten de Belgische en Duitse voetballers het afweten. Gelukkig was het Engelse team wel present. De Engelsen en Schiebroekenaren overnachtten bij buurman JBR. Het werd een koude nacht, maar na een warme douche was iedereen weer bij de pinken en kon het voetbal beginnen. Vredenburg en de Zwervers waren inmiddels ook al gearriveerd. Bijzonder mooi was dat de Engelsen voor de wedstrijd om een minuut stilte vroegen voor de slachtoffers van de aanslag op ons Koninklijk Huis. Hierdoor was het wel duidelijk dat er sprake was van een Engels team van grote klasse. Deze klasse werd ook op het voetbalveld getoond, want uiteindelijk werden de Engelsen, die en passant ook nog genoten van en huiverden op de Euromast, winnaar van het

Coen Moulijn en Schiebroek '94, Koninginnedag 2004

Hugo Borst en Schiebroek '94,
Koninginnedag 2009

toernooi. Geen van de Schiebroekenaren had hier ook maar het kleinste probleem mee. Zij waren immers dikke vrienden met de Engelse voetballers geworden en vrienden gun je nu eenmaal het beste. De bijbehorende trofee werd uitgereikt door de bekende sportverslaggever en schrijver Hugo Borst en 's avonds werd er gezamenlijk nog een gezellig feestje gebouwd. Zoals het hoort.

Gezelligheid

G-voetbal staat ook voor gezelligheid. Dit is dan ook de tweede pijler van het Schiebroekse G-voetbal. Traditiegetrouw gaat het G-team elk jaar een weekend weg en/of naar een attractie. Niet alleen in het binnenland, maar ook in het buitenland. Deze uitstapjes werden en worden niet alleen mogelijk gemaakt door de inzet van vele vrijwilligers als begeleiders, maar ook door de financiële bijdragen van talloze sponsors. In de loop der jaren heeft het G-voetbal, naast substantiële steun op alle fronten van Bloks Paperworks, bijdragen mogen ontvangen van Acrodent Tandtechniek, Piecom, JRO Service en KE Expeditie. Bovendien werden er incidentele bijdragen geleverd door Bakker Klootwijk, You're Phone, Bon Vivant, Winkeliersvereniging Hillegersberg, Tabac & Gifts Van Beek, Man on Management, Pets Place, SunService, Keurslager Bergse Dorpsstraat, Bloemsierkunst Sjerp, Sportschool Bergweg, Hillegersbergse Antiekhal, Le Kado Hillegersberg en vele individuele donateurs.

Eén minuut stilte,
Koninginnedag 2009

Groenlo (linksboven),
Skûtsje-zeilen
(linksonder),
strandtraining (rechts)

Schiebroek '94 en VFC op
Het Kasteel.
Schiebroekenaren achterste rij
vlnr: Christa Bouwens (secretaris
G-voetbal), Max Havelaar
(keeperstrainer), Frank Lunsingh
(trainer), Carla dos Santos
(leidster). Middelste rij vlnr:
Theo Stiebolt, Michail Kontos,
Ruud Alferink. Zittend vlnr:
Uitze de Jong, Jedilson Delgado,
David Jas, Alex Neeleman,
Maurice Alberts

De afgelopen vijftien jaar is er bij wijze van spreken dan ook geen bungalow- en/of pretpark te noemen dat niet met een bezoek van ons G-team is vereerd. De uitstapjes gingen onder andere naar Six Flags, Vlagtwedde, Groenlo, Assen en park Hengelhoef te België. In 2007 werd Safaripark Beekse Bergen aangedaan en werden de mannen getraakteerd op origineel Hollands hondenweer. Een jaar later ging het naar de Weerterbergen, waar de Schiebroekenaren zich bekwamen in het pokeren en in 2009 werd er voor een weekend naar Friesland vertrokken. Hier trad plots de Skûtsje-ziekte op: tijdens het zeilen met de wereldbepaalde skûtsjes zat een groot aantal van onze voetballers zich beroerd te voelen in het vooronder. Een weekend met een speciaal tintje was het uitje naar Asten in 2002. Dat moest tijdelijk onderbroken worden voor een heel bijzondere wedstrijd in Rotterdam. Het was namelijk de Special Olympic Football Week van de UEFA. In het kader daarvan werden de wedstrijden in de KPN Eredivisie en de Gouden Gids Divisie voorafgegaan door een wedstrijd tussen twee G-teams. Het doel hiervan was om meer bekendheid te geven aan het G-voetbal. Schiebroek '94 trad in de voorwedstrijd van Sparta-Ajax aan tegen VFC en won ruim met 4-0. Dit ondanks de Nacht van Asten.

Kampioen 2000-2001.
 Staand vlnr: Bas van de Spoel,
 Chris Steens, Ruud Alferink,
 Christa Bouwens (secretaris
 G-voetbal), Danielle Hendriks,
 Frank Lunsingh (trainer),
 Alex Neeleman.
 Zittend vlnr: Rachid Lanjri,
 Marco Gommers,
 Uitze de Jong, Raymond,
 Wadi, Michail Kontos,
 Maurice Alberts.
 Liggend: Theo Stiebolt

Voetbal

Met de 4-0 overwinning op VFC is de overstap naar de derde pijler, namelijk het voetbal zelf, gemaakt. Wat het voetbal betreft, strijdt het G-team op meerdere fronten: competitie, beker, toernooien en bijzondere evenementen. Dit vereist een straffe voorbereiding en training die in het verleden een enkele keer op het strand werd afgewerkt.

Ondanks alle trainingsarbeid zijn de resultaten nogal wisselend. In 1999 werd er geëindigd op een fraaie tweede plaats. Het daarop volgende seizoen werd zowel in de winter- als zomercompetitie het kampioenschap behaald. Een unicum in de geschiedenis van het G-voetbal binnen onze vereniging. Het seizoen daarna werd er weer gedegradeerd. Enerzijds omdat het G-team te hoog was ingedeeld, anderzijds omdat er een aantal spelers was gestopt.

Probleem in deze periode was ook dat er geen vaste trainer beschikbaar was. Diverse selectie spelers, waaronder Max Havelaar voor de keeperstraining, namen om beurten de trainingen van het G-team waar. Een mooi voorbeeld van “met elkaar, voor elkaar”.

Met de komst van vaste trainers als Rien van Vliet, Frank Lunsingh en Dirk van Genderen, pakte Schiebroek '94 in de loop der jaren de draad weer wat op en was er sprake van een opgaande lijn. Na het rampseizoen van 2002 sloot Schiebroek '94 in 2003 de competitie af op een keurige vierde plaats. Een seizoen later leek Schiebroek '94 zelfs opnieuw op een kampioenschap af te stevenen. Na een half seizoen scoorde Ruud de honderdste treffer. Het bleek echter niet genoeg, want Schiebroek '94 eindigde op tweede plaats achter MSV '71. Het betekende trouwens het einde van de voetbalcarrière van Theo en het begin van zijn nieuwe loopbaan als verzorger.

Het jaar 2004 was sowieso bijzonder. In dat jaar mochten weer twee spelers van Schiebroek '94 naar de jaarlijkse dag voor het G-voetbal van de Coaches Betaald Voetbal (CBV) in Barendrecht. Terence werd ingedeeld bij Feyenoord, waar hij werd gecoacht door niemand minder dan Mario Been, Henk Fräser en Henk van Stee en Sahied kwam bij RKC terecht waar Jan van Dijk zijn trainer was. Waar Terence met

Terence links van Van Stee, Fräser en Been (links), Sahied op weg naar Van Basten (midden) en een verloren bekerfinale (rechts)

Feyenoord de finale miste, bereikte Sahied met RKC wel de eindstrijd. Helaas was er geen winst, maar wel een mooie medaille uit handen van Marco van Basten. Ook ons hele G-team zelf haalde een finale, namelijk die van de beker. De tegenstander was Hillesluis en de wedstrijd werd een waar spektakel. Gesteund door een omvangrijk legioen dat met de bus was meegereisd, gaf Schiebroek '94 geen krimp en na de reguliere speeltijd was de wedstrijd nog niet beslist (2-2). Er moesten strafschoppen aan te pas komen en hierin bleek Hillesluis de sterkste (4-2).

IJzersterk

Het sterke optreden in de beker kreeg in 2005 een vervolg. Jammer genoeg werden er geen hoofdprijzen gepakt, maar met een tweede plaats in de competitie, een verloren bekerfinale van MSV '71 en een tweede plaats op de Special Olympics mag er toch wel worden gesproken van een ijzersterk seizoen. Overigens had Schiebroek '94 bij de Special Olympics eigenlijk de eerste plaats verdiend, want het doelsaldo was beter dan dat van de concurrent. De organisatie liet echter het onderlinge resultaat zwaarder wegen met als gevolg dat de hoofdprijs op een haar na (één doelpunt) werd gemist. Inmiddels waren in 2005 Hans Pors en Frans Groothuizen de trainers geworden. Dit leidde niet zozeer tot succes in de competitie of beker, waar op het niveau van de middenmoot werd gepresteerd, als wel tot succes in de toernooien van Zwervers Capelle. Zowel in 2006, het jaar waarin Christa als secretaris werd opgevolgd door Wim Roojers, als in 2007 schreef Schiebroek '94 het toernooi op haar naam.

Winnaar toernooi Zwervers, 2007. Staand vlnr: Carla dos Santos (leidster), Pascal Wijdemans, Ruud Alferink, Sahied Jokhoe, Michail Kontos, Van Meerkerk (verzorger). Zittend vlnr: Jerry Groothuizen, Terence Patra, Fred van Meerkerk, David Jas, Hans Pors (trainer)

Sinds 2008 nemen Ronald Kramer en Rinus Verhart met Frans Groothuizen als assistent de trainingen voor hun rekening. Helaas zijn de resultaten nog wat aan de magere kant. Dit is vooral te wijten aan het vertrek van een groot aantal spelers de afgelopen jaren, zonder dat er de noodzakelijke instroom tegenover stond. Tot overmaat van ramp besloot Ruud afgelopen winter er na meer dan vijftien jaar trouwe dienst mee te stoppen. Gelukkig niet helemaal, want als de nood echt aan de man komt, kan hij worden ingezet als Geheim Wapen. Wie er absoluut niet mee mag stoppen, is Carla dos Santos. Al een decennium lang is zij leidster en steun en

G-team 2009-2010. Staand vlnr: Michail Kontos, Sahied Jokhoe, Nicolai Tieleman, Fred van Meerkerk, Cristiaan Soares, Stephan Molle, Carla dos Santos (leidster). Zittend vlnr: Ruud Alferink, Jerry Groothuizen, Cristiano Soares, David Jas, Terence Patra, Pascal Wijdemans. Liggend: Patrick Nassy. Niet op foto: Ronald Kramer, Rinus Verhart

toeverlaat van ons G-team en vormt zodoende een stabiele factor in de woelige wereld van het team. Dat hebben de jongens drommels goed door en bedachten haar vorig seizoen dan ook met een fraaie gouden ketting als blijk van waardering. Het wordt tijd dat ook andere mensen Carla eens bedenken. En dan vooral met ondersteuning rondom wedstrijden: vele handen maken licht werk en 'met elkaar, voor elkaar'!

Sponsoring, mogelijke fusies en andere rode draden

Niet alleen het voetbal beleefde een bliksemstart. Ook de sponsoring werd vanaf het begin voortvarend ter hand genomen. Dick Adema, als oud-voorzitter bij DESV goed voor zo'n 60.000 gulden, en Ger Henkelman speelden hierin een cruciale rol. Beiden begonnen in 1993 met het in kaart brengen van huidige en potentiële sponsors van Schiebroek '94. Vervolgens zijn zij aan de slag gegaan om de sponsorbijdragen naar een hoger niveau te tillen. Dat was zonder twijfel een noodzakelijke voorwaarde voor een financieel gezonde vereniging. Om te beginnen werden er sponsorpakketten, die in de basis nu nog steeds worden gebruikt, ontwikkeld. Hiermee benaderde Dick Adema de min of meer lokale middenstand, terwijl Ger Henkelman zich richtte op de wat grotere accounts. De resultaten van hun inspanningen waren indrukwekkend. De sponsorgelden bedroegen uiteindelijk 210.000 gulden over drie jaar. Hiervan konden alle teams worden voorzien van nieuwe groene tenues. Een wat chagrijnige veteraan die waarschijnlijk een karrenvracht citroenen had weggewerkt, schold de Schiebroekenaren vervolgens uit voor "doperwtjes", maar een kniesoor die daarop lette. Na deze inspanning hielden beiden het op het punt van sponsoring voor gezien in de hoop dat het initiatief verder zou worden uitgebouwd. Het bleek ijdele hoop, want een gestructureerde aanpak van de sponsoring was daarna verder weg dan ooit. Het bleef bij goed bedoelde ad hoc acties, zoals bijvoorbeeld de sponsorloop in 1996. De sponsoropbrengsten liepen dan ook sterk terug met als dieptepunt een bedrag van 2.500 euro in 2006.

Starten is één ding, lopen
een ander. Sponsorloop,
1996

Teneinde te komen tot een meer planmatige aanpak van de sponsoring, werd in 2006 besloten tot de oprichting van de Business Club (BC) Schiebroek '94. De doelstelling was om meer BC-leden van buiten de vereniging aan te trekken om zo een netwerk van bedrijven rondom de sponsoring van onze club op te zetten. Vanuit de vereniging konden verzoeken voor financiële ondersteuning van initiatieven en activiteiten bij de BC worden ingediend. Mede omdat de sponsorcommissie steeds actiever werd, is in 2008 besloten de BC op te heffen. De gelden van de BC werden overgemaakt naar Schiebroek '94. Inmiddels staat Marcel Kaptein met succes aan het roer van de sponsorcommissie en is er eindelijk weer sprake van een gestructureerde sponsorbenadering. Dankzij de inspanningen van de commissie zijn de sponsorinkomsten inmiddels de 20.000 Euro per jaar gepasseerd.

Direct verbonden met de sponsoring is het Adema-toernooi dat traditiegetrouw op Hemelvaartsdag plaatsvindt. De oorspong ervan ligt eigenlijk bij DESV/Schieboek waar Dick Adema jaarlijks het sponsortoernooi organiseerde. Dankzij zijn inspanningen werd het toernooi ook onder de vlag van Schieboek '94 jaarlijks gespeeld. Hieraan kwam met het plotselinge overlijden van Dick in januari 2004 abrupt een einde. Op initiatief van Ger Jansen is besloten het sponsortoernooi om te dopen tot Adema-toernooi. Leo Boer en Martin van de Lindt namen de organisatie voor hun rekening en in 2006 was het eerste Adema-toernooi een feit. De eerste keer nog met reguliere elftallen, maar vanaf 2007 in de huidige vorm: een 7 tegen 7 toernooi. De opzet houdt in dat het meer is dan alleen een voetbaltoernooi: het is een gezellige dag voor iedereen. Vanaf 's morgens 11.00 uur wordt er door een groot aantal teams van binnen en buiten Schiebroek '94 onder leiding van de vaste leidsmannen Bram den Braber en Joop Haanskorf gestreden om een paar meter bier, vers getapt door de ook bij andere festiviteiten hardwerkende vrijwilligers achter de bar. Na de meestal door Scheids Joop geleide finale kan door

Altijd en overal
vers tappende
barvrijwilligers

deelnemers, partners en kinderen voor ongeveer vijf euro p.p. genoten worden van een Chinese maaltijd. Gemiddeld namen er de laatste jaren elke keer meer dan honderd mensen deel aan dit eetfeestje. De hele dag en avond wordt muzikaal omlijst door Willem van Duin, onze welbekende Gypsy.

Nauwelijks vier jaar na het samengaan van SIOD, Unicum en DESV/Schiebroek stak het altijd op de loer liggende monster “mogelijke fusie” weer de kop op. De rode draad leek vanaf 1987 via 1994 te worden doorgetrokken naar 1998. In dat jaar raakten het “nieuwe” Schiebroek '94 en het “oude” Xerxes, opgericht op 1 maart 1904, met elkaar in gesprek over een eventueel huwelijk. De reden hiervoor was dat Xerxes moest verhuizen van Laag Zestienhoven in verband met de aanleg van de HSL-Zuid. Als nieuwe locatie werd in eerste instantie de Hazelaarweg aangewezen. In principe had Schiebroek '94, in die periode geleid door Jan Schildt als opvolger van Leo Janssen, ook wel oren naar een fusie. Het ledenaantal liep terug, evenals de kantine-omzet, terwijl de beheerkosten van ons complex stegen. Er zijn in aanwezigheid van de KNVB diverse gesprekken tussen beide verenigingen gevoerd en uiteindelijk is er ook een intentieverklaring om samen te gaan getekend. Er werd zelfs gedacht aan een multifunctioneel complex met onder andere een sporthal en tennisbanen. Ondanks de intentieverklaring liepen de besprekingen op niets uit en werden dan ook in 1999 afgebroken. Een belangrijke oorzaak voor het mislukken was dat Xerxes meer rechten claimde dan Schiebroek '94. De toenmalige voorzitter van Xerxes uitte zich regelmatig in deze bewoordingen in de media. Deze problematiek is met de KNVB besproken en de bond toonde alle begrip voor ons standpunt. Xerxes moest dus op zoek naar een andere partner. Het werd, zoals bekend, DZB, opgericht in 1935 als De Zomerhof Boys en in 1988 met een zaterdagafdeling uitgebreid door een fusie met WIA (Wakker In Alles). In het jaar van de besprekingen met Xerxes was er binnen Schiebroek '94 een fusiecommissie opgericht, die bestond uit Hans Peter Olthof, Gerhard Snaathorst en Arjan van 't Land. De commissie bekeek nog een aantal andere mogelijkheden voor een fusie. Eén ervan was een samengaan met Aeolus, maar een aantal gesprekken leverde geen resultaat op.

Nenijto Boys, bijna-winnaars Adema Toernooi 2009 (links), Team Adema, deelnemers Adema Toernooi 2009 (rechts)

Groene strepen

Een jaar later, in 2000, bestond Schiebroek '94 negentig jaar. Ter gelegenheid hiervan werd door Rob Overgaauw, Bas Groen, Leo Janssen en Humphrey Breinburg een, vanwege het ontbreken van voldoende financiën, bescheiden feestje georganiseerd.

Activiteiten

In het jaar dat de besprekingen met Xerxes werden afgebroken, zag de Activiteitencommissie het levenslicht. Het leidde tot een aantal evenementen, die sindsdien als een rode draad door onze vereniging lopen. Voorbeelden hiervan zijn de klaverjastoeven, de kinderdisco, de openings- en sluitingsavond, het tennistoernooi, thema-avonden en last but not least de fameuze après-ski avond, waarop iedereen plots "Flügeljies" krijgt.

Après-ski avond, 2009 en thema-avond "Country and Western", 2007

Tijdens de feestavond in onze kantine mocht Schiebroek '94 namens de KNVB een fraai beeld met inscriptie in ontvangst nemen. In datzelfde jaar besloot het bestuur van Schiebroek '94 na goedkeuring door de KNVB het groene clubtenu in te ruilen voor horizontaal groenwit gestreepte shirts, groene sokken en een groene broek. Hiermee werd de kledingtrend, een aantal jaren eerder ingezet door Cor Pijnenburg, gevolgd.

De jaren die volgden, kunnen worden gekenschetst als "mager". Financieel was het alles behalve een vetpot. De verschillende besturen onder leiding van Jan Schildt en Joop Hoek moesten alle zeilen bijzetten om onze club overeind te houden. Het is een niet te onderschatten prestatie dat dat uiteindelijk is gelukt, te meer daar het verloop van allerlei bestuursleden groot was.

In 2006 trad er een nieuw bestuur aan. Voorzitter werd Ger Henkelman, terwijl de functies van vicevoorzitter, secretaris en penningmeester bekleed werden door respectievelijk Leo Janssen, Jan Steigenga en Mark Bank, die na een jaar werd opgevolgd door Marc van der Steeg. Deze vormden en vormden het Dagelijks Bestuur en werden (worden) ondersteund door het Algemeen Bestuur. Naast het opvijzelen van de sponsorinkomsten, had ook kostenbesparing de hoogste prioriteit. Dit werd voortvarend ter hand genomen. Het betekende dat enerzijds met een rode draad moest worden gebroken, anderzijds moest een oude bekende rode draad weer nieuw leven worden ingeblazen.

De rode draad die werd doorgeknipt, was die van het zo vertrouwde papieren weekbericht, waarvan het typewerk sinds 1994 eerst werd verzorgd door Astrid Labordus en Cora Jansen en met de opkomst van de personal computer alleen door laatstgenoemde. De weekbrief kwam niet langer via de reguliere post, maar het programma en de mededelingen waren te vinden via de digitale snelweg. Een uitzondering werd en wordt gemaakt voor degenen die hun digitale rijbewijs niet hadden en hebben. De overstap naar "digitaal" betekende

tevens het einde van het werk van de Drie Laatste Der Weekbrief Mohikanen: de "vouwers" Jan en Dien Hoogland en Chiel van der Hoeven. Chapeau voor alle "typers, stencilvaarders en vouwers" van de afgelopen honderd jaar! Inmiddels is de website www.schiebroek94.nl uitgegroeid tot een digitaal platform waarop nagenoeg alles over onze club is te vinden. Wedstrijdprogramma's, wedstrijdverslagen, mededelingen,

links etc. Bij de opzet van de website speelde Cor Pijnenburg een belangrijke rol. Sinds twee jaar is de functie van webmaster in handen van Peter Nederlof als opvolger van Wilko Poulie.

Zelfwerkzaamheid

De rode draad die in het kader van kostenreductie nodig moest worden opgepakt, was de zelfwerkzaamheid. Het wekte geen verbazing dat Jan Steigenga zich hier sterk voor maakte. Al in zijn tijd als voorzitter van Unicum had hij op dit vlak de nodige pogingen gewaagd, maar zonder al te veel succes. Dankzij zijn volhardendheid en de steun van het bestuur wordt er sinds drie jaar een toeslag van twintig Euro op de contributie geheven. Bij een inzet van twintig uur in een jaar voor de vereniging krijgen de leden dit bedrag terug. De werkzaamheden kunnen variëren van het geven van trainingen tot het verrichten van onderhoudswerkzaamheden. De regeling mag worden beschouwd als een groot succes: de meeste leden zetten zich inmiddels in voor onze club. Daarbij moet ook worden aangetekend dat er zich wat dit betreft een mentaliteitsverandering ten goede heeft voorgedaan. Meer dan ooit hebben we een aantal leden dat zich sowieso inzet voor de vereniging: regeling of geen regeling. De verbondenheid met onze club is de laatste jaren dan ook sterk gegroeid. Een mooi voorbeeld van de veelbesproken zelfwerkzaamheid is het opknappen van de kantine en kleedkamers in 2008 en 2009. Veel leden, te veel om op te noemen, droegen hun steentje hieraan bij. Met als resultaat een vernieuwd interieur waar je als vereniging mee voor de dag kunt komen. Petje af voor alle werkers!

Al snel na het aantreden van het nieuwe bestuur kwam de rode draad "mogelijke fusie" weer te voorschijn. Dit was terug te voeren op het in 2005 verschenen rapport "Visie Voetbal Vitaal 2010: revitalisering en herstructurering amateurvoetbal Rotterdam", opgesteld in opdracht van de wethouder

Commissie Wel en Wee

Tussen het geweld van de ontwikkelingen op gemeentelijk niveau door werd op het niveau van onze vereniging weer een rode draad opgepakt. Namelijk die van aandacht voor onze leden. Dit bestond natuurlijk al bij onze moederverenigingen met berichten in de weekbrieven en attenties bij huwelijken, geboorten, overlijden, ziekenhuisopnamen etc. In 2000 had Bert Ruts deze lijn doorgetrokken met de oprichting van de commissie Wel en Wee. Na zijn aftreden verwaterde dit, maar in 2007 werd de commissie nieuw leven ingeblazen. De doelstelling bleef echter dezelfde: aandacht voor onze leden met attenties waar nodig op een zelfde manier als vroeger. Een groot goed in deze steeds zakelijker wordende maatschappij. Zo ontvangen bijvoorbeeld leden bij 25, 40-jarig etc. lidmaatschap een bloemetje plus schildje, is er aandacht voor specifieke persoonlijke omstandigheden en ontvangen onze pupillen op hun verjaardag een kaartje. Dit laatste wordt verzorgd door Ina Kok. De commissie bestaat uit Netty Kragt, Ger Jansen en Wilko Poulie.

Zelfwerkzaamheid voor een vernieuwde kantine en kleedkamers, 2008 en 2009

Persoonlijke rode draden: sterke broeders

Twee indrukwekkende rode draden binnen onze vereniging zijn Wim Roojers en Hans Teijn. Niets is hen te veel als het om de vereniging gaat. Dat was al sinds hun komst bij respectievelijk DESV en SIOD het geval en dat is sinds de oprichting van Schiebroek '94 gelukkig onveranderd gebleven. Niet voor niets heeft Wim in 2006 de Gouden Bondsspeld ontvangen en Hans in 2010 de Zilveren Bondsspeld, en zijn beiden in 2007 genomineerd als Vrijwilliger van het Jaar. De verkiezing werd georganiseerd in het Topsportcentrum Rotterdam door de Stichting SportSupport en opgeluisterd door de toenmalige burgemeester van Rotterdam Ivo Opstelten en door sportverslaggever Umberto Tan. Jammer genoeg werden Wim en Hans niet verkozen tot Vrijwilliger van het Jaar, maar wel bedacht met een fraaie oorkonde. Tot slot is er een nog een hele lange rode draad in de vorm van de heer Van Wijk, die loopt via Feyenoord, Schiebroek, talloze functies en de Gouden Bondsspeld naar het huidige Schiebroek '94. Helaas is de heer Van Wijk vanwege lichamelijke ongemakken sinds enkele maanden niet zo vaak meer in zijn vertrouwde stoel op ons complex te vinden.

Wim Roojers wordt
gespeld (linksboven),
Hans Teijn (rechts-
boven), de heer Van
Wijk (onder)

Sport door de Regiegroep Voetbal. Deze Regiegroep bestond uit vertegenwoordigers van de dienst Sport en Recreatie, Stichting SportSupport en de KNVB. De rapportage vormde in feite een uitvloeisel van de zoektocht van het Ontwikkelingsbedrijf Rotterdam (OBR) naar nieuwe woningbouwlocaties. In zijn algemeenheid werd in het rapport geconcludeerd dat het aantal voetbalvelden verminderd kon en moest worden, hetgeen gepaard zou gaan met verplaatsingen van en fusies tussen voetbalverenigingen. Enerzijds was dit mogelijk door de aanleg van de door de FIFA goedgekeurde nieuwe generatie (rubberingestrooide) kunstgrasvelden, anderzijds was het ook noodzakelijk vanwege het teruglopende aantal voetbalverenigingen en de toename van het aantal verenigingen met financiële problemen. Meer specifiek zag de Regiegroep mogelijkheden om in Hillegersberg-Schiebroek voor het OBR bruto ongeveer 60.000 m² (zes voetbalvelden) vrij te maken voor herontwikkeling. Hiertoe zou SMV Hillegersberg in de oorspronkelijk plannen van de Regiegroep moeten verhuizen naar ons complex en Leonidas naar het complex van Duijvestein. Zoals te doen gebruikelijk liep het allemaal weer anders dan gepland. SMV Hillegersberg wilde niet naar de Hazelaarweg en vertrok naar Duijvestein. Hierdoor wijzigden de gemeentelijke plannen. Schiebroek '94 zou wat betreft de accommodatie stuivertje moeten wisselen met Leonidas. Leonidas zou dan uit kunnen breiden aan de Hazelaarweg, terwijl wij de beschikking zouden krijgen over twee velden op het huidige complex van Leonidas. Volgens de gemeente had Schiebroek '94 niet meer nodig omdat wij door de eerder genoemde Regiegroep waren ingedeeld in de B-categorie van Rotterdamse voetbalverenigingen. Anders gezegd: wij werden beschouwd als een zwakke broeder.

Twee sporen

Voor het bestuur was dit het sein om een tweesporenbeleid te gaan voeren. Met behulp van de verenigingsbegeleider van de KNVB, Cees van der Hoek, werden gesprekken met de gemeente aangegaan om het beeld van de vereniging in positieve zin te doen kantelen. Het bleef niet alleen bij woorden, maar er kwamen ook daden.

Zo participeerde Schiebroek '94 in allerlei projecten van de gemeente en deelgemeente, legde contacten met scholen, knoopte goede relaties aan met SportSupport, etc. Het tweede spoor betrof een positieve opstelling inzake een mogelijk samengaan met Leonidas. Zo werd er door Schiebroek '94 zelf contact opgenomen met Leonidas om de mogelijkheden van een vertrek van Leonidas naar de Hazelaarweg en een mogelijke fusie te bespreken. Ten behoeve van de besprekingen werd er een fusiecommissie opgericht bestaande uit Ger Henkelman, Leo Janssen en oud-Unicum voorzitter Ruud Labordus. Uiteindelijk is er door beide verenigingen een intentieverklaring tot een fusie opgesteld, die door de leden van Schiebroek '94 tijdens een Algemene Ledenvergadering in 2008 is goedgekeurd. De komst van Leonidas naar de Hazelaarweg zou een uitbreiding met zes velden en het vertrek van de WRR betekenen. Protesten van de WRR hiertegen werden door de gemeente gehonoreerd, zodat er weer een nieuwe situatie ontstond. In de nieuwe situatie bleef Schiebroek '94 zich positief opstellen, terwijl Leonidas juist de kont tegen de krib gooide en absoluut niet wenste te verhuizen, maar wel allerlei eisen richting gemeente en Schiebroek '94 bleef stellen. Dit betekende het einde van een mogelijke fusie met Leonidas. Echter waarschijnlijk niet van de rode draad 'mogelijke fusie' zelf. Op elk moment van het jaar kan er zomaar weer een nieuwe fusiekandidaat opduiken.

Kunstgrasveld en aanleg, 2009 (links) en uitbreiding gebouw kleedkamers en bestuurskamer, 2010 (rechts)

Het tweesporenbeleid, gekoppeld aan een positieve instelling ten opzichte van de gemeente en een goed financieel beleid, had uiteindelijk wel als resultaat dat wij door de gemeente niet langer werden en worden gezien als een zwakke broeder. Het resultaat is bekend. De gemeente bleek bereid fors te investeren in ons complex. In 2009 werd een prachtig kunstgrasveld aangelegd en werden een aantal onderhoudswerkzaamheden uitgevoerd. In juni 2010 zal de uitbreiding en modernisering van kleed- en bestuurskamers zijn gerealiseerd. Dit succes betekent echter niet dat we op onze lauweren kunnen rusten. We moeten ons realiseren dat we een kleine, maar gelukkig gezonde, vereniging zijn en dat alertheid op toekomstige ontwikkelingen altijd geboden is. Echter, we mogen ook best wel trots zijn op ons zelf!

Inleiding

Alle veteranen hebben de geschiedenis zoals opgetekend in de vorige hoofdstukken zelf doorlopen. Vaak in verschillende elftallen, maar ooit is er een dag geweest dat zij besloten samen te gaan spelen en, zoals blijkt, meestal doen zij dat al jaren. Zij zijn als het ware de vleesgeworden geschiedenis van de moederclubs en sinds 1994 van Schiebroek '94. De veteranen brengen dus, naast een inmiddels aanzienlijk gewicht, ook een schat aan ervaring in. Een ruwe schatting leert ons dat de drie veteranen elftallen, sinds kort door de KNVB aangeduid als veteranen zaterdag 1, veteranen zaterdag 2 en veteranen zondag 1, in alle jaren bij elkaar goed zijn voor bijna 2000

“de Veteraan”, in
SIOD clubblad, 1950

jaar voetbalervaring. De eerlijkheid gebiedt ons wel te zeggen dat die ervaring er niet meer elke zaterdag en zondag uitkomt. Dit in tegenstelling tot de martelende spierpijn en stramme gang op zondag en maandag, die bij huisgenoten en collega's zo veel medelijden opwekken. “Zou je niet eens een keer stoppen met die ongein ?!” en “Ziet de Rigor Mortis er zo uit?” zijn waarschijnlijk op die dagen de meest gestelde (retorische) vragen. Desalniettemin vormen de veteranen een onmisbare schakel in ons verenigingsleven. Vroeger vanwege de voetbalprestaties, tegenwoordig meer vanwege de baromzet in de Derde Helft.

De veteranen verdienen dan ook zeker een plaats in het historisch overzicht en het nodige respect. Dat laatste wist men trouwens al in 1950, getuige een fraaie ode aan “de veteraan” in het clubblad van SIOD. Ook de KNVB heeft na lange tijd “de veteraan” erkend en sinds het seizoen 2005-2006 spelen de veteranen dan ook in een eigen competitie. Toegegeven, het was de KNVB eveneens te doen om het zo lang mogelijk aan zich binden van leden, maar toch....

Hoewel er natuurlijk veel overeenkomsten tussen onze veteranenteams zijn, hebben zij toch elk hun eigen karakteristieken. Zo lijken de Eerste Veteranen van de zaterdag vooral op een stel kikers in de welbekende kruiwagen. Voor, tijdens en na de wedstrijd is het gekwaak niet van de lucht. Vaak lijkt het meer op een Poolse Landdag dan op een voetbalteam. De Eerste Veteranen van de zondag zijn met acht kampioenschappen in 23 jaar vooral succesvol. Iets dat de Eerste Veteranen

van de zaterdag alleen maar van zichzelf denken. De Tweede Veteranen van de zaterdag zijn voor wat de startdatum betreft het jongste team en vormen onder aanvoering van Generaal Jan Vermeer een in veel opzichten onneembaar bastion. Om recht te doen aan de verschillende karakteristieken van de teams worden de avonturen van de drie veteranenelftallen in het voorliggende hoofdstuk dan ook afzonderlijk beschreven.

Zaterdag Veteranen 1: De Poolse Landdag

De belofte

In de lente van 1979 werd door een aantal Unicummers besloten dat het leuker zou zijn om eens bij elkaar te gaan voetballen, in plaats van allemaal verspreid over het eerste, tweede, derde en vierde (Unicum had toen nog zeven seniorenelftallen). Het bestuur had hiertegen echter bezwaren omdat de selectie daardoor verzwakt zou worden. Het eerste speelde toen namelijk 3e Klasse KNVB, het tweede zelfs 2e Klasse KNVB! De lagere elftallen speelden in de RVB. Een schriftelijke belofte van de spelers om gewoon te zorgen voor een derde KNVB-elftal maakte zoveel indruk dat het bestuur uiteindelijk zwichtte.

Uiteraard werd er dat seizoen woord gehouden: met slechts één verloren wedstrijd werd het elftal kampioen en daarmee Unicum 3 de KNVB ingeloodst. Soms werd er een schitterende partij op de mat gelegd, soms ook niet, maar het meest karakteristieke van dat seizoen (en eigenlijk tot op heden) was wel dat de mensen die vanuit de kantine naar het veld liepen, zeiden dat ze “even naar het vierde gingen luisteren”.

Cees van Eersel werd uitgeroepen tot “meest waardevolle speler van het jaar” tijdens het kampioenschapfeest dat werd gevierd in een padvinderslokaal aan de Gordelweg, waar ook het eerste jaarboek het levenslicht zag. Het was ook de eerste keer dat de term “Megasterren” werd gehanteerd. Ronduit spectaculair waren ook de buitenvoet-

bale activiteiten, zoals bijvoorbeeld het met de broek op de enkels regelen van het verkeer op de kruising Straatweg-Kleiweg en het drankfestijn in de officiersmess van de marinierskazerne, waar een biertje 10 Hollandse centen kostte.

Na een minder succesvol seizoen bezweek een aantal spelers voor min of meer aantrekkelijke aanbiedingen om in het eerste of tweede van Unicum te gaan spelen. Het duurde dan ook tot het seizoen 1984-1985 voordat de Zelfverklaarde Megasterren, die in 1982 Aad van der Ven door een tragisch

Unicum 4, Kampioen 1979-1980.
Staand vlnr: Aad v.d. Ven,
Hans v. Noord, Ronald Boodt,
Fer v. Dijk, Martin Schelle,
Jan Lubbe, Arie Snijder,
Eef v.d.Akker, Dolf Hurman,
John van Weelden. Zittend vlnr:
Ron Labordus, Leo Boer,
Martin v.d.Lindt, Ruud Labordus,
Cees v. Eersel, Bert de Baas,
Aad Hoogland

Loukas Patsoulas als Appie Happy, 1989

ongeval hadden verloren, weer samen speelden. In dat seizoen kregen zij versterking van enkele vaste kroegtijgers van de nieuwe sponsor Le Bon Vivant. Drinken konden de nieuwelingen als geen ander, maar er bleken zowaar ook een paar aardige voetballers bij te zitten. Het seizoen werd voetbaltechnisch desondanks geen succes. Vermeldenswaard is eigenlijk alleen dat Loukas Patsoulas met voetballen stopte om zich op het schaatsen te gaan toeleggen. Als Griek deed hij, als kampioen van zijn land, zelfs mee aan internationale kampioenschappen allround (EK en WK). Omdat er noch voor, noch na hem ooit een Griek op noren heeft gestaan, heeft hij tot op de dag van vandaag de Griekse schaatsrecords op alle afstanden in handen. Zijn tijden waren in 1989 echter nog steeds dusdanig dramatisch dat sindsdien de Internationale Schaatsunie voor alle afstanden limiettijden hanteert. Hij haalde echter wel de sportpagina's van de landelijke kranten en wist de aandacht te trekken van Dick Bruynensteyn die zelfs een "Appie Happie" aan hem wijdde. Dat had de tekenaar trouwens ook wel kunnen doen met Ronald Boodt, die bezig was aan een soort afscheidstournee. Helaas heeft niemand echter ooit begrepen waarvan hij eigenlijk afscheid nam. Gelukkig bleef Ronald in diverse bestuursfuncties wel voor de vereniging behouden.

In het seizoen 1985-1986 werden de Megasterren ingedeeld als zevende elftal. Meerdere spelers keerden dat seizoen terug op het oude nest met als resultaat dat er slechts één maal werd verloren. Dat betekende weer een kampioenschap, uitbundig gevierd op het veld, in de kleedkamer en het proeflokaal van de sponsor. Een megabeker voor de Megasterren was zeker op zijn plaats. In het seizoen 1986-1987 werd als vijfde elftal aangetreden. Na lange onderhandelingen had Le Bon Vivant zijn sponsorcontract verlengd, hoewel enkele kroegtijgers na het vorige seizoen hadden afgehaakt. Toch bleek De Bon een vooruitziende blik gehad te hebben en werd het in het "Derde als Vijfde" gestelde vertrouwen niet beschaamd: wederom een kampioenschap voor de Bon Boys en deze keer al vier wedstrijden voor het einde. Door de twee achtereenvolgende kampioenschappen stonden aan het begin van het seizoen 1987-1988 de sponsors uiteraard in de rij. Na veel wikken en wegen, werd

gekozen voor Sportcafé De Gouden Snor, omdat het vijfde zich daartoe meer aangetrokken voelde dan tot Stad Rotterdam, ABN/Amro of Philips. De sterrenformatie speelde als Unicum 4 in de competitie. Omdat elk jaar een kampioenschap vieren toch een te zware belasting werd, besloten de Megasterren dit seizoen maar als vierde te eindigen. Zoals één van de wedstrijden werd getypeerd als zijnde “zonde van het gras” gold dit eigenlijk voor het hele seizoen. De toen vijfjarig Mandy van de Lindt vroeg na een wedstrijd aan haar vader “waarom die meneren in het wit zo langzaam liepen en die andere meneren zo hard”. Dit verklaarde waarschijnlijk de teleurstellende plaats op de ranglijst.

Dottore Gio

Als derde elftal werd deelgenomen aan de competitie 1988-1989 in de 1e Klasse RVB. Voor De Gouden Snor vormde dit geen probleem om de sponsoring te continueren en de selectie had hier evenmin een probleem mee. Dottore Gio Ostolani hield tijdens de rust regelmatig een in het Italiaans/Nederlands gewaardeerde lezing over het onderwerp “bek houden”, en Fer van Dijk speelde alleen de eerste twintig minuten van het seizoen mee en liet zich daarna in een brace hijsen. Qua voetbal waren de prestaties niet om over naar huis te schrijven: met kunst (dat wil zeggen: het missen van de mooiste kansen) en vliegwerk en veel “gastspelers” werd slechts een vierde plaats behaald. Maar wat is in godsnaam een vierde plaats en een simpel potje voetbal in vergelijking met het overlijden van Arie Snijder? Totaal onbelangrijk! Na een hopeloos seizoen 1989-1990 was De Gouden Snor nog altijd shirtsponsor van de inmiddels ook “Oude Meesters” genoemde Megasterren. De wetenschap heeft het bewijs geleverd dat als een megaster oud wordt een implosie volgt en een zwart gat ontstaat. Dat was dat seizoen het geval. De hoogtepunten van het seizoen waren dat de benzineprijzen stegen, de golfloorlog uitbrak, Fer het kerstklaverjassen won en Onno Sonbeek het paasklaverjassen. Met acht punten uit twintig wedstrijden werd er op geweldige wijze gedegradeerd. De laatste wedstrijd tegen Xerxes ging met 10-0 nipt verloren met als onvergetelijke rode draden het zwemdiploma van Eline Boer en

Unicum7, Kampioen

1985-1986.

Staand vlnr: Hans v. Noord,
Ronald Boodt,

Onno Sonbeek, Loukas
Patsoulas, Nico Lanser,
Fer v. Dijk, Martin v.d. Lindt,
Arie Snijder, Cees v. Eersel,
Wim Blok, Dick Rotmans.

Zittend vlnr: Jan Broek,

Peter Haubrich,

Ruud Labordus,

Henk Haanappel,

Bart Homan, Dick de Jong,

Jan Snijder

een serie door Hans Schoumans gemiste kansen, die met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid nooit meer zal worden overtroffen. Bart Homan had rijk kunnen worden (en met geld naar Frankrijk kunnen vertrekken in plaats van met schulden) als hij alle premies die zijn medespelers hem beloofden voor niet-opkomen had geaccepteerd. Ruud Labordus symboliseerde in dat jaar Het Derde: op krukken. Ger Henkelman was per telefoon beter te bereiken dan op het veld en Ron Labordus was na jaren afwezigheid weer de schrik van alle mollen en wormen onder het veld.

Wedstrijdniveau

Sommige wedstrijden werden getypeerd aan de hand van een citaat van Leon de Winter als “.....een dertigsterangs show met drie moddervette buikdanseressen, twee homofiele degenslikkers, een groot aantal verveelde strippers met flosjes op hun tepels en spiegeltjes voor hun poes, twee treurige clowns, een tapdansnummer van een vrouw op pensioengerechtigde leeftijd die vroeger mooi geweest moet zijn en een dozijn dans- en zangnummers waarin alle artiesten in wisselende rollen deelnamen....”

De jaren daarna tot aan de fusie vormden niet bepaald een aaneenschakeling van hoogtepunten. Wel vielen er in die periode een aantal wisselingen in het bestand van de Oude Meesters te noteren. Meest opvallend was de entree van Rob Gloudi, René van der Gaauw, Djarin Njaman en Peter Nikerk. Met de komst van de laatste was Unicum ook verzekerd van minstens één toeschouwer in de persoon van de meesterlijke vader Nikerk, tevens kinderoppas. Niets dan lof voor deze “die hard”, die in weer en wind jarenlang zijn zaterdagmiddag

besteedde aan het gadeslaan van doldwaze capriolen van door gewrichtspijnen gekwelde veertigers in het algemeen en van zijn zoon “Angel” Peter in het bijzonder. Verder hield Wim Blok het voor gezien als leider. Hij werd opgevolgd door Martin van de Lindt, die daarnaast ook de verslaglegging ging verzorgen. Vermeldenswaard is verder dat Fer regelmatig optrad als Lobello. Dit was een voorbode van zijn inauguratie als Vaste Thuisfluit van het elftal.

In het groen

Unicum had inmiddels opgehouden te bestaan en in 1994-1995 werd aangetreden als Schiebroek'94 5. Het altijd frisse rood/wit (hoewel het wel eens roze/roze was na een verkeerd vizierbolletje in huize Hans van Noord) werd ingeruild voor een kledinglijn die de strijders er deed uitzien als doperwtjes. Gio contrasteerde in het geheel niet meer tussen het hoge gras (pas later weer toen hij even een gipsvoetje had), maar desondanks hadden RLC Consultancy, Blok Assurantiën en Sun Service het lucratief geacht als sponsor te fungeren op de geheel groene outfit. In de reserve 3e Klasse (hoe de Oude Meesters daar verzeild raakten, blijft onduidelijk) werd een verdienstelijke derde plaats behaald (slechts twee punten achter de uiteindelijke kampioen). Het jaar daarop was beduidend minder: een teleurstellende zesde plaats. Dat er toch nog 25 punten werden behaald, lag aan het feit dat een overwinning ineens drie punten opleverde in plaats van twee, zoals vroeger.

Voor het seizoen 1996-1997 werd het door het zogenoemde Bosman-arrest mogelijk een onbeperkt aantal buitenlandse sterren te contracteren, doch er werd alleen in het

Een nieuwe start als Schiebroek '94 5, 1994-1995. Staand vlnr: Djarin Njaman, Henk Haanappel, René v.d. Gaauw, Bart Homans, Martin v.d. Lindt, Max Havelaar. Zittend vlnr: Peter Nikerk, Rob Gloudi, Giovanni Ostolani, Peter Haubrich, Hans Schoumans, Ruud Labordus

binnenland gescout. Andrew Sanders, Louis Gomez en Frank Lunsingh werden van de hand gedaan en Henk van Oost, Rien de Klerk, Aad Hoogland en René Bornkamp werden aangetrokken. De laatste bleek trouwens net zo snel en wendbaar als zijn oude taxi, maar dat mocht de pret niet drukken. Een uitvloeisel van het Bosman-arrest was voorts dat er (zeer) langdurige contracten werden afgesloten. Iets waar de Eerste Zaterdagveteranen tot op de dag van vandaag mee te kampen (en soms zelfs spijt van) hebben. Uiteindelijk werd met slechts 17 punten uit 20 wedstrijden een negende plaats behaald (van de elf) na een weergaloze reeks van zeven nederlagen. Met het fenomeen Cor Pijnenburg en met Van der Hoek IJzerwaren als sponsor werd in 1997-1998 hoopvol aan het seizoen begonnen. De ijzervlechters in de verdediging leken echter meer op ijzeren bintjes en de voorhoede op tinnen soldaatjes, zodat pas diep in oktober het eerste punt kon worden bijgeschreven. Enig hoogtepunt van het seizoen was het scoren van Henk van Oost, hetgeen sinds het Devoon, Siluur of Cambrium niet meer was voorgekomen. Het seizoen werd voor de eerste keer in het bestaan van de veteranen buiten Rotterdam afgesloten in Valkenburg. Daar werden de veteranen verrast met een historisch optreden van Rob Gloudi. Ook het teleurstellend verlopen seizoen 1998-1999, waarin Rien de Klerk na een botsing met Jan van der Kooij tijdens een donderdagavondpartijtje in het ziekenhuis een spoedoperatie moest ondergaan, werd afgesloten in Valkenburg. Deze keer zonder Rob Gloudi, die aan het begin van het seizoen tijdens een wedstrijd plots de kuierlatten nam en in het luchtledige verdween. De lokale Hermandad was echter wel aanwezig en regelde voor een enkeling gratis transport naar Maastricht.

Inmiddels waren de Zelfverklaarde Coryfeeën bijna in de kelder van het amateurvoetbal beland en acteerden zij in het millennium seizoen in de reserve 6e Klasse D. Moeiteloos paste het derde zich aan het niveau aan en een zevende plaats in een veld van tien bleek het hoogst haalbare. Het was ook het jaar waarin Gio de Italiaanse triatlon introduceerde: 1200 kilometer Mercedes rijden, twee uur parasailing en veertig kilometer bergop fietsen. Voor het eerst nam het derde ook deel aan het SEV-toernooi in Leidschendam en werd op het sponsortoernooi van Schiebroek '94 een eervolle tweede plaats behaald.

Zo langzamerhand begon het perspectief wat te wijzigen. Onder invloed van toenemende werkzaamheden in het buitenland, de sterk stijgende bierprijzen in Nederland

en de groeiende aantrekkingskracht van de in opkomst zijnde landen in Midden-Europa werd de blik steeds vaker verlekkerd over de grenzen gericht. Niet dat er op voetbalgebied niets meer te beleven was. Integendeel. Zo werd er voor het seizoen 2001-2002 in Abird/Tiger Torches een nieuwe sponsor gevonden, die de nieuwe Celtic outfit voor Schiebroek '94 3 bekostigde, bleek René van der Gaauw over onvermoede talenten als vaandelzwaaijer te beschikken en werden de mobiele borrel- en snacktafels in gebruik genomen. Op deze tafels werd na elke wedstrijd de zogenoemde CorGio-Henk-schaal met de lekkerste vette happen geserveerd. Sindsdien zijn de Megasterren het enige team ter wereld dat elke week om een schaal speelt. Soms werd er zelfs best aardig gevoetbald met als resultaat een zevende plaats op de ranglijst. Rien de Klerk werd topscorer met maar liefst 25 goals. Het seizoen eindigde met een memorabel trainingskamp in het Pippi Langkous huis in Burgh-Haamstede. Even gedenkwaardig was de zestigste verjaardag van de Italiaanse Krijger Giovanni Ostolani, een echte ijzervreter die nog uit de tijd van Mussolini stamt.

Een voetbalseizoen later vond het derde zich op de ranglijst een plaatsje lager terug dan het seizoen ervoor. Het was de voetbaljaargang van het onvergetelijke debuut van Michel van der Ven. Al in de eerste wedstrijd voldeed hij volledig aan de verwachtingen door steenhard in het doel te koppen. Jammer genoeg was het zijn eigen doel. Een paar wedstrijden daarna brak Robert van Duyn letterlijk en figuurlijk boven zijn enkels af en werd als de Prins van Rotterdam het Sint Fransiscus Ziekenhuis binnengereden.

Europese tour

In het seizoen 2002-2003 was het eindelijk zo ver en werd het lonkende buitenlandse perspectief daadwerkelijk ingevuld. Het wederom door Abird/Tiger Torches gesponsorde derde wist immers al snel wat de opdracht was: minimaal een vierde plaats, hetgeen recht gaf op Europees voetbal. Lang leek dit een niet te bereiken doel, maar nadat duidelijk werd dat de Europese toer in Praag en omstreken zou plaatshebben, raakten de Megasterren gemotiveerd. Uiteindelijk werd Europees voetbal gehaald en

in mei 2003 werd er met twee busjes vertrokken richting Praag voor het Europese debuut tegen AFK Kolín, dat drie jaar eerder haar honderdjarig jubileum had gevierd. De heenreis was historisch. Na de inslag van een op de weg liggend zwenkwiel van een caravan in de radiator van het tweede busje moest de ADAC met groot materieel uitrukken om de pechvogels uit de brand te helpen. Onverschrokken bleven de mannen in het busje zitten en bier drinken. De busjes waren sowieso de klos, want na de terugreis van de met 2-2 gelijkgespeelde wedstrijd tegen AFK Kolín, beschikten ze, na een pitstop voor een stel plotseling opduikende bloembakken, ineens

Pech onderweg naar
Praag, mei 2003

over vierkante wielen. Het zal wel toeval geweest zijn dat Gio achter het stuur zat. Bovendien werd er ingebroken en werden de tenues, nog stinkend van het uitgezweete bier, ontvreemd. Een soort ontwikkelingshulp, zullen we maar denken. Ook de terugreis was trouwens historisch gezien van een hoog niveau. Wel eens de rookverslaafde Fer van Dijk omgekeerd in een vuilniston op een Duitse parkeerplaats naar een peukje zien zoeken? Het seizoen daarna werd

Peter en vader Nikerk,
5 juni 2004

wederom Praag aangedaan. Volgens kwaadsprekers en leugenaars omdat er disco's en clubs waren ontdekt waar werkelijk iedereen jong was. De heren voornamelijk van geest en de dames van lijf en leden. De echte reden was natuurlijk dat er een Europese wedstrijd op het programma stond en wel tegen Sparta Kutna Horá. Dat de wedstrijd met 3-2 verloren ging, was slechts een detail. Daarna volgende een culinair hoogtepunt met een speenvarken aan het spit.

In dit seizoen had het derde ook nog een ander hoogtepunt, namelijk het 25-jarig bestaan. Dankzij de inzet van Fer werd het op 5 juni 2004 een onvergetelijk evenement. Uit alle hoeken en gaten waren Megasterren (ex-Megasterren bestaan niet; Megaster ben je voor het leven), inclusief natuurlijk vader Nikerk, opgetrommeld voor een wedstrijd tussen de oude en iets minder oude Megasterren. De eersten waren in de officiële clubkleuren van Unicum gehuld en de laatstgenoemden in het tenue van Schiebroek '94. Voor het zicht maakte dat trouwens weinig uit: iedereen zag er

Alle megasterren bij elkaar, 5 juni 2004. Staand vlnr: Bert de Baas, Martin v.d. Lindt, Ron Labordus, Cees v. Eersel, Fer v. Dijk, Hans v. Noord, Martin Schelle, Leo Boer, Jan Lubbe, Luc Hoogwerff, Onno Sonbeek, René v.d. Gaauw, Hans Schoumans, Theo Stiebolt, Gerhard Snaathorst, Cor Pijnenburg, Robert Verduyn, Michel v.d. Ven, Henk Haanappel. Zittend vlnr: Ruud Labordus, Aad Hoogland, Ger Henkelman, Dick de Jong, Peter Haubrich, Giovanni Ostolani, René Bornkamp, Rien de Klerk, Peter Nikerk, Jan Rotmans, Alex Katz, Henk v. Oost, Max Havelaar, Djarin Njaman

figuurlijk, maar vooral letterlijk, strak afgekleed uit. Na afloop was er een uitgebreide Chinese maaltijd, die bij de burens van JBC werd geserveerd, afgeblust met wat gerstenat. Volgens sommigen was de Chinees de enige die in vorm was die middag, doch dat terzijde.

Na de trips naar Praag had het derde de smaak te pakken en omdat de vliegtarieven naar een historisch dieptepunt waren gezakt, werd er aan het einde van het volgende seizoen weer Europees gevoetbald. Deze keer werd er met SkyEurope naar Bratislava gevlogen om aldaar tegen Brano Bratislava United te spelen. Na een korte nachtrust (Circus Barok was nogal plakkerig) op Botel Marina viel het voetballen de coryfeeën wat zwaar en eindigde de wedstrijd in 2-2. De volgende dag werd onder de bezielende leiding van Bunzing Barney door sommigen een kasteel en door iedereen een wijnproeverij bezocht. Op de dag van de terugreis maakten Henk van den Berg en Gerhard Snaathorst in een rijtuigje nog een gezellige stadstoer. Vanwege vertraging van het vliegtuig moest de tijd worden gedood met bier drinken terwijl Alex Katz een reuze claim tegen SkyEurope voorbereidde. Helaas was het resultaat niet helemaal zoals verwacht: een nuts, een snickers en een cola voor rekening van SkyEurope. Ook het seizoen 2005-2006, waarin voor het eerst de veteranencompetitie van start was gegaan, werd in Bratislava afgesloten. Deze keer was er een 2-3 winst voor de Schiebroekse veteranen tegen FC Mariners Bratislava. Deze zege kwam tot stand een dag nadat de veteranen zich hadden bekwaamd in het raften. Op Aad Hoogland na wist iedereen zowaar in de boot te blijven. Dit ondanks de aanwijzingen van Gio die zichzelf tot raftinstructeur had benoemd. De terugreis verliep deze keer zonder problemen. Niet in de laatste plaats doordat Henk van den Berg, verkleed als Stickerman, de douaniers wist af te leiden. Aangekomen in Nederland waren de festiviteiten trouwens nog niet voorbij, want op 30 juni 2006 traden de veteranen Henk van Oost en Marian van der Ven in het huwelijk.

De gespierde raftende veteranen, juni 2006. Staand vlnr: Rien de Klerk, Luc Hooghwerff, Michel v.d. Ven, Hans Peter Olthof, René van der Gaauw, Cor Pijnenburg, Pascal v.d. Ven, Martin v.d. Lindt, Leo Boer, Robert Verduyn, Alex Katz, Gerhard Snaathorst, Rob, Overgaauw, Gerrit Overgaauw, Ronald Hoogenboom, Jan Snijder. Zittend vlnr: Aad Hoogland, Giovanni Ostolani, Frank Lunsingh, Henk van Oost

In 2007 werd Bratislava ingeruild voor een trainingskamp in Budapest. Daar kregen de veteranen van Schiebroek een fikse oorwassing van de BVK Elöre. Uiteindelijk werd het een 6-3 nederlaag, maar dat kwam voornamelijk omdat onze gastheren, die een paar weken daarvoor nog een internationaal veteranentoernooi hadden gewonnen, beleefd wat gas terugnamen. De dag daarna was er een cultureel hoogtepunt door een bezoek aan een paardenranch op de Hongaarse Puszta. Dit viel wat minder in de smaak dan de openluchtdisco Rio aan de Donau. Met name Frank “Yeah Baby” Lunsingh voelde zich hier als een vis in het water. Het daaropvolgende trainingskamp vond in 2008 weer plaats in Praag. Daar werd in de afscheidswedstrijd van Leo Boer opnieuw van Sparta Kutná Hora verloren. Deze keer met 2-0. Wellicht dat de “oranje” fietstocht door historisch Praag daags voor de wedstrijd de veteranen nog te veel in de benen zat. Het laatste seizoen in de tweede reeks van vijftien werd in 2009 afgesloten in Budapest. Na een stevig bezoek aan de lokale Palinka Italiaan en de reeds eerder genoemde Rio, waren de veteranen niet opgewassen tegen de FC Lighttech en werden op een 3-1 nederlaag getraakteerd. Na afloop waren er trouwens ook volop traktaties in de vorm van kolossale bekers met bier en een uitmuntende bbq. Tijdens die avond werd het tafelglijden tot kunst verheven. De dag erna werd er een bezoek gebracht aan het Balatonmeer. Het werd een onvergetelijk dag. Het weer was schitterend en in de Coke Club koesterden de veteranen zich in de zon. De gelijkenis met komodovaranen was meer dan treffend. Darwin zou, in zijn eigen “jubileumjaar”, de dag van zijn leven hebben gehad en het zou ongetwijfeld tot een nog betere versie van “The Origin of Species” hebben geleid. De komodo’s lieten zich het bier uitstekend smaken en zo af en toe bewoog er eentje om op hoog niveau te dansen. Het behoeft geen betoog dat de veteranen van 3 tot 6 juni 2010 weer in Budapest en aan het Balatonmeer voor hun jaarlijkse trainingskamp te vinden zullen zijn.

Fietsen in Praag (2008),
FC Lighttech en de
Zaterdagveteranen in
Budapest (2009)

Weerbaarheid

Tussen al deze vermoeiende trips werd ook nog voor de competitie gespeeld. De bedoeling was eigenlijk dat de buitenlandse trainingskampen het niveau en de weerbaarheid van de veteranen zouden opvijzelen. Nou, dat was, laten we het eufemistisch uitdrukken, niet altijd het geval. Zo was het seizoen 2004-2005, waarin in

Topper tegen Zwaluwen,
2006-2007

de 6e Klasse K van de afdeling Gouda werd geacteerd, een regelrecht drama. Dieptepunt was wel de wedstrijd in en tegen Berkel. De heren van Berkel hadden voor de wedstrijd aan het bier en de pillen gezeten en waren volkomen doorgedraaid. Nadat Gio letterlijk uit het veld was geschopt, verlieten de veteranen het veld. Later in het seizoen werd de straf bekend: drie punten in mindering en een boete voor....., jawel, Schiebroek. Tja, veel gekker kon het eigenlijk niet. Het werd jammer genoeg toch nog gekker: vlak voor het einde van de competitie trokken de veteranen zich terug.

Het seizoen daarna ging de veteranencompetitie van start. Zowel Schiebroek '94 3 als Schiebroek '94 4 (de huidige Zaterdagveteranen 2) waren ingedeeld in de 2e Klasse veteranen van de afdeling Gouda. Nadat de eerste vier wedstrijden louter nederlagen hadden opgeleverd, moest de vijfde wedstrijd tegen Schiebroek 4, de aartsrivaal van de donderdagavondpartijtjes, worden aangetreden. Het werd voor beide ploegen de ommekeer in de competitie. Het derde vond de weg omhoog en het vierde kwam de nederlaag van die dag nauwelijks nog te boven. Het eindigde uiteindelijk op de voorlaatste plaats, terwijl het derde in de middenmoot eindigde.

Daarom werd ook in het seizoen 2006-2007 in de 2e Klasse veteranen gespeeld. En het werd, geheel tegen de verwachting in, een fantastisch seizoen. Mede door geweldige wedstrijden tegen Semper Altius, met het Orakel van Rijswijk alias JoJo Buitenzorg in de gelederen, en tegen Zwaluwen, werd tot op de één na laatste speeldag met WDS uit Driebruggen gestreden om de titel. Op die dag moest tegen WDS worden gespeeld. Een paar minuten voor tijd scoorde WDS de winnende treffer en ging zo met de titel strijken. Het was ook het seizoen waarin de veteranen na de wedstrijd tegen Excelsior Maassluis met succes de uitslag (een nederlaag, uiteraard) aanvochten: Excelsior Maassluis had een veredeld A1 team op de been gebracht. Iets waar Gerhard Snaathorst overigens nogal geïrriteerd van raakte en dit nogal hardhandig (nou ja, hard?) liet merken. Vanwege het succes mochten de Eerste Veteranen, inmiddels gesponsord door Flowserve, het een klasse hoger proberen. Al snel werd duidelijk dat dit niveau ietwat te hoog was gegrepen. Dat was vooral de schuld van de tegenstanders. Die begrepen absoluut niet dat het gaat om de gezelligheid en helemaal niet om te winnen. Dat is leuk meegenomen, maar heeft bepaald geen prioriteit. Kort en goed: het was een waardeloos seizoen waarin op de laatste plaats werd geëindigd en dus werd gedegradeerd. Mede door de belabberde resultaten was de opkomst minder goed dan in de voorgaande seizoenen. Daarnaast liep ook het

aantal blessures steeds verder op. Niet alleen lichamelijk, maar zeker ook geestelijk begon een groot aantal veteranen uitvalverschijnselen te vertonen. In dit seizoen viel trouwens ook Fer van Dijk definitief uit als Thuis Lobello. In deze functie werd hij opgevolgd door Henk van den Berg, die zijn befaamde Zwarte Gat tijdens de wedstrijden als speler niet meer kon trekken.

De uitvaltrend werd voortgezet in het seizoen 2008-2009. Meer en meer moest er dan ook een beroep worden gedaan op gastspelers, oproepkrachten en, ter beïnvloeding van het resultaat, op onze eigen thuisfluiters Henk B, auteur van de bestseller "Arendsoog spiedt vanuit de middencirkel". Het gevolg van dit alles was een wisselvallig (veel wisselen en nog meer uitvallers) seizoen. Uiteindelijk werd er toch nog op een keurige derde plaats geëindigd. Met al deze ontwikkelingen in het achterhoofd is voor het lopende seizoen geen tandje risico genomen. De Eerste Veteranen worden,

Uitvalverschijnselen en actie bij de Eerste Zaterdagveteranen

Zaterdag Veteranen 1, 2009-2010. Staand vlnr: Onno Sonbeek, Max Havelaar, Remco Boshuizen, René van der Gaauw, Raymond Blatter, Sander Barto, Egbert Davids, Robert Verduijn, Cor Pijnenburg, Ronald Hoogenboom, Martin van de Lindt, Hans Peter Olthof, Rob Overgaauw, Jan Rotmans, Gerhard Snaathorst, Henk van den Berg (scheidsrechter).

Zittend vlnr: Nourdin Chara, Rodrigue van Genen, Alex Katz, Leo Boer, Henk van Oost, Giovanni Ostolani, David Huijzer, Ger Henkelman, Gerrit Overgaauw. Niet op foto: Wim Haring, Rien de Klerk

naast Flowserve, gesponsord door IFA-JRB Assurantiën, hoewel succes, zo hebben we tot op heden kunnen zien, hiermee niet verzekerd is. Daarnaast is de selectie kwantitatief gezien op recordsterkte gebracht en bestaat inmiddels uit de volgende Zelfverklarde Megasterren / Coryfeeën / Oude Meesters (in alfabetische volgorde en inclusief oproepkrachten): Sander Barto, Raymond Blatter, Leo Boer, Remco Boshuizen, Nourdin Chara, Egbert Davids, René van der Gaauw, Rodrique van Genen, Wim Haring, Max Havelaar, Ger Henkelman, Ronald Hoogenboom, David Huijzer, Alex Katz, Rien de Klerk, Martin van de Lindt, Hans Peter Olthof, Henk van Oost, Giovanni Ostolani, Gerrit Overgaauw, Rob Overgaauw, Cor Pijnenburg, Jan Rotmans, Gerhard Snaathorst, Onno Sonbeek en Robert Verduyn.

Zondag Veteranen 1: De kampioenenmachine

Kampioenschappen als rijpe appels

In 1987 wilde een aantal spelers van het tweede elftal van SIOD uit de selectie stappen. Niet dat zij geen zin meer hadden in een lekkere pot voetbal, maar vooral omdat de interesse om op selectieniveau te spelen en te trainen was weggeëbd. Samen een niveautje lager leek de jongens een prima oplossing. In eerste instantie stonden SIOD voorzitter Joop Bekenbroek en het bestuur hier niet om te springen. Immers, de selectie van SIOD zou in één klap dertien spelers minder tellen. Een niet geringe adering. Na een goed gesprek en een aantal afspraken tussen beide partijen gaf het bestuur uiteindelijk toch zijn fiat en kon de voorloper van de huidige Eerste Zondag Veteranen in het seizoen 1987-1988 van start.

Onder leiding van clubman bij uitstek Chris van Dijk, nog altijd leider van het team, werd er begonnen als SIOD 4. In dit elftal speelden Peter en Hans de Kooker, Rene Wolters en Arie van der Spek, die nu, 23 jaar later, nog steeds actief zijn in de Eerste Zondagveteranen.

De start met café Verschoor.
Staannd vlnr: Chris van Dijk,
Fred Stok, Hans Vermegen,
Wim de Man, Max Luinge,
Peter de Kooker, René Wolters,
Gerard Spijker,
Bertus Hennekes. Zittend vlnr:
Arie van der Spek,
Peter Verbeek,
Wim Smitskamp,
Hans de Kooker,
Tim Verwoerd

Eerste jaar als Schiebroek '94 4. Staand vlnr: Rob Andriessen, Max Luinge, René van Reijswoud, Hans Vermegen, Arie van der Spek, Wim de Man, Peter de Kooker, Tim Verwoerd, Chris van Dijk. Zittend vlnr: Peter de Lange, Hubert Bijnagte, Ab Andriessen, Ron de Bruyn, Hans de Kooker, Frans van Dijk

De start was in meerdere opzichten geweldig. In de eerste plaats omdat in het eerste seizoen er direct al een kampioenschap te vieren viel. Ten tweede omdat Chris meteen een sponsor wist te regelen, namelijk café Verschoor. Maar liefst twintig jaar lang zou café Verschoor het elftal van tenues, trainingspakken en tassen voorzien. Over een trouwe sponsor gesproken! De jaren erna tot aan de fusie in 1994 werd er nog zes maal de kampioensvlag gehesen. Hierbij steken de resultaten van de Eerste Zaterdag Veteranen toch wat schril af. Met deze serie werd de cirkel rondgemaakt, want niet alleen resulteerde het eerste seizoen in een kampioenschap, ook het laatste seizoen aan de Weegbreestraat als SIOD werd als kampioen afgesloten. Naast de vier eerder genoemde spelers bestond dit elftal uit Wim de Man, Hubert Bijnagte, Frans van Dijk, Lamber van Dijk, Fred Stok, René van Reijswoud, Ron de Bruyn.

In het seizoen 1994-1995 ving een nieuw tijdperk aan en werd er aan de competitie deelgenomen als Schiebroek '94 4 (zondag). Was de naam veranderd, een aantal andere zaken was gelukkig bij het oude gebleven: spelers, leider en sponsor, die het vierde van de zondag in het nieuwe groene tenue had gestoken. Vielen de kampioenschappen tot aan de fusie nog als rijpe appelen uit de boom, de jaren erna werd het toch allemaal wat minder. Via een tweede plaats werd er nog een keer gepromoveerd en in het seizoen 2001-2002 werd er eindelijk weer eens een kampioenschap gevierd. Dit mag gerust beschouwd worden als een topprestatie, want met een gemiddelde leeftijd van veertig jaar promoveerde het vierde van de zondag naar de reserve 4e Klasse KNVB. Daarna was het uit met het bal der kampioenen. Niet in de laatste plaats omdat de jaren zo langzamerhand gingen tellen. Na twee jaar werd er dan ook besloten wat lager te gaan acteren, namelijk in de reserve

Kampioenschap 2001-2002

Zondagveteranen in actie

6e Klasse van de KNVB. In de jaren daarna gebeurde het onvermijdelijke en hield een aantal spelers het voor gezien. Sommigen stopten vrijwillig en anderen werden vanwege de bekende waslijst aan blessures gedwongen af te haken. Gelukkig kon dit worden opgevangen door spelers die stopten met het selectievoetbal, zoals René en Michael Loendersloot, Ronald en, wat later Wil Hubregtse, Peter van Oost, Johan Vink en Ronald Schouten. Met deze jongens wordt er sinds het seizoen 2007-2008 met veel plezier in de 2e Klasse C gespeeld en regelmatig is er nog de nodige actie te bespeuren.

Tradities

Over het algemeen kennen veteranen vaste gebruiken, rituelen en tradities. Zo ook de veteranen van de zondag. Eén van de tradities is de seizoensafsluiting na de laatste thuiswedstrijd. Onder het genot van een drankje, een warme maaltijd en live muziek wordt het seizoen vaarwel gezegd. Tevens worden “wasvrouw” Lilian van der Spek, die al 23 jaar de tenues er elke zondag pico bello uit laat zien, en Joke Teijn, Christia de Bruijn en Netty Kragt, die de spelers al jaren trouw van een drankje voorzien, in het zonnetje gezet met bloemen en een leuk cadeautje. Traditiegetrouw vragen de spelers vervolgens aan Chris of hij nog een jaartje door wil gaan met het leiderschap, waarvan hij al acht jaar roept dat hij er nu toch echt mee stopt.

Seizoensafsluiting

Toernooi Baardwijk te Waalwijk
 Staand vlnr: Chris van Dijk,
 Hans Vermegen, Wim
 Smitskamp, Wim Stok,
 Joop Bekenbroek,
 Theo Verschoor,
 Peter de Kooker, Wim de Man,
 Raymond, Arie v.d. Steen.
 Zittend vlnr: René Wolters,
 Ron de Bruyn, Hans de Kooker,
 Peter Verbeek, Bertus
 Hennekes, Lamber van Dijk

Een tweede traditie zijn de toernooien. Al sinds de dagen van SIOD worden de zondagveteranen zo tegen het einde van het seizoen uitgenodigd voor verschillende toernooien. Jammer genoeg heeft een aantal toernooien inmiddels opgehouden te bestaan.

Het oudste toernooi is dat van de voetbalvereniging Baardwijk en gaat terug tot 1987. Deze traditie is in dat jaar via de toenmalige sponsor begonnen als een vriendschappelijke wedstrijd tussen SIOD 4 en een zaterdagteam van Baardwijk uit Waalwijk als onderdeel van een gezellig uitje. Later is dit uitgegroeid tot een door Baardwijk georganiseerd toernooi, waaraan een groot aantal clubs uit Brabant meededen. In totaal werd het toernooi vier keer door onze Zondagveteranen gewonnen, onder andere in de voorbereiding op het fusieseizoen 1994-1995. In datzelfde jaar, aan het eind van het seizoen 1993-1994 werden ook de toernooien bij HWD en DEH gewonnen. Bij HWD werd in totaal acht keer aan het toernooi meegedaan en maar liefst vier keer gewonnen. Het toernooi stond vooral in het teken van de gezelligheid en bier. Voor beide ben je bij de Zondagveteranen aan het juiste adres. Helaas wordt het toernooi inmiddels niet meer georganiseerd. Aan het toernooi van DEH werd vijftien seizoenen meegedaan, hetgeen twee keer een eerste plaats opleverde. Een ander toernooi dat inmiddels niet meer wordt gespeeld, is dat van DCL, dat vroeger al meedeed aan het SIOD toernooi om de Oranjabokaal op Koninginnedag. In totaal waren de zondagveteranen hier vijftien keer bij en wisten het vier keer te winnen. Een absolute traditie is ook het jaarlijks trainingskamp in het tweede weekend van

Aangesloten bierpomp en
 Chris tapt een biertje voor
 iedereen

Veteranen Zondag 1, 2009-2010. Staand vlnr: Ahmed el Kouki, Peter de Kooker, Wil Hubregtse, René Wolters, Ronald Schouten, Richard Hoefman, Carlo Nijdam, Arie v.d. Spek, Hans de Kooker, Chris van Dijk. Zittend vlnr: Harold Ulijn, Ron de Bruyn, Johan Vink, Niels de Snoo, Lamber van Dijk, Narchell Elisabeth

januari onder leiding van Chris. Deze traditie is dertien jaar geleden met achttien man ingezet in Renesse. Inmiddels is het uitgegroeid tot een happening met dertig man (spelers, oud-spelers, supporters) in kamp Ahoy in Oosterhout. In de loop der tijd zijn in dit weekend vaste rituelen ontstaan, zoals het direct na aankomst op vrijdagmiddag aansluiten van de biertap en van de geluidsinstallatie. Voor dit laatste is Rob van Dijk verantwoordelijk.

Rond een uur of vier uur komen Christia de Bruijn en Aag van Dijk het avondeten voorbereiden dat vanaf een uur of half zeven door de heren op smaak wordt getest. Vroeger werd er de volgende dag na het ontbijt nog wel eens een potje gevoetbald, maar dat is er tegenwoordig niet meer bij. Ach ja, zo langzamerhand gaan de jaren tellen. In de achternamiddag wordt er richting het dorp getogen om te gaan borrelen en daarna te eten. Vervolgens wordt tot in de kleine uurtjes het dorp verkend en na een soms wat wankelende thuiskomst wordt iedereen die nog kan en wil door René van Reijswoud of Frans van Dijk verwend met een lekker uitsmijtertje. In de loop van de zondag zorgt Chris ervoor dat alle restjes van wat dan ook worden genuttigd en in de loop van de zondagmiddag wordt er weer huiswaarts getrokken. Gniffelend over het afgelopen weekend en zich verheugend op volgend jaar, maar ook beseffend dat het allemaal niet mogelijk zou zijn geweest zonder de inzet van sponsors als café Verschoor, de huidige shirtsponsor Van der Meer Havenservice, mensen als Christia en Aag en last but not least Chris van Dijk, die zich op zijn 73e jaar nog het vuur uit de sloffen loopt voor de Zondagveteranen. Hopelijk kan hij dat nog tot in lengte van jaren blijven doen!

Zaterdag Veteranen 2: Een goed en hecht stel

Start als Unicum 4

Dit jaar kan het huidige tweede veteranen elftal van de zaterdag zich opmaken voor haar 20-jarig jubileum. Onder impuls van de inmiddels 71-jarige en nog altijd als speler actieve Jan Vermeer werd in 1990 met het elftal gestart als Unicum 4. Het team bestond voor een deel uit spelers die in een ver en grijs verleden in het eerste van Unicum hadden gespeeld. Na twintig jaar is nog ongeveer 40% van de spelers uit die tijd actief in het huidige elftal van de tweede Zaterdagveteranen. Belangrijke pijlers die vanaf het begin het elftal dragen zijn Jan Steigenga, Ed Kooistra, Jan van Duijn, Arie Verkamman, Kees Wetsteyn en natuurlijk Jan Vermeer.

Naast de eerdergenoemde spelers werd in het seizoen 1990-1991 het toenmalige Unicum 4 aangevuld met onder andere Wim Devilee, Hugo van Wattum, Frans van der Vlist, Hans Stapelkamp, Leo Blok, Cor Keukelaar en Meindert van Willigen. In die dagen was Jan Vermeer zich al vroeg bewust van het feit dat het belangrijk was de avonturen van het team voor het nageslacht vast te leggen en begon met seizoenoverzichten, bestaande uit twee A4-tjes. Daarnaast hield specialist Cor Keukelaar, die beduidend beter kon cijferen dan voetballen, de rangen en standen bij. Qua resultaat was het eerste seizoen met een derde plaats zeer acceptabel.

Het seizoen daarop trad Jan Schildt al regelmatig op als vaste scheidsrechter voor Unicum 4. Elke twee weken wist hij de mannen redelijk in toom te houden, ondanks de aanwezigheid van praatgrage mannetjesputters als Hans Boshuizen en Wim Devilee. Het seizoen werd afgesloten in de middenmoot en Wim Devilee nam opnieuw alweer afscheid van het vierde elftal. Uiteindelijk deed de hele selectie dit om het seizoen daarna als Unicum 5 terug te keren.

In Unicum 5 debuteerde in 1992 de eerste van de twee Kooijen, Jan van der Kooij, in het huidige elftal. Een andere oudgediende, Rien Spek, keerde eveneens weer terug op het oude nest. De gevolgen van zijn terugkeer waren jarenlang voel- en hoorbaar. Als een rasechte buitenspeler figureerde hij soms geniaal en vaak onbegrepen langs de lange krijtlijnen van het veld. Volgens de overleveringen was Rien ook regelmatig onvindbaar of te laat, maar wist dat altijd, welbespraakt als hij was, met plausibel klinkende redenen te verklaren. Het seizoen werd met een vierde plaats op ranglijst afgesloten.

Pingelmoment

Het seizoen voorafgaand aan de fusie werd in de analen bijgeschreven als een topseizoen. Het seizoen werd voor een groot gedeelte gespeeld met invallers. Het vaste team werd geteisterd door vele langdurige blessures. Coach Vermeer moest, geheel tegen zijn gewoonte in, gebruik maken van maar liefst 25 verschillende spelers.

Jan Vermeer prepareert zich in zijn eigen hoekje

Van alle invallers bleven er twee behouden voor het team. De eerste was Sjaak van der Kooy en de tweede Warner van Wattum. De laatste vond dat hij in het eerste van Unicum als rechtsbuiten genoeg sprintjes had getrokken en werd de vaste keeper van Unicum 5. Warner zou ook een nieuwe traditie introduceren, namelijk het Jaarlijkse Pingelmoment Van Warner. Het Pingelmoment hield in dat Warner plotseling visioenen kreeg uit een ver verleden waarin hij nog als rechtsbuiten speelde. Vanuit zijn doel ging hij dan steevast op zoek naar een tegenstander, verloor uiteraard de bal en kreeg zo een doelpunt tegen. Dit tafereel werd gewoontegetrouw altijd bij een krappe voorsprong of gelijke stand uitgevoerd.

Warner van Wattum
vlak voor zijn
“pingelmoment”

Ondanks deze merkwaardige gewoonte werd Unicum 5 ongeslagen kampioen door in de voorlaatste wedstrijd van de concurrent te winnen. Volgens Unicum historici was het in de laatste vijftig jaar slechts twee maal eerder voorgekomen dat een elftal ongeslagen kampioen was geworden. Toevalligerwijs betrof één van die twee elftallen ook een vijfde elftal van Unicum. Unicum 5 werd door dit kampioenschap trouwens het allerlaatste kampioenselftal in de geschiedenis van Unicum.

In het eerste seizoen onder de vlag van Schiebroek '94 en spelend op het terrein van DESV/Schiebroek werd het elftal omgedoopt tot Schiebroek '94 6. Het vertrouwde terrein aan de Hazelaarweg werd voor één seizoen ingewisseld voor de velden van moedervereniging DESV/Schiebroek aan de Weegbreestraat. Het zou een enerverend seizoen worden met goed voetbal, gestaakte wedstrijden en discutabele beslissingen. De terugkeer van oude bekenden als Wim Devilee en Ed Vermaat deed het elftal goed. Oude bommen en veteranen moesten niet te veel meer willen verplaatsen en zeker niet te lang in een andere omgeving laten zitten. Het was daarom goed om na een jaar weer terug te keren op de vertrouwde grond aan de Hazelaarweg. De continuïteit van het elftal werd de volgende jaren de grootste kracht, maar soms ook de grootste zwakte. Het wisselbeleid werd weleens ter discussie gesteld, men wilde niet wisselen, weigerde van de wc te komen of men wilde zelfs niet invallen. Desondanks haalde Schiebroek '94 6 een keurige tweede plek. Het seizoen daarop was het elftal voor het derde achtereenvolgende voetbaljaargang ongewijzigd gebleven. Voor het eerst werd er ook aangetreden tegen een eerste elftal, namelijk dat van VDL. Zo herleefden voor sommige spelers oude tijden. Met verbazing werd gekeken naar de warming-up, geluisterd naar tactische tips en het geschreeuw langs de kant van een echte trainer. Ondanks deze imponerende verschijning van onze tegenstander, een officiële KNVB scheidsrechter op het veld en met publiek op de tribunes, wist het vijfde goed tegenstand te bieden. Een gelijkspel bleek, hoewel verdiend, net niet haalbaar, maar met een nipt 2-1 verlies viel te leven. Het seizoen werd met een prima vierde plaats afgesloten. Aan het einde van het seizoen werd besloten de seizoensverslagen uit te breiden met anekdotes, naast de rangen en standen.

Unicum 5, kampioen
 1993-1994. Staand vlnr:
 Frans van der Vlist, Hugo van
 Wattum, Warner van Wattum,
 Wim Devilee, Cor Keukelaar,
 Sjaak van der Kooij, Jan
 Vermeer, Arie Verkamman,
 Kees Wetsteyn. Zittend vlnr:
 Rien Spek, Jan van der Kooij,
 Jan van Duijn, Leo Blok,
 Frans Lunsingh,
 Edze Kooistra.
 Liggend: Arjan van 't Land

De millenniumwissel en later

De overgang naar de jaren nul ging ook aan het veteranenelftal niet voorbij. Met natuurlijk alle respect, de oudjes werden er niet jonger op en nieuw jong bloed was zeer welkom. Dit werd gevonden in de personen van Jaap Zeeuwen en Mark Stegers. De jongens brachten nieuw elan in het elftal. Zij pasten zich snel aan door met de meest merkwaardige smoezen af te zeggen of te laat te komen. Overigens is dit een fenomeen van alle tijden.

Verder nam Sjaak van der Kooij de verslaggeving over van Jan Vermeer die na tien jaar echt geen nieuwe invalshoeken voor het vertoonde spel meer kon verzinnen. Ook deed de digitalisering haar intrede. Wedstrijdenverslagen verschenen op internet en de seizoensboekjes werden voorzien van kleurenfoto's en nog uitgebreidere (vaak sterkere) verhalen. Er werden zelfs actiefoto's genomen die dan ook weer op internet of een in boekje terecht kwamen. Gelukkig werd de definitie wat onder actie werd verstaan buiten beschouwing gelaten dan wel fors opgerekt. Voor de rest bleef alles bij het oude, namelijk vergane glorie op achteraf velden. De achtergrond van het geploeter van de tweede Zaterdagveteranen veranderde echter wel. In 2001 werd er overschrijving aangevraagd naar de Goudse afdeling met zijn pittoreske dorpjes zoals Oudewater, Noorden, Driebruggen etc. In deze jaren werden ook de boottochten, georganiseerd door Leo Blok, een terugkerend ritueel. Niet door de grachten maar wel door de havens van Rotterdam. Ondanks twee kampioenschappen stond er trouwens opvallend weinig publiek langs de kade. Voordat er in de Goudse afdeling aangetreden werd, kende het team in het seizoen 2000-2001 nog een persoonlijke tragedie. In een wedstrijd tegen GTB werd rechter-spits Rien Spek tijdens de wedstrijd onwel. Door alert handelen van de tegenstander

Afzettingen zijn van alle tijden,
 Weekbrief Unicum, 1964

kon erger worden voorkomen. Rien werd overgedragen aan de ambulancebroeders. Later in het ziekenhuis werd een hartaanval geconstateerd. Het betekende een abrupt einde van Riens carrière. Gelukkig is Rien nu nog gezond en wel jaarlijks op de seizoensafsluiting aanwezig. Het seizoen kenmerkte zich nog meer in negatieve zin. Drie tegenstanders werden uit de competitie gehaald, terwijl er een aantal wedstrijden uit de hand liep. Er werd geëindigd als zesde van de negen ploegen die nog in de competitie waren en de tijd was rijp om over te stappen naar de Goudse afdeling. In het seizoen 2001-2002 keerde onze linkerspits Wim Devilee weer eens terug in het vierde elftal van Schiebroek '94. Dit zou toch echt de laatste keer zijn, volgens Wim dan. De rentree werd mede ingegeven doordat Schiebroek een dringend verzoek had ingediend bij de KNVB om niet meer in de Rotterdams afdeling te hoeven uitkomen. De belangen en de daaraan gekoppelde beleving bleken in Rotterdam te groot te zijn voor de ambities van het veteranenelftal. Desondanks werd de eerste wedstrijd in het pittoreske Alexanderpolder gespeeld. Het seizoen werd een verademing ten opzichte van de Rotterdamse afdeling en het vierde eindigde op een keurige derde plaats. Dit alles in een ambiance van respect voor elkaar en een gezamenlijk biertje na afloop. In het seizoen 2002-2003 werd nog meer jong bloed aan het vierde toegevoegd in de persoon van Erik van 't Zelfde. Uitkomend in de 8e reserveklasse van de KNVB werd het vierde voor de tweede maal in de geschiedenis van zijn bestaan ongeslagen kampioen. Ondanks dat er regelmatig in de welbekende, zeer krappe reserveshirts werd gespeeld, wist Schiebroek '94 4 toch nog voldoende conditie en ademhalingsruimte over te hebben om wekelijks de overwinning veilig te stellen. Onbeantwoorde vraag na het dragen van deze reserveshirts was of de shirts nu gekrompen waren of de mannen een pondje meer hadden genuttigd. De waarheid zal ongetwijfeld in het midden liggen.

Blessureleed

Door het kampioenschap kon er in het seizoen erna worden aangetreden in de 7e reserveklasse. Het werd een seizoen met veel blessureleed en opnieuw een afscheid halverwege het seizoen van Wim Devilee. Door de vele invallers en tekortkomingen in de bezetting eindigde het seizoen een beetje in mineur met een 8e plaats. Een aantal spelers opperde om maar te degraderen om het jaar daarop weer kampioen in de 8e Klasse te kunnen worden. Desondanks bleef het vierde acteren in de 7e Klasse, maar was versterking op korte termijn wel noodzakelijk. Mede hierdoor werd het strenge selectiebeleid enigszins versoepeld, wat resulteerde in één nieuwe speler. Helaas bleek maar weer eens dat haastige spoed zelden goed is. De nieuwe aanwinst kon het hoge niveau niet aan en moest helaas al weer snel afscheid nemen. Even leek het seizoen zich af te spelen in een soort Bananenrepubliek. Halverwege de competitie werd het seizoen gestopt en na de winterstop werd er opnieuw begonnen met dezelfde teams maar dan als veteranencompetitie. Een record werd ook gevestigd door Jan van Duyn: hij scoorde zes keer in één wedstrijd. Het merkwaardige halve seizoen werd als vijfde afgesloten.

Sinds de millenniumwisseling treedt het vierde elke donderdag in de trainingspartij aan tegen de veteranen van het derde. Over het algemeen wordt deze avond door het vierde elftal winnend afgesloten. In dit licht bezien werd 2005-2006 een gedenkwaardig seizoen. Niet door het vertoonde spel of de uitslagen, maar doordat het derde en vierde elkaar nu eens tegenkwamen in de competitie. Over de uitslag mag helaas niet gecorrespondeerd worden, maar het betekende voor Schiebroek'94 4 wel het einde in de 7e Klasse. Opvallend detail van het derde is dat de spelers regelmatig geblesseerd waren. Alleen als er tegen het vierde aangetreden moest worden, was iedereen opmerkelijk fit en beschikbaar.

Inmiddels had Frank Lunsingh de overstap van het derde naar het vierde gemaakt en werd Hugo Engelhard als nieuwe aanwinst gepresenteerd. Beiden bleken niet alleen aanwinsten, maar ook versterkingen met als gevolg dat het seizoen 2006-2007 opnieuw met een kampioenschap werd afgesloten. Deze keer geen ongeslagen status, maar een spannend competitieslot, waarbij de vraag uiteindelijk was wie er kampioen wilde worden. Het vierde dus!! Na dit hoogtepunt kondigde Warner van Wattum zijn afscheid aan en zou Erik van 't Zelfde deze zware taak de komende seizoenen op zich nemen. Het feest na de kampioenswedstrijd duurde zeker wel een half uur. Het is duidelijk dat het vierde geen echt bier- en feestelftal is.

Na de marteling van vrije zaterdagen, met de vrouw de stad in of naar de schoonfamilie, begon het seizoen 2007-2008 nagenoeg met dezelfde spelers. Het cijfer van het elftal werd weer eens veranderd in Schiebroek '94 5, maar verder bleef alles bij hetzelfde. Het werd een seizoen vol zelfwerkzaamheid, maar dan voornamelijk thuis. Hierdoor liep het basiselftal ernstig gevaar. Mede door de vrienden van het eerste zaterdag veteranen elftal kreeg de competitie toch nog enige glans. De grootste nederlaag ooit werd in deze competitie genoteerd en een wedstrijd met veertien tegendoelpunten is nooit grappig. Ander opmerkelijk feit was dat spelers tijdens de wedstrijd of in de rust misselijk werden. Nog altijd is onbekend of dit kwam door het vertoonde spel, de invulling van de avond daarvoor of beide. Verder namen de Jannen

Veteranen Zaterdag 2,
Kampioen 2006-2007.
Staan vlnr: Jaap Zeeuwen,
Erik van 't Zelfde,
Sjaak v.d. Kooij, Leo Blok,
Jan v. Duijn, Kees Wetsteyn,
Jan Vermeer, Jan Steigenga.
Zittend vlnr: Jan v.d. Kooij,
Mark Stegers,
Frank Lunsingh, Ed Kooistra,
Hugo Engelhard

Veteranen Zaterdag 2, 2009-2010. Staand vlnr: Kees Kalkman (scheidsrechter), Jan Steigenga, Kees Wetsteijn, Erik van 't Zelfde, Frank Lunsingh, Ries Voorhout, Jaap Zeeuwen, Leo Blok en Arie Verkamman. Zittend vlnr: Jan Vermeer, Bas Kany, Jaap Versluis, Martin Dekkers, Jan van Duijn en Hugo Engelhard. Niet op foto: Jan en Sjaak van der Kooij, Ed Kooistra, Mark Stegers en Ed Vermaat

Steigenga en Vermeer het opmerkelijke besluit de functie van laatste man in deeltijd te gaan bekleden. Voor het eerst ook werd het jaaroverzicht volledig in kleur gedrukt om de mooie eindstand, een derde plek, nog meer kleur te geven.

In het jaar van de kredietcrisis en de vele koersdalingen deed Schiebroek '94 5 zelf ook een magere duit in het lege zakje. Zo werd het zeer vertrouwde 4-4-2 systeem ingewisseld voor het oer-Hollandse 4-3-3. Dit werd mede ingegeven door de nieuwe aanwinst in de spits, Richard. Deze aanwinst was absoluut noodzakelijk omdat aan het begin van de competitie duidelijk was dat het elftal opnieuw te maken zou krijgen met de afwezigheid van een aantal spelers. Het laatste slechte nieuws was dat het elftal weer terug moest keren in de Rotterdamse competitie. De KNVB had aangegeven geen rekening meer te houden met de wensen van de verschillende elftallen. Na een uur voetbal in het nieuwe seizoen werd het systeem al in duigen geschopt. In de eerste wedstrijd kwam Hugo Engelhart al zo hard in botsing met de keeper van de tegenstander dat hij voor de rest van het seizoen uitgeschakeld werd. Na de langdurige blessures van Ed Vermaat en Mark Stegers kon dit er ook nog wel bij. Al met al werd het een moeizaam seizoen waarbij enkele oudgedienden langzaam toch aan het stoppen met voetbal gingen denken. Maar voorlopig is het gelukkig alleen bij "denken" gebleven!

Hoe verder?

Ondanks dat iedereen op zijn eigen manier zijn voetbalgeschiedenis zal hebben beleefd, kunnen we het er wel over eens zijn dat het onvergetelijke jaren zijn geweest.

Jaren waarin er in de verschillende teams met wederzijds respect met elkaar is opgetrokken. Het was een aaneenschakeling van een lach en een traan, komedie en tragedie, lief en leed, en geluk en rampspoed. Maar met terugblikken schieten we niet op. De toekomst, daar gaat het nu om. Zelfs bij veteranen. De vraag luidt dan ook: hoe nu verder?

Het antwoord op deze vraag is eigenlijk eenvoudig te geven. Immers, ondanks dat de toekomst op zich onzeker is, is het wel zeker dat de spieren al maar strammer worden, de hersencellen langzaam maar zeker minder vlotjes functioneren, de reservebank, evenals het buikje, steeds verder gevuld raakt en de Houten Jas in meer of mindere mate reeds aan de horizon gloort. Ja, soms, na iets wat voor een sprint door moet gaan, is op een zaterdag- of zondagmiddag de Houten Jas dichterbij dan de hoekvlag of het vijandelijke doel. Zo af en toe begint dan ook de realiteitszin door te dringen en beseffen we dat eens het voetballeven ten einde is. We zullen het dan moeten doen zonder onze inmiddels gezamenlijke donderdagavondpartijtjes. Zonder ook de onvergetelijke zaterdag- en zondagmiddagen, waarin de Derde Helft inmiddels veel belangrijker is geworden dan de andere twee. Niet in de laatste plaats omdat dit nu de sterkste wedstrijd helft is geworden.

Maar hoe lang nog voordat het zover is dat de bal definitief in de sloot belandt en de voetbalschoenen aan de wilgen bungelen? Deze vraag laat zich veel minder eenvoudig beantwoorden. In de eerste plaats omdat het CBS heeft voorspeld dat de gezonde levensverwachting nog verder zal stijgen. En wie langer leeft, kan ook langer doorwerken, en wie langer door kan werken, kan dus ook langer doorvoetballen. Dit is geheel in lijn met het nieuwe kabinetsbeleid. Een enkele fanatieke vakbondsvrouw zal echter wijzen op het zware beroep van "Schiebroeks Veteraan" en dat voor velen van hen de gezonde levensverwachting door overmatig drank- en snackgebruik na de wedstrijd altijd onder het Nederlands gemiddelde zal blijven liggen. Voor hen wordt een uitzonderingsregeling bepleit. Onzin natuurlijk, eens een gezonde Schiebroekse veteraan, altijd een gezonde Schiebroekse veteraan! Bovendien is de wetenschap inmiddels een aardig eind op streek met het klonen van stamcellen. Deze cellen kunnen zich tot elke gewenste gewone cel ontwikkelen. Aan de betreffende onderzoekers is gevraagd deze nieuwe technologie in eerste instantie te richten op het voorkomen van Alzheimer en Parkinson en onmiddellijk ter beschikking te stellen aan de Schiebroekse veteranen. Wellicht dat we dan de op dit moment meest gehoorde zin na de wedstrijd "hiervan hadden we niet mogen verliezen" kunnen ombuigen in "zo, weer gewonnen vandaag". Naar verluidt, staat men niet onwelwillend tegenover dit verzoek. Tot slot hebben de leiders van de Schiebroekse veteranen er bij de KNVB op aangedrongen een experiment op te zetten waarbij rollators in het veld zijn toegestaan. De KNVB schijnt wel oren naar dit experiment te hebben. Al met al is de tijdsspanne tussen nu en het moment van stoppen zeer ongewis. Wel kunnen we met zekerheid aannemen dat het vanwege de hiervoor beschreven ontwikkelingen nog enige tijd zal duren voordat het zover zal zijn. Tot dat moment is het nog: de Schiebroekse Veteraan blijft voor altijd bestaan!

De hoekvlag is (te) ver weg en een gevuld veteranenbuikje

Schiebroek '94 en de toekomst

Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst

Hebben de veteranen een heel voetballeven achter de rug, de junioren hebben het nog allemaal voor zich. Zij vormen als het ware de kiemen van waaruit onze vereniging zich in de toekomst zal ontwikkelen. Niet voor niets is er bij Schiebroek '94 veel aandacht voor de jeugd. Dat is nodig, want was het vroeger de gewoonte zaak van de wereld dat je "op voetbal ging", tegenwoordig kan de jeugd kiezen uit talloze andere sporten en vormen van vrijetijdsbesteding. De concurrentie om de jeugd aan zich te binden, is, om het zo te zeggen, moordend. Daarbij komt nog eens bij dat veel jongeren een bijbaantje hebben en minder tijd aan het verenigingsleven kunnen en vaak ook willen besteden. Kortom, het is niet alleen zaak jeugdige voetballertjes aan te trekken, maar ze ook te behouden.

In het verleden is eveneens veel aandacht geweest voor de jeugd. Wie herinnert zich de voetbalkampen in Zeist, de jeugdtoernooien, de uitjes in binnen- en buitenland niet? Al aan het eind van jaren vijftig had Unicum jonge voetballers uit het Engelse Somerset op bezoek en jeugdelftallen van Schiebroek speelden in de jaren zeventig toernooien in Duitsland. DESV/Schiebroek had eind jaren tachtig een soort uitwisselingsprogramma met Huncote in Engeland, georganiseerd door Martin Zwier. In het voorjaar kwamen de Engelse voetballertjes naar Rotterdam en in het najaar ging de jeugd van DESV/Schiebroek naar Huncote. Gelogeed werd er veelal bij gastgezinnen.

In feite zijn jeugdvoetbal, plezier en toernooien in binnen- en buitenland onlosmakelijk met elkaar verbonden. Het is een traditie die Schiebroek '94 graag in ere houdt en daar heel veel voor over heeft.

Op het moment dat Schiebroek '94 ontstond, was er een uitstekende basis voor de jeugd gelegd. Voor de fusie van de moederverenigingen waren de jeugdafdelingen van SIOD en Unicum namelijk al samengevoegd. En niet zonder succes! Het vlaggenschip van de jeugd, A1, was in de seizoe-

ENGELANDREIS 1988

Vrijdag 14 oktober a.s. gaan we weer naar Huncote - Leicester, dit keer voor 4 dagen.
Wij gaan er voetballen met een C/D en een D/E - combinatie. Spelers en ouders, supporters die aan deze reis willen deelnemen, dienen dit binnen 14 dagen kenbaar te maken door f 35,- inschrijfgeld per persoon te voldoen/over te maken op Giro : 5206330 t.n.v. M. Zwier, Molenvijver 25a te Rotterdam met vermelding "Huncote".
Gezien de grote belangstelling voor deze reis is het belangrijk dat u zich z.s.m. opgeeft, tel: 4223124, het aantal plaatsen is beperkt.
De juiste kosten zijn nog niet bekend maar zullen voor de jeugd die bij gastgezinnen ondergebracht wordt + f 135,- bedragen, de ouderen excl.
Hotel : f 160,-, kosten Hotel + f 45,- per nacht.
Ook kunt u bij gastgezinnen ondergebracht worden dat scheelt u een aanzienlijk bedrag.

MARTIN ZWIER

Huncote (Engeland), eind jaren '80

Unicum/SIOD B1,
1992-1993

Unicum / SIOD A1,
kampioen 1993-1994

nen 1992-1993 en 1993-1994 glorieus kampioen geworden, terwijl ook B1 onder de bezielende leiding van Frans v.d. Water en Hans Teijn aansprekende resultaten boekte. Bijzonder is dat van deze lichterling een aantal spelers, zoals Arjan Donker, Bert Donker, Ruben Mijsbergen, David Stolk, Sander v.d. Water, nog altijd bij Schiebroek '94 speelt. In het eerste jaar van de fusie werden de successen gecontinueerd, want naast A1 werd ook nog een aantal andere elftallen kampioen. Bijvoorbeeld C1 onder leiding van Louis Gomez, die in het midden van de negentiger jaren nog in de voorloper van de Eerste Zaterdagveteranen acteerde en in 2009 met een eigen team, de Nenijs Boys, bijna het Adema-toernooi won.

Niet alleen liep het voetballend aanvankelijk op rolletjes, ook de integratie van de jeugd verliep soepel. In de eerste plaats was dit het gevolg van de grote aandacht die hieraan door Ger Jansen en Marc van Gompel werd geschonken. Na een jaar of twee droegen beiden hun taken over aan Guus Pieters. Marc werd weer jeugdleider en organiseerde daarnaast ook de jeugdkampen, onder andere in Neerpelt. Een aantal jaren later heeft hij onze vereniging verlaten om in zijn woonplaats jeugdleider te worden. Helaas heeft hij dit niet al te lang kunnen doen, want Marc kwam bij een tragisch zwemongeval om het leven. Ger Jansen nam zitting in het bestuur van Schiebroek '94.

Neerpelt, eind jaren
negentig

Een andere reden voor het vlotjes verlopende integratieproces was dat veel spelers elkaar al kenden van “straat” of “school”. Wat dit laatste betreft, hebben de Goede Herderschool en de Fatimaschool een belangrijke rol gespeeld. De eerste voor de wat oudere jeugd en de Fatimaschool aan de Larikslaan voor de jongere jeugd. Een aantal leerlingen ervan werd lid van Schiebroek '94 en namen hun vriendjes en klasgenootjes mee. Een aanzienlijk deel ervan voetbalt nu nog steeds bij Schiebroek '94. Dit mag gerust uniek worden genoemd, omdat veel junioren afhaken op het moment van de overstap van de B- naar de A-junioren of van de A-junioren naar de senioren. De redenen hiervan liggen vooral in de sfeer van andere interesses, bijbaantjes en studie. We zien dan ook dat er in sommige seizoenen geen A-teams zijn, zoals bijvoorbeeld in het seizoen 2007-2008, terwijl Schiebroek '94 eigenlijk altijd wel beschikt heeft over

een behoorlijk aantal jongere teams. Hierin hebben de verjonging van de wijk Schiebroek, alsmede de bouw van de nieuwe buurt aan de Hoge Limiet een aanzienlijk aandeel gehad. Ondanks deze op zich gunstige leeftijdsopbouw heeft de jeugdafdeling het in de jaren negentig niet bepaald gemakkelijk gehad. Dit werd niet zo zeer veroorzaakt door het grote verloop aan elftalvaarders, want dat is meestal het geval, maar vooral door het feit dat er te veel wisselingen op bestuurlijk vlak waren. In feite was er sprake van een instabiele situatie. Echter, dankzij de ontembare inzet van mensen als Eric en Renee Bronswijk, Arnold Simonis, Ronald Schouten, Marc van Gompel, Rob Meijer, Hans Teijn, Wim Roojers, Guus Pieters en Joop Hoek voor de jeugd, hebben de kinderen hier niet al te veel van gemerkt en, net als de leiders trouwens, een fantastische tijd gehad met alles wat erbij hoort, zoals bijvoorbeeld onvergetelijke kampen in Neerpelt en Zeist en zelfs

Kamp Zeist

“We deden altijd een nachtelijke dropping. Op een zeker moment waren de leiders Erik Bronswijk, Ronald Schouten en Arnold Simonis de weg kwijt. Eerst waren we op een militair oefenterrein en ineens stonden we voor het hek van kamp Zeist. Zwaar bewaakt vanwege het Lockerbie proces. Wilde er nog eentje over het hek klimmen! Na een tijdje mochten we gelukkig naar onze eigen basis bellen en werden we opgehaald. De kinderen waren zo uitgeput en hongerig dat er wel vijf broodjes worst de man ingingen”.

C1, winnaar in Duitsland, 2000

kampioenschappen. Zo kon C1 in het seizoen 1999-2000 als kampioen worden gehuldigd. Alsof het allemaal nog niet genoeg was, werd in dat jaar door C1 ook een internationaal toernooi in Duitsland gewonnen. Tijdens dat toernooi werd Jim van der Tak door niemand minder dan de befaamde Duitse “National Torwart” Sepp Meier uitgeroepen tot beste keeper van het toernooi. Al deze successen werden overschaduwd door het overlijden van de leider van C1, de heer Maat.

Onrustig

Ook na 2000 was het nog een aantal jaren op bestuurlijk vlak onrustig, wat E1 niet belette om in het seizoen 2000-2001 kampioen te worden. In feite was er geen jeugdbestuur en was er eerder sprake van “trekkers” en “jeugdcoördinatoren”. Ook nu weer zien we een aantal mensen dat de kar trekt en de schouders eronder zet om de jeugd een zo mooi mogelijke tijd te bezorgen. Naast de reeds genoemden, zijn dit Jaap Buitelaar, Roel van de Ree, Eric Feenstra, Arjan van 't Land en Wilko Poulie. Langzamerhand kristalliseerde zich een beleid uit, uitmondend in technische beleidsplannen van Eric Feenstra en Arjan van 't Land.

Eén van de resultaten ervan was een meer gerichte begeleiding van de jeugd, van A tot mini's. Zo doorliepen in 2006 vijftien (!) jeugdtrainers met goed gevolg de D-module van de KNVB trainerscursus: Jan Dwarswaard, John Hertstein, Peter van de Heuvel, Mirjam Hoogmoed, Hans Kuhn, Jeroen Landesbergen, Ashwin Meijer, Carlo Nijdam, Ronald Schouten, Jörgen Teijn, Hans Teijn, Ruud Verbrugh, Stefan Vonk, Theo van Zanten en Bob van Zuilekom.

Ondanks het feit dat de jeugdafdeling nog niet echt gestructureerd genoemd kon worden, werden er in de afgelopen tien jaar, dankzij de inzet van velen, toch weer

Meester Bil is gevlogen

“Meester Bil had een enorme aardappel in z'n strot (hij schijnt 'rechten' te hebben gestuudeerd) en twee zootjes voetballen bij de jeugd. Hij liep de hele dag foto's te maken. Op een zeker moment had hij een hele collage gemaakt. Iedereen bestelde foto's, maar er moest wel gelijk betaald worden. Nou, een tijdje later was meester Bil gevlogen en de foto's moeten we nog krijgen”.

F-jes in actie en strandtraining

D-tjes (rechts)

de nodige toernooien en kampen georganiseerd of eraan deelgenomen. Het zijn er te veel om allemaal op te noemen en jammer genoeg is er links en rechts ook wat beeldmateriaal verdwenen. Eén van de meest spraakmakende toernooien is wel het internationale jeugdtoernooi in 2002 geweest. Het werd onder leiding van hoofdcoördinator Arnold Simonis samen met Hans Teijn, Ronald Schouten en Humphrey Breinburg door Schiebroek '94 georganiseerd. Schiebroek '94 onderhoudt nog altijd contact met een jeugdspeler die naar Engeland was verhuisd en er werd geopperd dat het leuk zou zijn een Engels team hier te ontvangen. Via Henry Bakker liepen er contacten met Langförden in Duitsland, terwijl er ook banden met teams in België waren. Van het een kwam het ander en zo ging er, mede dankzij de nodige sponsors en de inzet van 57 (!) vrijwilligers, vanaf vrijdagavond 10 mei 2002 bij Schiebroek '94 een internationaal toernooi met ongeveer 120 junioren in de leeftijd tussen de 10 en 12 jaar van start. Het motto was "Against and with each other" en de deelnemende buitenlandse teams waren SVBW Langförden (Duitsland), Lindelhoeven (België) en Flixton Town (Engeland). Naast twee teams van Schiebroek '94 was uit eigen land ook Zestienhoven van de partij. Geslapen werd er in grote tenten op ons complex. Na het optrekken van de wedstrijddampen ging Lindelhoeven er met de titel vandoor. Onze zuiderburen vergaarden dertien punten. Tweede werden onze oosterburen met

E1 kampioen 2000-2001.

Staan vlnr:

Ronald Schouten,

Jeffrey Cabaret, Milan,

Arjan Landesbergen,

Joris de Leeuw,

Marcel van Eijlen,

Peter Cabaret. Zittend vlnr:

Alysia Schouten,

Vincent Bredius,

Jean-Paul Sauerbier,

Melvin Schouten,

Matty Haupler

tien punten en daarna volgden Zestienhoven, Schiebroek '94 D1 en Flixton Town met respectievelijk acht, zeven en vier punten. Hekensluiter was Schiebroek '94 D2 dat geen enkel punt bij elkaar wist te sprokkelen. Uitgeroepen, onder meer door Glenn Loovens (Feyenoord, nu Celtic), tot beste speler van het toernooi werd Alexander Rufferd van Langförden. Het jaar daarop werd het toernooi in Manchester gehouden, waar ook nog teams uit Ierland en Wales meededen. In 2004 waren de D-tjes inmiddels C-tjes geworden en was Lindelhoeven de organiserende partij. Schiebroek '94 reikte tot aan de finale, maar moest in een zinderende wedstrijd tegen de gastheren in blessuretijd het onderspit delven. Vervolgens organiseerde Mullingar (Ierland) het toernooi. Daarna was Wales in 2006 aan de beurt om het toernooi te regelen, maar helaas haakten de Welshmen af.

Fair play

Naast deze toernooien zijn er natuurlijk nog talloze andere geweest, bijvoorbeeld in Enschede, waar B1 in

Vrijwilligers en "slaapgerei": internationaal jeugdtoernooi Schiebroek '94, 2002

Deelnemende teams, internationaal jeugdtoernooi Schiebroek '94, 2002

D2 in België (2006)

Quincy en Roland (C1) in België (2008)

C1 in Denemarken (2009): Staand vlnr:
 Peter Vrederegret (leider), Jurriën Minke,
 Rakheem Shermarkia, Roland van Deelen,
 Lucas van Kan, Ricardo Pors, Quincy Suurbach,
 Kwint van Leersum, Daniël van Dam, Elmar van de
 Ree en Wilko Poulie (trainer/coach). Zittend vlnr:
 Mitchell Vrederegret, Dominick van Beelen,
 Matthijs Bronswijk, Mohammed Mokhtari, Jeffrey Vos

2007 de eerste plaats uit het vuur sleepte, Arnhem en Bergen op Zoom. In 2005 ging een C/B combinatie na een aantal jaren weer naar Langförden in Duitsland. Verder speelden D1 en D2 in 2006 een toernooi in België, evenals C1 en C2 die in 2008 meededen aan de Beukencup te Hasselt. In datzelfde jaar won C1 daar de "fair play-prijs", uitgerust met shirts waarop "ik ben tegen zinloos geweld" gedrukt stond. Een jaar later deed C1 mee aan een enorm groot toernooi in Denemarken (Norhalne Cup): maar liefst 500 ploegen speelden verdeeld over 200 velden.

Naast al dit internationale en nationale toernooigeweld mogen we niet vergeten dat er jaarlijks aan het eind van het seizoen een zeer succesvol onderling jeugdtoernooi en jeugdkamp worden georganiseerd. Aandacht voor de jeugd is er ook op andere terreinen: jaarlijks bezoekt Sint Schildt trouw Schiebroek '94 en regelmatig kan de oudere jeugd zich tijdens de disco uitleven.

Langzaam maar zeker werd de jeugdafdeling meer gestroomlijnd en gestructureerd en vanaf het seizoen 2008-2009 is er een jeugdbestuur actief dat voor een technisch en organisatorisch beleidsplan heeft gezorgd. In het seizoen 2009-2010 is Wilko Poulie voorzitter van het jeugdbestuur. Verder bestaat het bestuur uit Helle Verschuur (secretaris), Hans Teijn (wedstrijdsecretaris junioren), Carlo Nijdam (wedstrijdsecretaris pupillen), Renee Bronswijk (algemene zaken activiteiten) en Peter Vrederegret (algemene zaken toernooien). Meer en meer werd de nieuwe aanpak zichtbaar. Zo werd er bijvoorbeeld in 2008 dankzij de clubsponsors een voetbalclinic voor de jeugd gehouden, verzorgd door oud-Feyenoorder en oud-international Ben Wijnstekers. Ook

Vlnr: Sint Schildt op bezoek, afsluitingsdag en de jeugddisco

A1 kampioen, 2005-2006. Staand vlnr: Martijn van Oostenbrugge (leider), Kelvin van Dijk, Iwan Tung, Coen Brouwer, Desmond Peters, Chris de Witte, Thomas Legerstee, Thigo Faber, Daniel Koppele, Hans Teijn (trainer). Zittend: Bob van Zuilekom, Lennaart Wiltjer, Steven Wiltjer, Wesley Verschuuren, Ashwin Meyer, Marvin Roos, Tim Haupler, Coen Aartsma

voor wat betreft de resultaten werden de gevolgen van de “herstructurering” steeds tastbaarder: in 2006 werd A1 kampioen en won in 2009 een zaalvoetbaltoernooi, en in 2007 was F2 het sterkst in de competitie, terwijl D1 zowel in 2007 als in 2008 met de hoogste eer ging strijken. In dat laatste jaar toonde C1 zich ook een ware cupfighter en werd de halve finale van de beker gehaald.

Opvallend was verder het in de loop der jaren goede presteren van een meisjesteam onder leiding van “Opa Calon”, Ger Jansen, Marlin Schouten, Jörgen Teijn, Ronald Schouten, Arie Verkamman en nu Hans Teijn als trainer en Marlin Schouten als leidster. Inmiddels zijn de meisjes jonge dames geworden en wellicht beschikken we komend seizoen sinds 2004 weer over een damsteam dat de successen van de dames van Schiebroek en DESV/Schiebroek uit lang vervlogen tijden en van de Schiebroek '94 dames kan evenaren of zelfs overtreffen. Aan het talent van de dames zal het niet liggen. Aan de inzet van de begeleiders ook niet. En dat geldt natuurlijk ook voor allen die zich de afgelopen jaren hebben ingespannen voor de jeugd. Chapeau!!

De meiden van "Opa Calon en Marlin Schouten", (2003), Staand vlnr: "opa Calon" (trainer), Naomi Brammerloo, Anne Keesmaat, Elvira Besseling, Lise Tenbrug, Lisa van Kan. Zittend vlnr: Anne Tuin, Fransien Dalinghuis, Lieke van Dam, Kirsten Drost, Zoë Faber, Sophie Aartsma. Niet op foto: Alysia Schouten, Marlin Schouten (leidster)

D1 kampioen (2007). Staand vlnr: Elmar van de Ree, Quinten van Oers, Daniël van Dam, Bente van de Velde, Jeffrey Vos, Kwint van Leersum, Simon Koeleman en Peter van de Heuvel (trainer/coach). Zittend vlnr: Lucas van Kan, Mitchell Vredereg, Ricardo Pors, Maarten van der Tuijn, Rakheem Shermarkia, Delano de Wilde

F2 kampioen (2007). Staand vlnr: Ron Verschuuren (trainer/coach), Bas Gundlach, Arjan Kagei, Hester Van Dord, Lars Nederlof, Jens van Gijzelen (achter), Rocky Verschuuren, Tom Alma, Steven Richardson, Hannah Straetemans

Een blik in de verte

Tot nu toe hebben we, zelfs waar het onze jeugd betreft, teruggekeken op het verleden. Soms op het verre verleden, dan weer op het meer recente. Zo hebben we ons een goed beeld kunnen vormen over waar we vandaan komen en hoe we er voor staan. De volgende stap is dat we ons bezig houden met de vraag waar we als Schiebroek '94 naar toe willen.

Een les die we uit het verleden hebben kunnen leren, is dat de invloed van ontwikkelingen van buiten het voetbal groot is. Tegelijkertijd is ook gebleken dat Schiebroek '94 door het juiste beleid van de laatste jaren goed in staat is geweest mee te bewegen met die ontwikkelingen en er zijn voordeel mee heeft kunnen doen. Het fraaie kunstgrasveld en de verbouwing van de kleedkamers zijn niet zo maar uit de lucht komen vallen. Niet bezig zijn met de toekomst is dus geen optie, want dan “overkomen”, of liever gezegd “overvalen” toekomstige ontwikkelingen onze club en rest Schiebroek '94 niets anders dan een soort slachtofferrol. Dat kan natuurlijk nooit de bedoeling zijn en daarom heeft Schiebroek '94 een beleidsplan voor de toekomst tot 2015 opgesteld. Ook wetende dat je de toekomst niet kunt voorspellen, maar er wel rekening mee moet houden. Daarom is zo'n beleidsplan niet in ijzer gegoten en moet regelmatig onder invloed van allerlei ontwikkelingen worden bijgesteld.

Uitgangspunt bij het denken over de toekomst van Schiebroek '94 is dat we als vereniging een missie hebben en een visie op hoe we die missie willen invullen. Dit geeft aan waar we als vereniging voor staan en vormt als het ware het kompas waarop we moeten varen.

Vanuit deze missie en visie wil Schiebroek '94 nu en in de toekomst een totaal voetbalkpakket aanbieden en verzorgen ten behoeve van senioren, junioren, pupillen, dames/meisjes en G-Voetbal in de wijk Schiebroek op zowel de zaterdag als de zondag. Dit willen we bereiken op een financieel gezonde basis en met inzet en ondersteuning van alle leden, jeugdleden en hun ouders/verzorgers.

Voor de standaardelftallen speelt het prestatieve element van de voetbalsport een belangrijke rol. Voor de korte termijn willen we van ons eerste zaterdagteam een stabiele 3e Klasser maken. Vanuit deze basis willen we de stap maken naar de 2e Klasse. Bij het eerste zondagteam streven we naar promotie naar de 3e Klasse. De doelstelling op langere termijn voor zowel de seniorenselectie van de zaterdag als de zondag, is het bereiken van de 1e Klasse. De tweede selectieteam zullen dan

Missie Schiebroek '94

Onze vereniging heeft als missie het bieden van de mogelijkheid tot het bedrijven van de voetbalsport voor ieder die zich wil conformeren aan de doelstellingen en uitgangspunten van de vereniging. Dit wil Schiebroek '94 gestalte geven vanuit de visie dat onze club wil functioneren in een veelvormige samenleving waarbinnen ieder mens een eigen plaats mag hebben en waarbij, vanuit een basishouding van wederzijds respect, geen onderscheid wordt gemaakt naar afkomst of geaardheid.

natuurlijk op een vergelijkbaar niveau moeten gaan spelen. Voor de overige senioren ligt de nadruk op het recreatieve element van de voetbalsport. Bij de jeugd willen we drie teams per leeftijdscategorie kunnen formeren. De nadruk wordt gelegd op plezier en ontwikkeling van voetbalvaardigheden. Verder streeft Schiebroek '94 naar het voortzetten van de dames/meisjes-afdeling en zal zich inzetten voor blijvende ondersteuning en begeleiding van het G-voetbal.

Schiebroek '94 wil ook een duidelijke maatschappelijke taak vervullen. Daarom zal Schiebroek '94 een ontmoetingsplaats zijn, waar de leden ook buiten het voetballen elkaar kunnen treffen. Gezelligheid dient een belangrijk kenmerk van onze club te zijn en te blijven. Om dit te realiseren, zullen talloze activiteiten worden georganiseerd, zoals jeugdkamp, toernooien, feestavonden. Wij streven ernaar dat onze vereniging kan blijven bestaan en zelfs groeien met behoud van de sfeer, de normen en waarden die ons na aan het hart liggen.

Schiebroek '94 kan echter uitsluitend als vereniging functioneren en bovenstaande doelstellingen bereiken als alle leden en/of ouders bereid zijn zich in hun vrije tijd voor de vereniging in te zetten. Ook onze jeugdleden worden vanaf een bepaalde leeftijd aangemoedigd een bijdrage te leveren aan het draaiend houden van de vereniging. We zullen met z'n allen moeten leren dat Schiebroek '94 niet alleen heel veel moois te bieden heeft, maar ook iets van ons vraagt. "Met elkaar, voor elkaar", is en blijft daarom ons motto.

Op deze wijze zien we het gedachtegoed van onze moederverenigingen weer terug in Schiebroek '94 en is de cirkel rond. We zijn DOOR EENDRACHT SAAM VERBONDEN een UNICUM in de wijk SCHIEBROEK en sportief en maatschappelijk SCOREN IS ONS DOEL.

Verantwoording

In het najaar van 2009 is door de jubileumcommissie die de festiviteiten rond het 100-jarig bestaan organiseerde besloten tot het uitbrengen van een jubileumboek. Voor het samenstellen ervan werd een aparte commissie in het leven geroepen. Deze werd in de wandelgangen aangeduid als “de Boekenclub”, samengesteld uit leden van de verschillende moederverenigingen. Na een wisseling van de wacht bestond de Boekenclub uit Aad Copier, Leo Janssen, Jan Steigenga en Martin van de Lindt (voorzitter). Later heeft de Boekenclub welkome versterking gekregen van Christa Bouwens en Ger Jansen.

Eén van de eerste vragen die we onszelf hebben gesteld, was wat het doel van het boekje moest zijn. Moest het bijvoorbeeld een compleet en feitelijk beeld geven van alle ontwikkelingen vanaf de oprichting van SIOD in 1910 tot op heden? Of moest het meer een beeld oproepen van een aantal essentiële en karakteristieke gebeurtenissen door de tijd heen?

Al snel werd gekozen voor de tweede insteek, zonder overigens de pretentie te hebben ook hierin compleet te willen zijn. Niet alleen werd het streven naar een compleet overzicht onwenselijk geacht, omdat men eigenlijk nooit alle feiten kent, maar ook bleek veel informatie niet meer te achterhalen. In de eerste plaats, omdat de moederverenigingen, zeker de laatste jaren, geen archivaris meer kenden. Ook binnen Schiebroek '94 is dat een onbekend fenomeen. De Boekenclub dringt er dan ook bij het bestuur op aan een archivaris voor Schiebroek '94 aan te stellen. Ten tweede was na de fusie veel informatie van de verschillende verenigingen letterlijk in het water gevallen: de container waarin de documenten lagen opgeslagen, bleek lek en veel stukken waren onherstelbaar beschadigd en onleesbaar.

Het gevolg ervan was dat de informatie over leuke, karakteristieke en essentiële gebeurtenissen versnipperd was over een groot aantal bronnen: het geheugen van leden van Schiebroek '94 en van de moederverenigingen, clubbladen, kranten, oude jubileumboeken, losse foto's, fotoalbums, verslagen van vergaderingen en al dan niet sterke verhalen.

De Boekenclub heeft al deze bronnen zo evenwichtig mogelijk geraadpleegd en naar eer en geweten gebruikt voor het samenstellen van het jubileumboek. Tegelijkertijd beseffen we dat we ongetwijfeld dingen vergeten zijn of anders hebben geïnterpreteerd dan de lezer. Wij hopen dat het toch heeft geleid tot een voor velen herkenbare beschrijving van verleden en heden, dat u het met veel plezier heeft gelezen, dat het een mooi plekje in uw boekenkast heeft gekregen en dat u er af en toe nog eens op zult teruggrijpen.

Tot slot wil ik, namens de Boekenclub, allen bedanken, die op de een of andere manier een bijdrage aan het jubileumboek hebben geleverd. Speciale dank gaat uit naar Chris en Lamber van Dijk, Sjaak van der Kooij, Arjan van 't Land, Rinus Verhart, Jan Vermeer en Wouter van der Voordt voor de tekstuele bijdragen en naar Ina Kok voor het redigeerwerk.

Martin van de Lindt

De Boekenclub. Vlnr: Ger Jansen, Martin van de Lindt, Jan Steigenga, Leo Janssen, Aad Copier. Niet op foto: Christa Bouwens

Foto's seniorenteams 2009-2010

Zaterdag 1, John van Leeuwen

Staannd vlnr: John van Leeuwen (trainer), Rob van Wolferen (grensrechter), Melvin Francis, Wayne Delgado Dos Santos, Sander van der Velde, Eric Feenstra, Jaap Koeman, Bert Donker, Barry Brandenburg, Fred Bongers (verzorger). Zittend vlnr: Bekir Acar, Tedros Ahferom, Michael Fredriks, Michael Smits Schouten, Jasper Breusers, Fernando Rocha Fortes, Vincent Velt. Afwezig: Ronald Kramer (leider), Melvin Lieven en Dennis Uithol

Zondag 1, Piet van Veen

Bovenste rij vlnr: Carlo Nijdam, Kevin van Duijl, Jala Hamzaoui, José Reyes, Hanza Hamzaoui, Fooaad Oilad Adj Amar, Marlin Schouten. Middelste rij vlnr: Piet van Veen (trainer), Hans Teijn, Jörgen Teijn, Tony Teixeira, Patrick Snieder, Remco Toebes, Duncan Breinburg, Rashid el Ouachoun, Ronald Schouten, Leo Janssen. Onderste rij vlnr: Tim Maat, André Kitoko, Ashwin Meijer, Farid Belghanou, Mohammed Jardi, Roza Akbaba

Zaterdag 2, John van Leeuwen, Pascal van der Ven, Rob van Wolferen

Staannd vlnr: Ruud Jansen, Pascal van der Ven (leider), Ivo Correia, Marcellino Pronk, Martijn de Bruin, Ron Fransen, Arne Labordus, Boy Anterman, Bilal El Foursi, John van Leeuwen (trainer). Zittend vlnr: Rinus Verhart, Michael Pijnenburg, Ricardo van der Gaauw, Martin Stolk, Marciano Somohardjo, Nenad Tanaskovic, Marc van der Steeg. Afwezig: Sander van der Water.

Zondag 2

Staand vlnr: Johan Toebees (grensrechter), Farid Belgao, Mourad Ben Seddik, Marvin Mühlenbruch, Arnold Simons, Danny Goedhart, Jos Muskiet, Toni Teixeira. Zittend vlnr: Addel Ben Seddik, Ed Adema, Bert de Vos, Aad Copier, Sam v.d. Heijden, Rens Westhuis, Remco Toebees, Duncan Breinburg

Zaterdag 3

Staand vlnr: Henk Verbeek, Rene de Man, Richard de Man, Marco Doorn, Maurice Fuykschot, Michel Doorn, Perry Tieleman, Sebastiaan de Wild, Richard Lucas. Zittend vlnr: Carlos Ino, Martijn Torenvlied, Dave van Herk, Alvin Berchoux, Peter Ruseler, Ronald Stoutjesdijk, Arjan Lubbe. Liggend: Sebastiaan Rolloos. Niet op foto: Jon Hulst, Steven Dijkshoorn, Erik Hendriks

Zaterdag 4

Staand vlnr: Koos de Snoo (coach), Mark Ackermans, Richard de Winter, Steven Looren de Jong, Perry Bloot, Ricardo Kroon, Marcel Kaptein, Narchell Elisabeth, Jaap van der Meer Jr, Jaap van der Meer Sr (leider), Zittend vlnr: Martijn van Oostenbrugge, Niels de Snoo, John Hertstein, Wouter van der Voordt, Guido Groeneweg, Michael van Ballegoie, Pascal de Klerk. Niet op foto: Leo de Klerk

Zaterdag 5

Staand vlnr: Nourine Chara, Jeroen Patings, Raymond Blatter, Edwin Uijtdewilligen, Raymond Jansen, Volkan Bozdogan. Zittend, vlnr: Kevin Montaudon, Patrick Breijer, Alex Eenhoorn, Rodrique van Genen, Peter Kruys

NB: In de loop van het seizoen is het elftal opgegeven vanwege een te smalle basis. De spelers zijn naar eigen keuze verdeeld over andere teams

G-team

Staan vlnr: Michail Kontos, Sahied Jokhoe, Nicolai Tieleman, Fred van Meerkerk, Cristiaan Soares, Stephan Molle, Carla dos Santos (leidster). Zittend vlnr: Ruud Alferink, Jerry Groothuizen, Cristiano Soares, David Jas, Terence Patra, Pascal Wijdemans. Liggend: Patrick Nassy. Niet op foto: Ronald Kramer, Rinus Verhart

Zaterdag veteranen 1

Staan vlnr: Onno Sonbeek, Max Havelaar, Remco Boshuizen, René van der Gaauw, Raymond Blatter, Sander Barto, Egbert Davids, Robert Verduijn, Cor Pijnenburg, Ronald Hoogenboom, Martin van de Lindt, Hans Peter Olthof, Rob Overgaauw, Jan Rotmans, Gerhard Snaathorst, Henk van den Berg (scheidsrechter). Zittend vlnr: Nourdin Chara, Rodrique van Genen, Alex Katz, Leo Boer, Henk van Oost, Giovanni Ostolani, David Huijzer, Ger Henkelman, Gerrit Overgaauw. Niet op foto: Wim Haring, Rien de Klerk

Zondag veteranen 1

Staan vlnr: Ahmed el Kouki, Peter de Kooker, Wil Hubregtse, René Wolters, Ronald Schouten, Richard Hoefman, Carlo Nijdam, Arie v.d. Spek, Hans de Kooker, Chris van Dijk. Zittend vlnr: Harold Ulijn, Ron de Bruyn, Johan Vink, Niels de Snoo, Lamber van Dijk, Narchell Elisabeth

Zaterdag veteranen 2

Staan vlnr: Kees Kalkman (scheidsrechter), Jan Steigenga, Kees Wetsteijn, Erik van 't Zelfde, Frank Lunsingh, Ries Voorhout, Jaap Zeeuwen, Leo Blok en Arie Verkamman. Zittend vlnr: Jan Vermeer, Bas Kany, Jaap Versluis, Martin Dekkers, Jan van Duijn en Hugo Engelhard. Niet op foto: Jan en Sjaak van der Kooij, Ed Kooistra, Mark Stegers en Ed Vermaat

Foto's jeugdteams 2009-2010

A1: Peter Cabaret

Staan vlnr: Qasim Hashemi, Jeffrey Cabaret, Dave Bierhuizen, Jonas Timmer, Thomas van Kan, Rutger van de Ree. Zittend vlnr: Matty Häupler, Nuno de Pina, Dimitri Snijder, Cas Heikens en Yoram Vermeulen

Niet op foto: Peter Cabaret (leider)

NB: A1 werd halverwege de competitie 2009-2010 opgeheven wegens een te kleine selectie. De spelers zijn naar eigen keuze verdeeld over de zaterdag- en zondagselectie. De eerstejaars A spelen komend seizoen in principe weer in A1

M1: Hans Teijn, Marlin Schouten

Staan vlnr: Elize Drinkwaard, Alysia Schouten, Evelyn Konijnendijk, Francis de Groot, Zoë Faber, Joyce Hoogendoorn, Hans Teijn (trainer). Zittend vlnr: Naomi Brammerloo, Octavia Segbeaya, Gaby Hertstein, Jarmy van Giesen.

Niet op foto: Marlin Schouten (leidster), Bente van der Velde, Germaine Vielvoye

B1: John Hertstein, Arjan van 't Land

Staan vlnr: John Hertstein, Wesley van der Molen, Robbie Schipper, Sajo Sabic, Freek van 't Land, Daniel van Dam, Sonny Pistor, Maarten Maissan, Kwint van Leersum, Arjan van 't Land. Zittend vlnr: Faybian Hertstein, Sybren Spit, Oemar van der Woerd, Lucas van Kan, Roland van Deelen en Ricardo Pors

B2: Wiko Poulie, Tim Haupler, Peter Vredbregt

Standaard vlnr: Quinten van Oers, Harold van der Lee, Elmar van de Ree, Quincy Suurbach, Arthur Geronimo, Gino Clarijs. Zittend vlnr: Jeffrey Vos, Jordy Polak, Stefan Boers, Mitchell Vredbregt, Vincent van Stiphout, Maarten van de Tuin, Jonathan van de Hoeven en Bob van Grieken. Vooraan: Hassan Saygili. Niet op foto: Jurrien Minke

C1: Jörgen Teijn, Donny v.d. Molen

Ridouan Akchich, Jeroen van den Boogaard, Matthijs Bronswijk, Furrel Hilgersom, Mike Hoogendoorn, Wouter van Leeuwen, Seryllio Leune, Anish Meijer, Mohammed Mokhtari, Danny van der Molen, Sedat Sahin, Melvin van der Schoot, Rakheem Shermarlia, Delano de Wilde

C2: Patrick Snieder, Erik Bronswijk

Hendrik Bronswijk, Kevin Candida, Mouhsen Chaibi, Kevin Da Graca Siva, Marcel Hamadijk, Nick Heikens, Bekircan Kaya, Sjoerd Kolner, Renaldo Ramjiawan, Noah Ruijter, Ali Sajri, Daniel Sap en Yaeh Vlieger

D1: Ruud Verbrugh

David Azancoth, Sebastiaan Bakuwel, Soufian Banali, Joshua Bolte, Yannick Burke, Melvin Da Graca Siva, Pippijn van Gulik, Floris Hermans, Semih de Jong, Joey Kuiper, Jasper Maissan, Rushil Meijer, Hakan Simsek en Maurizio Verbrugh

D2: Arie Verkamman

Roza Akbaba, Emrollah Akca, Mohamed Bellafkih, Abderrahim Boumansour, Yusuf Cifci, Bas Gundlach, Anouar el Hamouni, Mouttalib el Hamouni, Achraf el Hamouni, Anoueshka Husseini, Jean-Luc de Lange, Tessa van Oers, Jelena Petrovic, Appie Senyurek, Milangela Varela en Amir Kutlu

E1: Carlo Nijdam, Emile Heemskerk

Staannd (vlnr): Emiel Heemskerk, Bradley Nijdam, Kevin Heemskerk, Mark Rietdijk, Toni Skulj, Carlo Nijdam. Zittend (vlnr): Xavier Wiersma, Julian Heemskerk, Lars Nederlof, Tom Houtschilt, Arjan Kagei. Liggend: Rocky Verschuuren

E2: Barend Snoeck, David Huijzer

Staannd vlnr: Jesse Bredius, Lennert Olthof, Yassir Lasri, Dennis Snoeck, Talitha Plein. Zittend vlnr: Michiel v.d. Niet, Otto Bos, Seth Huijzer, Yekta Ozturk

E3: Hikmet Cetin, Robby Binda

Staannd vlnr: Jayson Binda, Soufiane Bellafkih, Steven Richardson, Michiel v.d. Niet, Angelika Hertsteijn. Zittend vlnr: Hicam Bomansour, Emre Cetin, Yekta Ozturk

F1: Rob Michilsen, John Hertstein

Sercan Alniak, Boris Faber, Angelica Hoogmoed, Karim Lamiri, Richie Lemmert, Daan Michilsen, Jordy Oudenalder, Niels Stiebing en Tomas Visser

F2: Mo Ibrahim, Jaap Versluis

Staannd vlnr: Jaap Versluis, Leo Meer, Naomi Versluis, Freek Visser, Moncho Prol Pato, Mo Ibrahim. Zittend vlnr: Bas Houtschilt, Lait Ibrahim, Angelo Sakyiama, Olivier Hermans

F3: Ruben Mijnsbergen, Harold Ulijn

Staannd vlnr: Finn Ulijn, Aldo Broere, Nayan Dhoen, Thomas Mijnsbergen, Terry Nolte, Eva Spits. Zittend vlnr: Luuk ter Haar, Tijmen van Donkersgoed

F4: Jaap Versluis

Nahom Bayu, Sven Boshuizen, Sychey Hees, Alain Olthof, Joy de Randamie, Olivier de Ven, Sam Verhagen, Sam Versluis, Axel Vonk

F5: Huub Koninkx, David Falkenstein

Staannd vlnr: Dennis Albers, Julian Falkenstein, Sebastiaan Koninkx, Quincy Paarderkooper, Marli Martins. Zittend vlnr: Jenayro Blackson, Paul Wiggerts, Yassine Abderrasik, Mervin Martins

Mini's: Ronald Steen, Leendert Okker

Staannd vlnr: Ilja Metsaars, Jelle Okker, Daniel Steen, Rens, Hannah Steen, Colin Kuhn, Samir Ouahan, Fons Hoytema. Zittend: Matty Paffen, Lin Majoer, Boris Annink, Maurice de Wilde, Samuel Schipper, Jaap Versluis. Niet op foto: Abe van der Straaten

Overzicht voorzitters verenigingen

1910-1994

C. Kolenbrander
P. Garnier
M. Hofstede
J. v.d. Leer jr
H. v. Egmond
L. v. Egmond
C. v. Baarle
J. v. Beek
C. v. Dijk
J. Bekenbroek
F. Teijn

1921-1994

J. Blaquièrre
J. Lezer
C. v. Meerkerk
P. Mostert
C. Muller
W. v. Heusden
J. Martens
J. Steigenga
C. v.d. Leek
I. Blok
J. v. Meeteren
J. Schildt
R. Labordus

1934-1987

K. de Lange
R. Fiere
B. Smit
S. Huser
L. Hengelveld
T. de Koning
H. Kuiper
A. de Haan
P. Zuyderdorp
D. de Graaf
R. v. Riet

1944-1987

D. Griep
D. Adema
J. v.d. Dries
W. v.d. Hoek
E. de Prouw

1994-2010

L. Janssen
J. Schildt
J. Hoek
G. Henkelman

1987-1994

E. de Prouw
L. Janssen

Bestuur Schiebroek '94

2009-2010

Dagelijks bestuur

Funcie

Voorzitter
2e Voorzitter
Secretaris
Penningmeester
Algemeen adjunct

Naam

G.C. Henkelman
L.A.J Janssen
J.J. Steigenga
M. van der Steeg
W.S. Roojers

Algemeen bestuur

Funcie

Kantinebeheer
Technische zaken
Technische zaken a.i.
Algemene zaken
2e secretaris
2e penningmeester
Accommodatie
Jeugdvoorzitter

Naam

J.A.E. Kragt – van Hulst
VACATURE
L.A.J. Janssen
R. Hoogenboom
G.H. Jansen
M. Stolk
J. Teijn
W. Poulie

Overige kaderfuncties (geen bestuur)

Ondersteuning financiën
G coördinator
Voorzitter sponsorcommissie
Webmaster

Naam

D. Stolk
C. dos Santos
M. Kaptein
P. Nederlof

Bestuur 2009-2010.

Vlnr: Hans Teijn,
Wim Roojers, Ger Jansen,
Jan Steigenga,
Ger Henkelman,
Leo Janssen, Wilko Poulie,
Marc van der Steeg,
Netty Kragt – Van Hulst.

Niet op foto:

Ronald Hoogenboom,
Martin Stolk

Jeugdbestuur en jeugdcommissies Schiebroek '94 2009-2010

Jeugdbestuur

Functie

Voorzitter
Secretaris
Wedstrijd secretaris junioren
Wedstrijd secretaris pupillen
Algemene zaken (vz activiteitencie)
Algemene zaken (vz toernooicie)
Scheidsrechterscoördinator

Naam

W. Poulie
H. Verschuuren
J. Teijn
C. Nijdam
R. Bronswijk
P. Vredereg
J. Teijn

Coördinatoren (geen bestuur):

MA coördinator
B coördinator
B coördinator
C coördinator
D coördinator
E coördinator
E coördinator
F coördinator
F coördinator
Mini coördinator

J. Teijn
P. van der Ven
W. Poulie
J.A. Teijn
W. Verbrugh
C. Nijdam
R. Verschuuren
J. Versluis
T. Kilian
J. Versluis

Activiteiten / Kampcommissie (Jeugd)

R. Bronswijk (voorzitter)
H. Verschuuren
F. van 't Land
W. Poulie
L. Nederlof

Toernooicommissie (Jeugd)

P. Vredereg (voorzitter)
C. Nijdam
F. van 't Land
O. van der Woerd
W. Poulie

Jeugdbestuur 2009-2010. Achter vlnr: Peter Vredereg, Wilko Poulie, Hans Teijn. Voor vlnr: Renee Bronswijk, Helle Verschuuren. Niet op de foto: Carlo Nijdam

Algemene informatie

Schiebroek '94 2009-2010

Adres informatie

Naam	R.V.V. Schiebroek '94
Bezoekadres	Hazelaarweg 40
Postcode	3053 PM
Plaats	Rotterdam
Telefoon kantine	010-4224588
Telefoon bestuurskamer	010-4222497
Postadres	Postbus 33124
Postcode	3005 EC
Plaats	Rotterdam
Email	schiebroek@planet.nl
Website	www.schiebroek94.nl

Clubinformatie

Clubkleuren	Groen en wit
Tenues	Groen-witte shirts (horizontaal gestreept), groene broek, groene kousen (per team zijn groen-witte kousen ook toegestaan)
Aantal leden	470

Aantal teams

Senioren		Junioren	
Zaterdag	4	A	1
Zondag	2	Meisjes A	1
G	1	B	2
Zaterdag veteranen	2	C	2
Zondag veteranen	1	D	2
		E	3
		F	5
		Mini	1

Sponsors jubileumboek

Dit jubileumboek werd mede mogelijk gemaakt door:

sunservice
verantwoord zonnen en snel resultaat

Bob v.d. Heijden

Running en voetbal
specialist

ARIPLEX

deBUITENSPELERS

PAPERWARE
GRAFISCHE PRODUCTIES

